

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अङ्गिरसो वै सत्रमांसता। तेषां पृश्निर्धर्मधुगांसीत्।
सर्जीषेणोजीवत्। तैऽब्रुवन्। कस्मै नु सत्रमांस्महे। यैऽस्या
ओषधीर्न जनयाम् इति। ते दिवो वृष्टिमसृजन्त। यावन्तः
स्तोका अवापद्यन्त। तावन्तीरोषधयोऽजायन्त। ता जाताः
पितरो विषेणालिम्पन्॥१॥

तासां जुग्ध्वा रुप्यन्त्यैत्। तैऽब्रुवन्। क इदमित्थमकरिति।
वयं भागधेयमिच्छमाना इति पितरौऽब्रुवन्। किं वो
भागधेयमिति। अग्निहोत्र एव नोऽप्यस्त्वित्यब्रुवन्। तेभ्य
एतद्भागधेयं प्रायच्छन्। यद्धुत्वा निमार्ष्टि। ततो वै त
ओषधीरस्वदयन्। य एवं वेद॥२॥

स्वदन्तेऽस्मा ओषधयः। ते वृत्समुपावांसृजन्। इदं नो
हव्यं प्रदापयेति। सोऽब्रवीद्वरं वृणै। दश मा रात्रीर्जातं न
दोहन्। आसङ्गवं मात्रा सह चरणीति। तस्माद्वृत्सं जातं
दश रात्रीर्न दुहन्ति। आसङ्गवं मात्रा सह चरति। वारैवृत्ः
ह्यस्य। तस्माद्वृत्सं सः सृष्टधयः रुद्रो घातुकः। अति हि
सन्धान्धयति॥३॥

अलिम्बेद घातुक एकं च॥ [१]

प्रजापतिरग्निमसृजत। तं प्रजा अन्वसृज्यन्त। तमभाग
उपास्त। सोऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत्। तमवरुथ्समानो-
ऽन्वैत्। तमवरुधं नाशक्रोत्। स तपोऽतप्यत।
सोऽग्निरुपांरमतातापि वै स्य प्रजापतिरिति। स
रराटादुदमृष्ट॥ ४॥

तद्धृतमभवत्। तस्माद्यस्य दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः।
ताअ्यैष्ठलक्ष्मी प्राजापत्येत्याहुः। यद्रराटादुदमृष्ट। तस्माद्रराटे
केशा न सन्ति। तदग्नौ प्रागृह्णात्। तद्वचिकिथ्सत्।
जुहवानी(३) मा हौषा(३)मिति। तद्वचिकिथ्सायै जन्म।
य एवं विद्वान् विचिकिथ्सति॥ ५॥

वसीय एव चेतयते। तं वाग्भ्यवदञ्जुहुधीति। सोऽब्रवीत्।
कस्त्वमसीति। स्वैव ते वागित्यब्रवीत्। सोऽजुहोथ्स्वाहेति।
तथ्स्वाहाकारस्य जन्म। य एवऽस्वाहाकारस्य जन्म वेद।
करोति स्वाहाकारेण वीर्यम्। यस्यैवं विदुषः स्वाहाकारेण
जुह्वति॥ ६॥

भोगायैवास्य हुतं भवति। तस्या आहुत्यै पुरुषमसृजत।
द्वितीयमजुहोत्। सोऽश्वमसृजत। तृतीयमजुहोत्। स गाम-
सृजत। चतुर्थमजुहोत्। सोऽविमसृजत। पञ्चममजुहोत्।
सोऽजामसृजत॥ ७॥

सोऽग्निरभिभेत्। आहुतीभिर्वै माऽऽप्नोतीति। स प्रजापतिं

पुनः प्राविंशत्। तं प्रजापतिरब्रवीत्। जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति। तुभ्यमेवेदं हूयात्। इत्यब्रवीत्। स एतद्भागधेयमभ्यजायत। यदग्निहोत्रम्॥८॥

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्। मा हौषीः। उभयोर्वै नावेतदिति। सोऽग्निरब्रवीत्। कथं नौ होष्यन्तीति। सायमेव तुभ्यं जुहवन्। प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्। तस्मादग्नये सायं हूयते। सूर्याय प्रातः॥९॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुह्यात्। उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाऽग्नये सायं हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिं वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते। अह्ना प्रति तिष्ठन्ति। यथ्सायं जुहोति॥१०॥

प्रेव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन तिष्ठति। प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं मिथुनमपश्यत्। तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्। तूष्णीमन्यत्। ततो वै स प्राजायत। यस्यैवं विदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रं जुहति॥११॥

प्रेव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव तत्। अथो खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसतः। यस्तयोरन्यं राधयत्यन्यं न। उभौ वाव स तावृच्छतीति। अग्निं वावा-

ऽऽदित्यः सायं प्र विशति। तस्मादग्निर्दूरान्नक्तं ददृशे। उभे
हि तेजसी सम्पद्येते॥१२॥

उद्यन्तं वावाऽऽदित्यमग्निरनुं समारोहति। तस्माद्धूम
एवाग्नेर्दिवा ददृशे। यदग्नये सायं जुहुयात्। आ सूर्याय
वृश्चेत। यथ्सूर्याय प्रातर्जुहुयात्। आऽग्नये वृश्चेत। देवताभ्यः
समदं दध्यात्। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायं
होतव्यम्। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति प्रातः।
तथोभाभ्यां सायं हूयते॥१३॥

उभाभ्यां प्रातः। न देवताभ्यः समदं दधाति। अग्निर्ज्योति-
रित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। प्रजा ज्योतिरित्याह। प्रजा एवास्मै
प्र जनयति। सूर्यो ज्योतिरित्याह। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो
दधाति। ज्योतिरग्निः स्वाहेत्याह। प्रजा एव प्रजाता अस्यां
प्रतिष्ठापयति॥१४॥

तूष्णीमुत्तरामाहुतिं जुहोति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
यदुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्। यथाऽतिथये प्रद्वृताय
शून्यायावसथायाहार्यं हरन्ति। तादृगेव तत्। काऽऽहु
ततस्तद्भवतीत्याहुः। यथ्स न वेद। यस्मै तद्धरन्तीति।
तस्माद्यदौषसं जुहोति। तदेव सम्प्रति। अथो यथा
प्रार्थमौषसं परिवेवेष्टि। तादृगेव तत्॥१५॥

अमृष्टं विचिकिर्धमिति जुह्वत्यजामसृजताग्निहोत्रं सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वति सम्पद्येते हूयते स्थापयति सम्प्रति द्वे
च॥

रुद्रो वा एषः। यदग्निः। पत्नी स्थाली। यन्मध्येऽग्नेरधि श्रयेत्।
 रुद्राय पत्नीमपि दध्यात्। प्रमायुका स्यात्। उदीचो-
 ऽङ्गारान्निरूह्याधि श्रयति। पत्निये गोपीथाय। व्यन्तान्करोति।
 तथा पत्न्यप्रमायुका भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्।
 प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न प्रति-
 षिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो
 खलु। प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति॥१७॥

तत्पशव्यम्। यज्जुहोति। तद्ब्रह्मवर्चसि। उभयमेवाकः।
 प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात्। अगतं देवलोकम्। यच्छ्रुतं
 हविरनभिघारितम्। अभि द्योतयति। अभ्येवैनद्धारयति।
 अथो देवत्रैवैनद्गमयति॥१८॥

पर्यग्नि करोति। रक्षसामपहत्यै। त्रिः पर्यग्नि करोति।
 त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। यत्प्राचीनमुद्वासयेत्।
 यजमानं शुचाऽर्पयेत्। यदक्षिणा। पितृदेवत्यं स्यात्।
 यत्प्रत्यक्॥१९॥

पत्नीं शुचाऽर्पयेत्। उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै
 देवमनुष्याणां शान्ता दिक्। तामेवैनदनूद्वासयति शान्त्यै।
 वर्त्म करोति। यज्ञस्य सन्तत्यै। निष्टपति। उपैव तथस्तृणाति।
 चतुरुन्नयति। चतुष्पादः पशवः॥२०॥

प॒शून्ने॒वाव॑ रुन्धे। सर्वा॑न्पू॒र्णानु॑न्नयति। सर्वे॑ हि पु॒ण्या रा॒द्धाः।
अ॒नूच॑ उन्नयति। प्र॒जाया॑ अ॒नूची॑न॒त्वाय॑। अ॒नूच्ये॒वास्य॑ प्र॒जा-
ऽर्धु॒का भ॑वति। स॒म्मृश॑ति॒ व्यावृ॑त्यै। नाहो॑ष्यन्नुप॑ सादयेत्।
यदहो॑ष्यन्नुपसा॒दये॑त्। यथा॒ऽन्यस्मा॑ उपनि॒धाय॑॥२१॥

अ॒न्यस्मै॑ प्र॒यच्छ॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। आ॒ऽस्मै॑ वृश्चे॒त।
यदे॒व गा॒र्हप॑त्येऽधि॒ श्रय॑ति। तेन॑ गा॒र्हप॑त्यं प्रीणाति।
अ॒ग्निर॑बिभेत्। आहु॑तयो॒ माऽत्ये॑ष्यन्तीति॑। स ए॒ताः
स॒मिध॑मपश्यत्। तामा॑ऽधत्त। ततो॒ वा अ॒ग्नावाहु॑तयो-
ऽध्रि॒यन्त॥२२॥

यदे॒नः स॒मय॑च्छत्। तत्स॒मिधः॑ स॒मित्व॑म्। स॒मिध॑मा
द॒धाति॑। स॒मेवैनं॑ यच्छति। आहु॑तीनां॒ धृत्यै॑। अथो॑
अ॒ग्निहो॑त्रमे॒वेध्मव॑त्करोति। आहु॑तीनां॒ प्रति॑ष्ठित्यै। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑
वदन्ति। यदे॒काः स॒मिध॑मा॒धाय॑ द्वे आहु॑ती जुहोति॑। अथ॒
कस्याः॑ स॒मिधि॑ द्वितीया॒माहु॑तिं जुहोतीति॑॥२३॥

यद्वे स॒मिधा॑वा द॒ध्यात्। भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जन॑येत्। ए॒काः
स॒मिध॑मा॒धाय॑। यजु॑षा॒ऽन्यामाहु॑तिं जुहोति। उ॒भे ए॒व
स॒मिद्वे॑ती आहु॑ती जुहोति। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यं॒ जन॑यति।
आदी॑प्तायां जुहोति। स॒मिद्ध॑मिव॒ हि ब्र॑ह्मवर्च॒सम्। अथो॑
यथा॑ऽतिथिं॒ ज्योति॑ष्कृत्वा प॒रि वेवै॑ष्टि। ता॒दृगे॒व तत्।
च॒तुरु॑न्नयति। द्विजु॑होति। तस्मा॑द्वि॒पाच॑तु॒ष्पाद॑मत्ति। अथो॑
द्वि॒पद्ये॒व च॑तु॒ष्पदः॑ प्रति॑ष्ठापयति॥२४॥

भवति प्रतिषिञ्चति गमयति प्रत्यक्षशवं उपनिधायान्प्रियन्तेति तच्चत्वारि च॥ [३]

उत्तरावतीं वै देवा आहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं कामयेत वसीयान्स्यादिति। कनीयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं भूयो जुहुयात्। एषा वा उत्तरावत्याहुतिः। तान्देवा अजुहवुः। ततस्तेऽभवन्॥ २५॥

यस्यैवं जुहति। भवत्येव। यं कामयेत पापीयान्स्यादिति। भूयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं कनीयो जुहुयात्। एषा वा अवाच्याहुतिः। तामसुरा अजुहवुः। ततस्ते पराऽभवन्। यस्यैवं जुहति। परैव भवति॥ २६॥

हुत्वोप सादयत्यजामित्वाय। अथो व्यावृत्त्यै। गार्हपत्यं प्रतीक्षते। अननुध्यायिनमेवैनं करोति। अग्निहोत्रस्य वै स्थाणुरस्ति। तं य ऋच्छेत्। यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। एष वा अग्निहोत्रस्य स्थाणुः। यत्पूर्वाऽऽहुतिः। तां यदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥ २७॥

यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। अतिहाय पूर्वामाहुतिं जुहोति। यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति। अथो भ्रातृव्यमेवाप्त्वाऽति क्रामति। अवाचीनं सायमुपमार्ष्टि। रेतं एव तदधाति। ऊर्ध्वं प्रातः। प्र जनयत्येव तत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। चतुरुन्नयति॥ २८॥

द्विर्जुहोति। अथ कं द्वे आहुती भवतु इति। अग्नौ वैश्वानर

इति ब्रूयात्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्वाह्मणः। हुत्वा द्विः
प्राश्नाति। अग्रावेव वैश्वानरे द्वे आहुती जुहोति। द्विर्जुहोति।
द्विर्निर्माष्टि। द्विः प्राश्नाति॥ २९॥

षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं देवत्यमग्निहोत्रमिति। वैश्वदेवमिति
ब्रूयात्। यद्यजुषा जुहोति। तदैन्द्राग्रम्। यत्तूष्णीम्।
तत्प्राजापत्यम्॥ ३०॥

यन्निर्माष्टि। तदोषधीनाम्। यद्वितीयम्। तत्पितृणाम्।
यत्प्राश्नाति। तद्गर्भाणाम्। तस्माद्गर्भा अनश्नन्तो वर्धन्ते।
यदाचामति। तन्मनुष्याणाम्। उदङ्घर्यावृत्याचामति॥ ३१॥

आत्मनो गोपीथाय। निर्णेनेक्ति शुद्धौ। निष्टपति स्वगाकृत्यै।
उद्दिशति। सप्तरुषीनेव प्रीणाति। दक्षिणा पर्यावर्तते। स्वमेव
वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरः।
अथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते। हुत्वोप समिन्धे॥ ३२॥

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ। न बरुहिरनु प्र हरेत्। असंस्थितो वा
एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
तस्मान्नानु प्रहृत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति।
अवभृथस्यैव रूपमकः॥ ३३॥

अवभृथस्यैव रूपमकः जुहुयात्रयति माष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीत्येकः॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किं

प्रायणमग्निहोत्रमिति। व॒त्सो वा अ॒ग्निहोत्रस्य॒ प्राय॑णम्।
अग्निहोत्रं य॒ज्ञाना॑म्। तस्य॑ पृथि॒वी स॑दः। अन्तरि॑क्षमा॒ग्नीन्द्र॑म्।
द्यौर॑ह॒विर्धान॑म्। दि॒व्या आपः॒ प्रोक्ष॑णयः। ओष॑धयो
ब॒र्हिः॥ ३४॥

वन॒स्पत॑य इ॒ध्मः। दि॒शः परि॑धयः। आ॒दि॒त्यो यू॒पः। यज॑मानः
प॒शुः। स॒मुद्रो॑ऽवभृथः। सं॒व॒त्सरः॒ स्व॑गाका॒रः। तस्मा॑दाहि॒ताग्नेः॒
सर्व॑मे॒व ब॑र्हिष्यं दत्तं भ॑वति। यत्सा॒यं जु॑होति। रात्रि॑मे॒व तेन॑
दक्षि॒ण्यां॑ कुरुते। यत्प्रा॒तः॥ ३५॥

अह॑रे॒व तेन॑ दक्षि॒ण्यं॑ कुरुते। यत्ततो॑ ददा॑ति। सा दक्षि॑णा।
याव॑न्तो॒ वै दे॒वा अ॑हु॒तमा॑दन्। ते परा॑ऽभवन्। त ए॒तद॑ग्निहोत्रं
सर्व॑स्यै॒व सं॑मव॒दाया॑जुहवुः। तस्मा॑दाहुः। अ॒ग्निहो॒त्रं वै दे॒वा
गृ॒हाणां॑ निष्कृ॑तिमपश्य॒न्निति॑। यत्सा॒यं जु॑होति। रात्रि॑या ए॒व
तद्धु॑ताद्या॑य॥ ३६॥

यज॑मान॒स्याप॑राभावाय। यत्प्रा॒तः। अहं॑ ए॒व तद्धु॑ताद्या॑य।
यज॑मान॒स्याप॑राभावाय। यत्ततो॑ऽश्ना॑ति। हु॒तमे॒व तत्। द्वयोः॒
पय॑सा जुह॒यात्प॒शुकाम॑स्य। ए॒तद्वा अ॑ग्निहोत्रं मि॒थुन॑म्। य
ए॒वं वे॑द। प्र प्र॒जयां॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते॥ ३७॥

इ॒मामे॒व पूर्॒वया॑ दु॒हे। अ॒मूमु॑त्तरया। अ॒धि॒श्रित्यो॑त्तर॒मा
न॑यति। योना॑वे॒व तद्रे॑तः सि॒ञ्चति॑ प्र॒जन॑ने। आ॒ज्येन॑
जुह॒यात्तेज॑स्कामस्य। तेजो॒ वा आ॒ज्यम्। तेज॒स्यै॒व भ॑वति।

पयसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैवास्मै
पशूनव रुन्धे॥३८॥

पशुमानेव भवति। दध्नेन्द्रियकामस्य। इन्द्रियं वै दधि।
इन्द्रियाव्यैव भवति। यवाग्वां ग्रामकामस्योषधा वै मनुष्याः।
भागधेयैर्नैवास्मै सजातानव रुन्धे। ग्राम्यैव भवति। अयंज्ञो
वा एषः। योऽसामा॥३९॥

चतुरुन्नयति। चतुरक्षरं रथन्तरम्। रथन्तरस्यैष वर्णः।
उपरीव हरति। अन्तरिक्षं वामदेव्यम्। वामदेव्यस्यैष वर्णः।
द्विर्जुहोति। द्व्यक्षरं बृहत्। बृहत् एष वर्णः। अग्निहोत्रमेव
तत्सामन्वत्करोति॥४०॥

यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो वेद। उपैनमुपसदो नमन्ति।
विन्दत उपसत्तारम्। उन्नीयोप सादयति। पृथिवीमेव
प्रीणाति। होष्यन्नुपसादयति। अन्तरिक्षमेव प्रीणाति।
हुत्वोप सादयति। दिवमेव प्रीणाति। एता वा
अग्निहोत्रस्योपसदः॥४१॥

य एवं वेद। उपैनमुपसदो नमन्ति। विन्दत उपसत्तारम्।
यो वा अग्निहोत्रस्याश्रावितं प्रत्याश्रावितं होतां
ब्रह्माणं वषट्कारं वेद। तस्य त्वैव हुतम्। प्राणो वा
अग्निहोत्रस्याश्रावितम्। अपानः प्रत्याश्रावितम्। मनो होता।
चक्षुर्ब्रह्मा। निमेषो वषट्कारः॥४२॥

य एवं वेद। तस्य त्वेव हुतम्। सायं यावानश्च वै देवाः
 प्रातर्यावाणश्चाग्निहोत्रिणो गृहमागच्छन्ति। तान् यत्र तर्पयेत्।
 प्रजयाऽस्य पशुभिर्वि तिष्ठेरन्। यत्तर्पयेत्। तृप्ता एनं प्रजया
 पशुभिस्तर्पयेयुः। सजूर्देवैः सायं यावभिरिति सायं
 सम्मृशति। सजूर्देवैः प्रातर्यावभिरिति प्रातः। ये चैव देवाः
 सायं यावानो ये च प्रातर्यावाणः॥४३॥

तानेवोभयांस्तर्पयति। त एनं तृप्ताः प्रजया पशुभिस्तर्प-
 यन्ति। अरुणो ह स्माहौपवेशिः। अग्निहोत्र एवाहं सायं
 प्रातर्वज्रं भ्रातृव्येभ्यः प्र हरामि। तस्मान्मत्पापीयांसो
 भ्रातृव्या इति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। समिथ्सप्तमी।
 सप्तपदा शक्करी। शाक्करो वज्रः। अग्निहोत्र एव तत्सायं
 प्रातर्वज्रं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति। भवत्यात्मना।
 पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति॥४४॥

बृहिः प्रातरहुताद्याय जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो वज्रस्त्रीणि च॥[५]

प्रजापतिरकामयताऽऽत्मन्वन्मे जायेतेति। सोऽजुहोत्।
 तस्याऽऽत्मन्वदजायत। अग्निर्वायुरादित्यः। तैऽब्रुवन्। प्रजा-
 पतिरहौषीदात्मन्वन्मे जायेतेति। तस्य वयमंजनिष्महि।
 जायतान्न आत्मन्वदिति तैऽजुहवुः। प्राणानामग्निः। तनुवै
 वायुः॥४५॥

चक्षुष आदित्यः। तेषां हुतादजायत गौरेव। तस्ये
 पयंसि व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते प्रजा-
 पतिं प्रश्नमायन्। स आदित्योऽग्निमब्रवीत्। यतरो

नो जयात्। तन्नौ सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति
प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति। प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवा अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव
प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादजनीति। अग्नेरहुतादजनीति।
तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एव
वेद गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति।
अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतमिति।
यदेव गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्भवान्। तेन त्वां
प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीय-
मभ्युद्भवति। वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः
सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सौऽन्यदा-
लभ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरबिभेत्। सौऽमुमादित्य-
मात्मनो निरमिमीत। तं हुत्वा पराङ्पर्यावर्तत। ततो वै स
मृत्युमपाजयत्। अपं मृत्युं जयति। य एवं वेद। तस्माद्यस्यैवं
विदुषः। उतैकाहमुत द्विहं न जुह्वति। हुतमेवास्य भवति।
असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निमेवत्यवित्वा भवत्येकं च॥

[६]

रौद्रं गवि। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्।
सौम्यं दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः।

पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं विष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः।
धातुरुद्वासितम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्।
द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः पूर्वा-
ऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्वासितं सप्त च॥ [७]

दक्षिणत उप सृजति। पितृलोकमेव तेन जयति। प्राचीमा
वर्तयति। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्य
दोग्धि। मनुष्यलोकमेव तेन जयति। पूर्वं दुह्याज्येष्ठस्य
ज्यैष्ठिनेयस्य। यो वा गतश्रीः स्यात्। अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्य
कानिष्ठिनेयस्य। यो वा बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृशति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। वायव्यं वा
एतदुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। मैत्रं दुग्धम्। अर्यम्ण
उद्वास्यमानम्। त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः
प्रक्रान्तम्। द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्॥५२॥

ऐन्द्राग्रमुप सादितम्। सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यो जुहोति।
योऽग्निहोत्रं जुहोति। यथा खलु वै धेनुं तीर्थे तर्पयति।
एवमग्निहोत्री यजमानं तर्पयति। तृप्यति प्रजया पशुभिः। प्र
सुवर्गं लोकं जानाति। पश्यति पुत्रम्। पश्यति पौत्रम्। प्र
प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहोति।
य उ चैनदेवं वेद॥५३॥

बुभूषेद्वियमाणं जायते द्वे च॥ [८]

त्रयो वै प्रैयमेधा आसन्। तेषां त्रिरेकोऽग्निहोत्रमजुहोत्।
द्विरेकः। सकृदेकः। तेषां यस्त्रिरजुहोत्। स ऋचाऽजुहोत्।
यो द्विः। स यजुषा। यः सकृत्। स तूष्णीम्॥५४॥

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम्। तावुभावार्धुताम्।
तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या। तूष्णीमुत्तरा। उभे
एवर्धी अव रुन्धे। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति सायं
जुहोति। रेत एव तदधाति। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः
स्वाहेति प्रातः। रेत एव हितं प्र जनयति। रेतो वा एतस्य
हितं न प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय
प्राङ्मुद्रावेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत्। स यदा ताम्येत्।
अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपासरत्।
स एवेनं तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥५६॥

तूष्णीं जायते यजमानः॥ [९]

यदग्निमुद्धरति। वसवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे
जुहति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। निहितो
धूपायज्छेते। रुद्रास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति।
रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। प्रथममिध्ममर्चिरा लभते।
आदित्यास्तर्ह्यग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं

हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति। विश्वे देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्य देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति। नितुरामर्चिरुपावैति लोहिनीकेव भवति। इन्द्रस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। इन्द्र एवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति॥५८॥

अङ्गारा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति। प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। प्रजापतावेवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति। शरोऽङ्गारा अध्यूहन्ते। ब्रह्म तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। ब्रह्मन्नेवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति। वसुषु रुद्रेष्वादित्येषु विश्वेषु देवेषु। इन्द्रे प्रजापतौ ब्रह्मन्। अपरिवर्गमेवास्यैतासु देवतासु हुतं भवति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥५९॥

आदित्यास्तर्ह्यग्निर्इन्द्र एवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च (यदग्निर्निहितः प्रथमं सर्व एव नितुरामङ्गाराः शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ॥)॥

[१०]

ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतम्। असावादित्यः सत्यम्। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनाऽऽदित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्तिर्न रिष्टिः। नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥६०॥

अस्ति द्वे च॥

[११]

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निं रुद्र उत्तरावर्ती ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः प्रजा-
पतिरकामयताऽऽत्मन्वद्रौद्रङ्गविं दक्षिणतस्त्रयो वै यदग्निमृतं त्वां सत्येनैकादश॥११॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशून्वेव यन्निमार्ष्टि यो वा अग्निहोत्रस्यापसदो दक्षिणतः षष्टिः॥६०॥

अङ्गिरसो य उचैनदेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतं दशहोतारम-
पश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा
असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स दशहोतारं
मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव हि
प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव हि प्रजा-
पतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि प्रजापतिः
प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा
असृजत। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपोस्ते।
ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो
भवति। प्रजानां सृष्टानां धृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं
यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं पुरेत्य। दर्भस्तम्बमुद्धृत्य। ब्राह्मणं दक्षिणतो
निषाद्य। चतुर्होतृन्व्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमं गुह्यं
ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं

प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य व्याचष्टे॥ ४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्निवत्येव व्याचष्टे। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येवैनं यशं ऋच्छति। ईश्वरन्तं यशोर्तोरित्याहुः। यस्यान्ते व्याचष्ट इति। वरस्तस्मै देयः। यदेवैनं तत्रोपनमति। तदेवाव रुन्धे॥ ५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा धत्ते। तेनैवोद्भृत्याग्निहोत्रं जुहुयात्। प्रजातमेवैनं जुहोति। हविर्निर्वपस्यं दशहोतारं व्याचक्षीत। प्रजातमेवैनं निर्वपति। सामिधेनीरनुवक्ष्यं दशहोतारं व्याचक्षीत। सामिधेनीरेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। अथो यज्ञो वै दशहोता। यज्ञमेव तनुते॥ ६॥

अभिचरं दशहोतारं जुहुयात्। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। सप्राणमेवैनमभि चरति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्। यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तदभि चरति। स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतम्। निर्ऋतिगृहीत एवैनं निर्ऋत्या ग्राहयति। यद्वाचः क्रूरम्। तेन वषट्करोति। वाच एवैनं क्रूरेण प्र वृश्चति। ताजगार्तिमार्च्छति॥ ७॥

दशहोता सृष्ट्वां ऋच्छेद्याचष्टे रुन्ध एव तनुते निर्ऋतिगृहीतं पञ्च च॥ [१]

प्रजापतिरकामयत दर्शपूर्णमासौ सृजेयेति। स एतं
चतुर्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स दर्शपूर्णमासावसृजत। तावस्मात्सृष्टावपा-
क्रामताम्। तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्।
दर्शपूर्णमासावालभमानः। चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्या-
हवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सौऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्। तं
मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स चातुर्मास्यान्य-
सृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि ग्रहेणागृह्णात्।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्या-
न्येव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां
सृष्टानां धृत्यै। सौऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स एतं
षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स पशुबन्धमसृजत। सौस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं
ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं मनसा-
ऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र-
तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै। सौऽकामयत

सौम्यमध्वरः सृजेयेति। स एतः सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरः सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्सम्भाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्सम्भारा भवन्ति। यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञः सम्भृत्य प्रतनुते। अयज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै पत्नीनामायतनम्। स्व एवैनां आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुतु आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरायेरन्यद्दृष्टुं॥

[२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स त्रिवृतः स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत उदतृणत्। तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षं देवा अन्वसृज्यन्त। अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं कामयेत् वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यं कामयेत्

पापी॑यान्॒स्यादि॑तिं। तम॑पर॒पक्षे॑ या॒जये॑त्। पापी॑याने॒व भ॑वति। तस्मा॑त्पूर्व॒पक्षो॑ऽपर॒पक्षात्क॑रुण्य॒तरः। प्र॒जाप॑तिर्वै द॒शहो॑ता। चतु॑र्होता प॒ञ्चहो॑ता। षड्द्वो॑ता स॒प्तहो॑ता। ऋ॒तवः॑ संव॒त्सरः॑॥१५॥

प्र॒जाः प॒शव॑ इ॒मे लो॒काः। य ए॒वं प्र॒जाप॑तिं ब॒होर्भू॑याँसं वे॒द। ब॒होरे॒व भू॑याँभवति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासुरा॑न॒सृज॑त। स इन्द्र॑मपि नासृ॒जत। तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। इन्द्रं॑ नो ज॒नये॑ति। सो॑ऽब्रवीत्। यथा॑ऽहं यु॒ष्माँस्त॑प॒साऽसृ॑क्षि। ए॒वमिन्द्रं॑ ज॒नय॑ध्वमि॒ति॥१६॥

ते तपो॑ऽतप्यन्त। त आ॒त्मन्निन्द्र॑मपश्यन्। तम॑ब्रुवन्। जाय॑स्वेति। सो॑ऽब्रवीत्। किं भा॒गधे॑यम॒भि ज॑निष्य॒ इति॑। ऋ॒तून्सं॑व॒त्सर॑म्। प्र॒जाः प॒शून्। इ॒माँल्लो॒कानि॑त्य॒ब्रुवन्। तं वै मा॑ऽऽहु॒त्या प्र॑ ज॒नय॑तेत्य॒ब्रवीत्॥१७॥

तं चतु॑र्होत्रा प्राज॑नयन्। यः का॒मये॑त वी॒रो म॒ आजा॑येतेति। स चतु॑र्होतारं जुहु॒यात्। प्र॒जाप॑तिर्वै चतु॑र्होता। प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जाय॑ते। ज॒जन॑दिन्द्रमिन्द्रि॒याय॑ स्वा॒हेति॑ ग्रहे॑ण जुहोति। आ॑ऽस्य वी॒रो जा॑यते। वी॒रँ हि दे॒वा ए॒तया॑ऽऽहु॒त्या प्राज॑नयन्। आ॒दि॒त्याश्चाङ्गि॑रसश्च सुव॑र्गे लोके॑ऽस्प॒र्धन्त। व॒यं पूर्वे॑ सुव॑र्गे लो॒कमि॑याम व॒यं पूर्वे॑ इति॑॥१८॥

त आ॒दि॒त्या ए॒तं प॒ञ्चहो॑तारमपश्यन्। तं पु॒रा प्रा॑तरनु-

वा॒कादा॒ग्नी॒ध्रेऽजु॒हवुः। ततो॒ वै ते पूर्वे॑ सु॒वर्गं लो॒कमा॑यन्। यः
सु॒वर्गका॑मः स्यात्। स पञ्च॑होतारं पुरा प्रा॑तरनुवा॒कादा॒ग्नी॒ध्रे
जुहु॑यात्। सं॒व॒त्स॒रो वै पञ्च॑होता। सं॒व॒त्स॒रः सु॒वर्गो लो॒कः।
सं॒व॒त्स॒र ए॒वर्तु॑षु प्र॒ति॒ष्ठाय॑। सु॒वर्गं लो॒कमे॑ति। तेऽब्रु॒वन्नङ्गि॑रस
आदि॒त्यान्॥१९॥

क्व॑ स्थ। क्व॑ वः स॒द्भ्यो ह॒व्यं व॑क्ष्याम॒ इति॑। छन्दः॑ स्वि॒त्य॑ब्रुवन्।
गा॒य॒त्रि॒यां त्रि॒ष्टुभि॑ जग॑त्या॒मिति॑। तस्मा॑च्छन्दः॑ सु स॒द्भ्य
आदि॒त्येभ्यः॑। आ॒ङ्गीर॒सीः प्र॒जा ह॒व्यं व॑हन्ति। वह॑न्त्यस्मै
प्र॒जा ब॒लिम्। ऐ॒न॒मप्र॑ति॒ख्यातं॑ गच्छति। य ए॒वं वेद॑। द्वा॒दश॑
मा॒साः पञ्च॑त॒वः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। असा॑वादि॒त्य ए॒कवि॑ंशः।
ए॒तस्मि॒न्वा ए॒ष श्रि॑तः। ए॒तस्मि॒न्प्रति॑ष्ठितः। य ए॒वमे॒तं श्रि॑तं
प्रति॑ष्ठितं वेद॑। प्र॒त्ये॒व ति॑ष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानुतवः षट्॥ [३]

प्र॒जाप॑तिरकामयत् प्रजा॑येयेति। स ए॒तं दश॑होतारमपश्यत्।
तेन॑ दशधाऽऽत्मानं वि॒धाय॑। दश॑होत्राऽतप्यत। तस्य॑ चि॒त्तिः
स्रु॒गासी॑त्। चि॒त्तमा॑ज्यम्। तस्यै॒ताव॑त्ये॒व वा॒गासी॑त्। ए॒तावा॑न्
यज्ञ॑क्र॒तुः। स चतु॑र्होतारमसृजत। सोऽन॑न्दत्॥२१॥

असृ॑क्षि वा इ॒ममि॑ति। तस्य॑ सोमो॑ ह॒विरा॑सीत्। स
चतु॑र्होत्राऽतप्यत। सोऽता॑म्यत्। स भू॑रिति॒ व्याह॑रत्।
स भू॑मिमसृजत। अ॒ग्नि॒होत्रं॑ दर्शपूर्णमा॒सौ यजू॑ंषि। स
द्वि॒तीय॑मतप्यत। सोऽता॑म्यत्। स भुव॑ इति॒ व्याह॑रत्॥२२॥

सोऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
तृतीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्।
स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै
व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः
पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा
व्याहृतीः प्रजाता वेद॥ २३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत।
स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्। एतत्तै
हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स
प्रत्यङ्मुखाबाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥ २४॥

तद्दुर्वर्णः हिरण्यमभवत्। तद्दुर्वर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। स
द्वितीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स प्राङ्मुखाबाधत। स देवान-
सृजत। तदस्य प्रियमासीत्। तत्सुवर्णः हिरण्यमभवत्।
तत्सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। य एव सुवर्णस्य हिरण्यस्य
जन्म वेद॥ २५॥

सुवर्ण आत्मना भवति। दुर्वर्णोऽस्य भ्रातृव्यः। तस्मात्सुवर्णः
हिरण्यं भार्यम्। सुवर्ण एव भवति। ऐनं प्रियं गच्छति
नाप्रियम्। स सप्तहोतारमसृजत। स सप्तहोत्रैव सुवर्णं
लोकमैत्। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत।
त्रयस्त्रिंशेन प्रत्यतिष्ठत्। एकविंशेन रुचमधत्त॥ २६॥

सप्तदशेन प्राजायत। य एवं विद्वान्धसोमेन यजते।
 सप्तहोत्रैव सुवर्गं लोकमेति। त्रिणवेन स्तोमेनैभ्यो लोकेभ्यो
 भ्रातृव्यान्प्रणुदते। त्रयस्त्रिंशेन प्रति तिष्ठति। एकविंशेन
 रुचं धत्ते। सप्तदशेन प्र जायते। तस्मात्सप्तदशः स्तोमो न
 निरूह्यः। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते
 प्रजात्यै॥ २७ ॥

अनन्दब्रुव इति व्याहरद्वेदासीद्वेदाधत् प्रजात्यै॥ [४]

देवा वै वरुणमयाजयन्। स यस्यैयस्यै देवतायै
 दक्षिणामनयत्। तामं व्रीणात्। तैऽब्रुवन्। व्यावृत्य प्रतिगृह्णाम।
 तथा नो दक्षिणा न व्लेप्यतीति। ते व्यावृत्य प्रत्यंगृह्णन्। ततो
 वै तान्दक्षिणा नाल्लीनात्। य एवं विद्वान्व्यावृत्य दक्षिणां
 प्रतिगृह्णाति। नैनं दक्षिणा व्रीणाति॥ २८ ॥

राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यमित्याह।
 आग्नेयं वै हिरण्यम्। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। सोमाय
 वास इत्याह। सौम्यं वै वासः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति।
 रुद्राय गामित्याह। रौद्री वै गौः। स्वयैवैनं देवतया प्रति-
 गृह्णाति। वरुणायाश्वमित्याह॥ २९ ॥

वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। प्रजापतये
 पुरुषमित्याह। प्राजापत्यो वै पुरुषः। स्वयैवैनं देवतया प्रति
 गृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनं
 देवतया प्रति गृह्णाति। उत्तानायाङ्गीरसायान् इत्याह। इयं
 वा उत्तान आङ्गीरसः॥ ३० ॥

अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। वैश्वानर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति।
वैश्वानरो वै देवतया रथः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति।
तेनामृतत्वमंश्यामित्याह। अमृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते। वयो दात्र
इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति। मयो
मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह॥३१॥

यद्वै शिवम्। तन्मयः। आत्मन एवैषा परीतिः। क इदं कस्मा
अदादित्याह। प्रजापतिर्वै कः। स प्रजापतये ददाति। कामः
कामायेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति। कामो
दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह॥३२॥

कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामं समुद्रमाविशे-
त्याह। समुद्र इव हि कामः। नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति।
न समुद्रस्य। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन
प्रतिगृह्णाति। स एवैनममुष्मिल्लोके काम आगच्छति।
कामैतत् एषा ते काम दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोके दक्षिणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि। य एव
विद्वान्दक्षिणां प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति॥३३॥

ह्येनात्यश्वमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥ [५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वशममहः। दशमेऽहन्धस्पर्शजिया
ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते।
तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो-
ऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै पृश्नि॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। देवा वै सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुवन्ति। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै। अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वशममहः। एतत्खलु वै देवानां परमं गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहंश्चतुर्होतृव्याचष्टे। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। परमं देवानां गुह्यं ब्रह्माव रुन्धे। तदेव प्रकाशं गमयति॥३६॥

तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति। वाचं यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। यजमानदेवत्यं वा अहः। भ्रातृव्यदेवत्या रात्रिः। अहो रात्रिं ध्यायेत्। भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते। यद्विवा वाचं विसृजेत्। अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। यन्नक्तं विसृजेत्। रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। अधिवृक्षसूर्ये वाचं विसृजति। एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति। यावदादित्योऽस्तमेति॥३७॥

पृष्ठिं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च॥

[६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समश्लिष्यन्। तारूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। तानाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेदध्वयेते॥३८॥

मि॒त्रमे॒व भ॑वतः। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासु॒रान॑सृजत। स इन्द्र॑मपि॒
नासृ॑जत। तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। इन्द्रं॑ नो ज॒नये॑ति।
स आ॒त्मन्निन्द्र॑मपश्यत्। तम॑सृजत। तं त्रि॒ष्टुग्वी॑र्यं
भू॒त्वाऽनु॑ प्रावि॑शत्। तस्य॒ वज्रः॑ पञ्चद॒शो ह॑स्त॒ आप॑द्यत।
तेनो॒दय्या॑सु॒रान॒भ्य॑भवत्॥ ३९॥

य ए॒वं वेद॑। अ॒भि भ्रातृ॑व्यान्भवति। ते दे॒वा असुरै॑र्विजित्यं।
सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑यन्। तेऽमु॒ष्मिँल्लो॑के व्य॑क्षुध्यन्। तेऽब्रुवन्।
अ॒मु॒तः प्र॑दानं॒ वा उप॑जिजीवि॒मेति॑। ते स॒प्तहो॑तारं
य॒ज्ञं वि॒धाय॑यास्यम्। आ॒ङ्गीर॒सं प्रा॑हिण्वन्। ए॒तेना॒मुत्र॑
कल्प॑येति॥ ४०॥

तस्य॒ वा इ॒यं क्लृप्तिः॑। यदि॒दं किं॑ च। य ए॒वं वेद॑।
कल्प॑तेऽस्मै। स वा अ॒यं म॑नुष्येषु य॒ज्ञः स॒प्तहो॑ता। अ॒मुत्र॑
स॒द्भ्यो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हति। य ए॒वं वेद॑। उपै॒नं य॒ज्ञो न॑मति।
सोऽम॑न्यत। अ॒भि वा इ॒मेऽस्मा॑ल्लो॒काद्मुं॑ लो॒कं क॑मिष्यन्त॒
इति॑। स वाच॑स्पते॒ हृदि॑ति॒ व्याह॑रत्। तस्मा॑त्पु॒त्रो हृद॑यम्।
तस्मा॑द्स्मा॒ल्लो॒काद्मुं॑ लो॒कं ना॑भि का॑मयन्ते। पु॒त्रो हि
हृद॑यम्॥ ४१॥

हृयंते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥

[७]

दे॒वा वै चतु॑र्होतृभि॒र्य॒ज्ञम॑तन्वत। ते वि पा॒प्मना॑
भ्रातृ॑व्ये॒णाज॑यन्त। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। य ए॒वं
वि॒द्वाश्चतु॑र्होतृभि॒र्य॒ज्ञं त॑नुते। वि पा॒प्मना॑ भ्रातृ॑व्ये॒ण ज॑यते।

अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। षड्ढो॑त्रा प्राय॒णीय॒मा सा॑दयति।
अ॒मुष्मै॒ वै लो॒काय॒ षड्ढो॑ता। घ्नन्ति॒ खलु॒ वा ए॒तत्सोम॑म्।
यद॑भिषु॒ण्वन्ति॑॥ ४२॥

ऋ॒जुधै॒वैन॑म॒मुं लो॒कं ग॑मयति। चतु॑र्होत्राऽऽति॒थ्यम्। यशो॒ वै
चतु॑र्होता। यश॑ ए॒वाऽऽत्म॑न्ध॒त्ते। पञ्च॑होत्रा प॒शुमु॑प॒साद॑यति।
सु॒व॒र्ग्यो वै पञ्च॑होता। यज॑मानः प॒शुः। यज॑मानमे॒व सु॒व॒र्गं
लो॒कं ग॑मयति। ग्रहा॑न्गृही॒त्वा स॒प्तहो॑तारं जुहोति। इन्द्रि॒यं वै
स॒प्तहो॑ता॥ ४३॥

इन्द्रि॒यमे॒वाऽऽत्म॑न्ध॒त्ते। यो वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वनं॒ त॒र्पय॑ति।
तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ सोम॑पी॒थो न॑मति।
ब॒हिष्प॒वमा॑ने दश॑होतारं॒ व्याच॑क्षीत। मा॒ध्यं दि॒ने
प॒वमा॑ने चतु॑र्होतारम्। आ॒र्भवे॑ प॒वमा॑ने पञ्च॑होतारम्।
पि॒तृय॑ज्ञे षड्ढो॑तारम्। य॒ज्ञाय॑ज्ञि॒यस्य॑ स्तो॒त्रे स॒प्तहो॑तारम्।
अ॒नु॒स॒वन॑मे॒वैना॑ऽस्त॒र्पय॑ति॥ ४४॥

तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ सोम॑पी॒थो न॑मति।
दे॒वा वै चतु॑र्होतृभिः स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धिं परि॑मितं
यश॑स्का॒माः। ते॑ऽब्रु॒वन्। यन्नः॑ प्रथ॒मं यश॑ ऋ॒च्छात्।
सर्व॑षान्न॒स्तत्स॒हास॑दिति। सोम॒श्चतु॑र्होत्रा। अ॒ग्निः पञ्च॑होत्रा।
धा॒ता षड्ढो॑त्रा॥ ४५॥

इन्द्रः॑ स॒प्तहो॑त्रा। प्र॒जाप॑तिर्दश॑होत्रा। तेषा॒ं सोम॑ः

राजा॑नं॒ यश॑ आ॒र्च्छत्। तन्न्य॑कामयत्। तेनापा॑क्रामत्।
तेन॑ प्र॒लाय॑मचरत्। तं दे॒वाः प्रैषैः॑ प्रैष॑मैच्छन्। तत्प्रै॒षाणां॑
प्रैष॒त्वम्। नि॒विद्वि॒न्यवे॑दयन्। तन्नि॒विदा॑न्नि॒वित्त्वम्॥४६॥

आ॒प्रीभि॑राप्नुवन्। तदा॒प्रीणा॑माप्ति॒त्वम्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यशो
व्य॑गृह्णता। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणां॑ ग्र॒हत्वम्। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑
ग्र॒हा गृ॒ह्यन्ते॑। तस्य॑ त्वे॒व गृ॒हीताः। ते॑ऽब्रुवन्। यो वै नः॒ श्रेष्ठो॑-
ऽभू॑त्॥४७॥

तम॑वधिष्म। पुन॑रि॒मं सु॑वामहा॒ इति॑। तं छन्दो॑भिरसुवन्त।
तच्छ॒न्दसां॑ छन्द॒स्त्वम्। साम्ना॒ समान॑यन्। तथ्साम्नः॑
साम॒त्वम्। उ॒क्त्यैरु॑दस्थापयन्। तदु॒क्त्याना॑मु॒क्त्यत्वम्। य ए॒वं
वेद॑। प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति॥४८॥

सर्व॑मायुरेति। सोमो॒ वै यशः॑। य ए॒वं वि॒द्वान्थसोम॑मा॒गच्छ॑ति।
यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति। तस्मा॑दाहुः। यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न। तावु॑भौ
सोम॒माग॑च्छतः। सोमो॒ हि यशः॑। तं त्वाऽव॑ यश॑
ऋ॒च्छ॒तीत्या॑हुः। यः सोमे॒ सोमं॑ प्राहेति। तस्मा॑त्सोमे॒ सोमः॑
प्रो॒च्यः। यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति॥४९॥

अभिपुष्वन्ति स्महोता तर्पयति षड्विंश निवित्त्वमभूतिष्ठति प्राहेति द्वे च॥ [८]

इदं॑ वा अ॒ग्रे नै॒व किं॑ च॒ नाऽऽसी॑त्। न द्यौरा॑सीत्। न
पृ॒थि॒वी। नान्तरि॑क्षम्। तदस॑दे॒व सन्मनो॑ऽकुरु॒त् स्यामि॑ति।
तद॑तप्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नाद्धू॑मोऽजायत। तद्भू॒योऽत॑प्यत।
तस्मा॑त्तेपा॒नाद॒ग्निर॑जायत। तद्भू॒योऽत॑प्यत॥५०॥

तस्मात्तेपा॒नाज्योति॑रजायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒ना-
द॒र्चिर॑जायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒नान्मरी॑चयो-
ऽजायन्त। तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒नादु॑दारा अ॑जायन्त।
तद्भूयो॑ऽतप्यत। तद॒भ्रमि॑व॒ सम॑हन्यत। तद्वस्ति॑म॒भिन॑त्॥५१॥

स स॑मु॒द्रोऽभव॑त्। तस्मा॑त्समु॒द्रस्य॑ न पि॑बन्ति। प्र॒जन॑नमि॒व
हि म॑न्यन्ते। तस्मा॑त्प॒शोर्जा॑यमाना॒दापः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति।
तद्व॑श॒होता॑ऽन्व॑सृज्यत। प्र॒जाप॑तिर्वै द॑श॒होता॑। य ए॒वं
तप॑सो वी॒र्यं वि॒द्वाऽस्त॑प्यते। भव॑त्ये॒वा तद्वा इ॒दमापः॑
सलि॒लमा॑सीत्। सो॒ऽरोदी॑त्प्र॒जाप॑तिः॥५२॥

स कस्मा॑ अ॒ज्ञि। यद्य॒स्या अ॑प्रति॒ष्ठाया॑ इति॑।
यद॒प्स्व॑वाप॑द्यत। सा पृ॒थिव्य॑भवत्। यद्व॒मृष्ट॑। तद॒न्तरि॑क्षम-
भवत्। यदूर्ध्व॑मुद॒मृष्ट॑। सा द्यौर॑भवत्। यदरो॑दीत्। तद॒नयो॑
रोद॒स्त्वम्॥५३॥

य ए॒वं वेद॑। नास्य॑ गृ॒हे रु॑दन्ति। ए॒तद्वा ए॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑।
य ए॒वमे॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑ वेद॑। नैषु लो॒केष्वा॒र्तिमा॑र्च्छति॑।
स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्वाऽका॑मयत्
प्रजा॑येयेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॒ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
ज॒घना॑द॒सुरा॑नसृजत॥५४॥

तेभ्यो॑ मृ॒न्मये॑ पात्रेऽन्न॑मदुहत्। याऽस्य॑ सा त॒नूरा॑सीत्।
तामपा॑हत्। सा तमि॑स्त्राऽभवत्। सो॒ऽका॑मयत् प्रजा॑येयेति॑।
स तपो॑ऽतप्यत। सो॒ऽन्तर्वा॑नभवत्। स प्र॒जन॑नादे॒व प्र॒जा अ॑-

सृजत। तस्मादिमा भूयिष्ठाः। प्रजननाद्धेना असृजत॥५५॥
 ताभ्यो दारुमये पात्रे पयोऽदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्।
 तामपाहता सा जोध्नाऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजायेयेति।
 स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स उपपक्षाभ्यामेवर्तून-
 सृजत। तेभ्यो रजते पात्रे घृतमदुहत्। याऽस्य सा
 तनूरासीत्॥५६॥

तामपाहता सोऽहोरात्रयोः सन्धिरभवत्। सोऽकामयत्
 प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स
 मुखोद्देवानसृजत। तेभ्यो हरिते पात्रे सोममदुहत्। याऽस्य
 सा तनूरासीत्। तामपाहता तदहरभवत्॥५७॥

एते वै प्रजापतेर्दोहाः। य एवं वेद। दुह एव प्रजाः। दिवा
 वै नोऽभूदिति। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं
 वेद। देववानेव भवति। एतद्वा अहोरात्राणां जन्म। य
 एवमहोरात्राणां जन्म वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति॥५८॥

असतोऽधि मनोऽसृज्यत। मनः प्रजापतिमसृजत।
 प्रजापतिः प्रजा असृजत। तद्वा इदं मनस्येव परमं
 प्रतिष्ठितम्। यदिदं किं च। तदेतच्छ्रोवस्यसन्नाम् ब्रह्म।
 व्युच्छन्तीव्युच्छन्त्यस्मै वस्यसीवस्यसी व्युच्छति। प्रजायते
 प्रजयां पशुभिः। प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति। य एवं
 वेद॥५९॥

अग्निं जायत तद्भ्योऽतप्यतामिनदरोदीत्यजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहत् याऽस्य सा तनूरासीदहरभवच्छति वेदं (इदं

धूमोऽग्निर्ज्योतिरिर्विर्मरीचय उदारास्तद्विभ्रं स जघनात्सा तमिस्रा स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपक्षाभ्यां सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहर्देववाङ्मृत्यये दारुमये रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतं सोमम्॥—[९]

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरं देवानाम्। तं प्राहिणोत्। परेहि। एतेषां देवानामधिपतिरेधीति। तं देवा अब्रुवन्। कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति। सोऽब्रवीत्। कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति। मा देवा अवोचन्निति। अथ वा इदं तर्हि प्रजापतौ हर आसीत्॥६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ। अथाहमेतेषां देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं स्यामित्यब्रवीत्। एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्। यदेतद्वीषीति। को ह वै नाम प्रजापतिः। य एवं वेद॥६१॥

विदुरेनं नाम्ना। तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा इन्द्रो देवानामधिपतिरभवत्। य एवं वेद। अधिपतिरेव समानानां भवति। सोऽमन्यत। किं किं वा अकरमिति। स चन्द्रं म आहरेति प्रालपत्। तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम्। य एवं वेद॥६२॥

चन्द्रवानेव भवति। तं देवा अब्रुवन्। सुवीर्यो मर्या यथा गोपायत् इति। तत्सूर्यस्य सूर्यत्वम्। य एवं वेद। नैनं दध्नोति। कश्च नास्मिन्वा इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति। तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम्। य एवं वेद। इन्द्रियाव्येव भवति॥६३॥

अयं वा इदं परमोऽभूदिति। तत्परमेष्ठिनः परमेष्ठित्वम्।

य एवं वेद। प॒र॒मा॒मे॒व का॒ष्ठां गच्छ॑ति। तं दे॒वाः सं॒मु॒न्तं
पर्य॑विशन्। वस॑वः पुर॒स्तात्। रु॒द्रा दक्षि॑णतः। आ॒दि॒त्याः
प॒श्चात्। वि॒श्वे दे॒वा उत्त॑रतः। अङ्गि॑रसः प्र॒त्यश्च॑म्॥६४॥

सा॒ध्याः परा॑श्चम्। य एवं वेद। उ॒पै॒न॑ समा॒नाः
संवि॑शन्ति। स प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा आव॑यत्। ता
अ॒स्मै नाति॑ष्ठन्तान्नाद्याय। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः।
दक्षि॑णतः पर्या॑यन्। स दक्षि॑णतः पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑
पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः। मुखं॑ दक्षि॑णतः॥६५॥

प॒श्चात्प॒र्या॑यन्। स प॒श्चात्प॒र्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः।
मुखं॑ दक्षि॑णतः। मुखं॑ प॒श्चात्। उत्त॑रतः पर्या॑यन्। स उत्त॑रतः
पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः। मुखं॑ दक्षि॑णतः।
मुखं॑ प॒श्चात्॥६६॥

मुखं॑मुत्त॑रतः। ऊ॒र्ध्वा उदा॑यन्। स उ॒परि॑ष्टान्प॒र्य॑वर्तयत।
ताः स॒र्वतो॑मुखो भू॒त्वाऽऽव॑यत्। ततो॑ वै तस्मै॑ प्र॒जा
अति॑ष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं वि॒द्वान्परि॑ च वर्त॑यन्ते नि
च। प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा अ॑त्ति। तिष्ठ॑न्तेऽस्मै प्र॒जा
अ॒न्नाद्या॑य। अ॒न्नाद॑ ए॒व भ॑वति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमुस्त्वं य एवं वेदोन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यश्च मुखं दक्षिणतो मुखं पश्चात्रव च॥—[१०]

प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होर्भू॒याँ॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं
दश॑होतारमपश्यत्। तं प्रायु॑ङ्क्त। तस्य॑ प्रयु॑क्ति ब॒होर्भू॒याँ॑नभवत्।

यः कामयेत बृहोर्भूयान्थस्यामिति। स दशहोतारं प्रयुञ्जीत।
बृहोरेव भूयान्भवति। सोऽकामयत वीरो म आज्ञायेतेति।
स दशहोतुश्चतुर्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म आज्ञायेतेति।
स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो जायते। सोऽकामयत
पशुमान्थस्यामिति। स चतुर्होतुः पञ्चहोतारं निरमिमीत।
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति पशुमान्भवत्। यः कामयेत
पशुमान्थस्यामिति। स पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स
पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्त्यृतवो-
ऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स
षड्होतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः। सोऽकामयत
सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी
ज्ञायेतेति॥७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
प्रयुक्ति सोमपः सोमयाज्यंभवत्। आऽस्य सोमपः
सोमयाज्यंजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्।
आ मे सोमपः सोमयाजी ज्ञायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत।
सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य सोमपः सोमयाजी
जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा प्रति तिष्ठति॥७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।

तैऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा
उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्।
आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा इयं
क्लृप्तिः॥७२॥

यदिदं किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा
अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्भ्यो देवेभ्यो
हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै
चतुर्होतृणां निदानं वेद। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै
दशहोतुर्निदानम्। द्रश्पूर्णमासौ चतुर्होतुः। चातुर्मास्यानि
पञ्चहोतुः। पशुबन्धः षड्होतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै
चतुर्होतृणां निदानम्। य एवं वेद। निदानवान्भवति॥७३॥

अग्निमीतु तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्र युञ्जीत जायेतेति तिष्ठति क्लृप्तिर्दशहोतुर्निदानं सप्त च॥———[११]

प्रजापतिरकामयत् प्रजाः सृजेयेति प्रजापतिरकामयत् द्रश्पूर्णमासौ सृजेयेति प्रजा-
पतिरकामयत् प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत् दशहोतारं तेन दशधा-
ऽऽत्मानं देवा वै वरुणमन्तो वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समश्लिष्यं देवा वै चतुर्होतृभिरिदं
वा अग्नें प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत् बहुर्भूयानेकादश॥११॥

प्रजापतिस्तद्ब्रह्मस्य प्रजापतिरकामयत् नयैवैनत्तस्य वा इयं क्लृप्तिस्तस्मात्तेपात्राज्योतिर-
यदस्मिन्नादित्ये स षड्होतुः सप्तहोतारं त्रिसप्ततिः॥७३॥

प्रजापतिरकामयत् निदानवान्भवति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके

द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं चतुर्होतॄणां चतुर्होतृत्वमिति। यदेवैषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुर्होतारः। तस्माच्चतुर्होतार उच्यन्ते। तच्चतुर्होतॄणां चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुर्होता। अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवं चतुर्होतॄणामृद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव। य एषामेवं बन्धुतां वेद। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं क्लृप्तिं वेद। कल्पतेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेद। आयतनवान्भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठां वेद॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुर्होता। पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रः श्रेष्ठं देवतानामुपदेशनाद्वेद। वसिष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति॥३॥

सप्तहोता प्रतिष्ठां वेद बुध्यन्ते षड्॥ [१]

दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्सप्तदशकृत्वोऽपान्यात्। आत्मानमेव समिन्धे। तेजसे वीर्याय। अथो प्रजापतिरेवैनो भूत्वा

प्रतिगृह्णाति। आत्मनोऽनार्त्यै। यद्येनमात्विज्याद्वृतं सन्तं
निर्हरेरन्। आग्नीध्रे जुहुयादशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाऽऽज्येन।
पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्रिष्ठन्। प्रतिलोमं विग्राहम्॥४॥

प्राणानेवास्योप दासयति। यद्येनं पुनरुप शिष्येयुः।
आग्नीध्रे एव जुहुयादशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाऽऽज्येन।
पश्चात्प्राडासीनः। अनुलोममविग्राहम्। प्राणानेवास्मै
कल्पयति। प्रायश्चित्ती वाग्धोतेत्यृतुमुखऋतुमुखे जुहोति।
ऋतूनेवास्मै कल्पयति। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः॥५॥

कृता अस्मा ऋतव आयन्ति। षड्भोता वै भूत्वा प्रजा-
पतिरिदं सर्वमसृजत। स मनोऽसृजत। मनसोऽधि
गायत्रीमसृजत। तद्गायत्रीं यश आर्च्छत्। तामाऽलभत।
गायत्रिया अधि छन्दांस्यसृजत। छन्दोभ्योऽधि सामं।
तत्सामं यश आर्च्छत्। तदाऽलभत॥६॥

साम्नोऽधि यजूंष्यसृजत। यजुर्भ्योऽधि विष्णुम्।
तद्विष्णुं यश आर्च्छत्। तमाऽलभत। विष्णोरध्योषधीर-
सृजत। ओषधीभ्योऽधि सोमम्। तत्सोमं यश आर्च्छत्।
तमाऽलभत। सोमादधि पशूनसृजत। पशुभ्योऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं यश आर्च्छत्। तदेनं नाति प्राच्यवत। इन्द्र इव
यशस्वी भवति। य एवं वेद। नैनं यशोऽति प्रच्यवते। यद्वा इदं
किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्। तदेनं प्रति-

गृहीतं नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृह्णीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वा-
ऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान
आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति। बर्हिषा
प्रतीयाद्वां वाऽश्वं वा। एतद्वै पशूनां प्रियं धाम। प्रियेणैवैनं
धाम्ना प्रत्येति॥८॥

विग्राहंमृतवस्तदाऽलभतेन्द्रं गृह्णीयाथदं॥

[२]

यो वा अविद्वान्निवर्तयते। विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिल्लोके
भवति। अथ यो विद्वान्निवर्तयते। सशीर्षा विपाप्मा-
ऽमुष्मिल्लोके भवति। देवता वै सप्त पुष्टिकामा न्यवर्तयन्त।
अग्निश्च पृथिवी च। वायुश्चान्तरिक्षं च। आदित्यश्च द्यौश्च
चन्द्रमाः। अग्निरन्यवर्तयत। स साहस्रमपुष्यत्॥९॥

पृथिवी न्यवर्तयत। सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत्। वायुर्न्य-
वर्तयत। स मरीचीभिरपुष्यत्। अन्तरिक्षं न्यवर्तयत।
तद्वयोभिरपुष्यत्। आदित्यो न्यवर्तयत। स रुश्मिभिरपुष्यत्।
द्यौरन्यवर्तयत। सा नक्षत्रैरपुष्यत्। चन्द्रमा न्यवर्तयत।
सोऽहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिः संवत्सरेणापुष्यत्।
तान्योषान्पुष्यति। यांस्तेऽपुष्यन्। य एवं विद्वान्नि च
वर्तयते परि च॥१०॥

अपुष्यन्नक्षत्रैरपुष्यत्यर्थं च॥

[३]

तस्य वा अग्नेर्हरिण्यं प्रतिजग्रहुषः। अर्धमिन्द्रियस्यापा-
क्रामत्। तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सोऽर्धमिन्द्रिय-

स्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। अर्धमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् हिरण्यं प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अर्धमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै सोमस्य वासः प्रतिजग्रहुषः। तृतीयमिन्द्रियस्यापक्रामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् वासः प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। तृतीयमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषः। चतुर्थमिन्द्रियस्यापक्रामत्। तामेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स चतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त॥१२॥

चतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्गां प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। चतुर्थमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै वरुणस्याश्वं प्रतिजग्रहुषः। पञ्चममिन्द्रियस्यापक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स पञ्चममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। पञ्चममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वानश्वं प्रतिगृह्णाति॥१३॥

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। पञ्चममस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै प्रजापतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषः। षष्ठमिन्द्रियस्यापक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स षष्ठमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। षष्ठमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति।

षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामति॥१४॥

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रुहुषः। सप्तममिन्द्रिय-
स्यापक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स
सप्तममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। सप्तममिन्द्रियस्या-
ऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वांस्तल्पं प्रतिगृह्णाति। अथ
योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। सप्तममस्येन्द्रियस्यापक्रामति।
तस्य वा उत्तानस्याऽऽङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रुहुषः।
अष्टममिन्द्रियस्यापक्रामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सोऽष्टममिन्द्रियस्या-
ऽऽत्मन्नुपाधत्त। अष्टममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य
एवं विद्वानप्राणत्प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति-
गृह्णाति। अष्टममस्येन्द्रियस्यापक्रामति। यद्वा इदं किं च।
तत्सर्वमुत्तान एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं
नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृहीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वा-
ऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्। इयं वा उत्तान
आङ्गीरसः। अनयैवेनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापक्रामत्तुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्तार्थं प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामत्यष्टममिन्द्रियस्यापक्रामत्प्रतिगृह्णीयाच्चत्वारि
च (तस्य वा अग्नेरहिरण्यं सोमस्य वासुस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्यार्थं प्रजापतेः पुरुषं मनोस्तल्पन्तमेतेनोत्तानस्य
तदेतेनाप्राणद्वे। अर्थं तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं सप्तमन्तम्। तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि
तदेतेनैकम्॥)॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यद्दशहोतारः सत्रमासता। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन प्रजा असृजन्तेति। प्रजा-
पतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन प्रजा असृजन्त।

यच्चतुर्होतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
केनौषधीरसृजन्तेति। सोमेन वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः सत्रमासत। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त।
केनैषां पशूनवृञ्जतेति। अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। तेनैषां पशूनवृञ्जत।
यथ्यङ्गोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१८॥

केनतूनकल्पयन्तेति। धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
तेनतूनकल्पयन्त। यथ्सप्तहोतारः सत्रमासत। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन सुवरायन्। केनेमाँल्लोकान्थ्सम-
तन्वन्निति। अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन
सुवरायन्। तेनेमाँल्लोकान्थ्समतन्वन्निति॥१९॥

एते वै देवा गृहपतयः। तान् य एवं विद्वान्। अप्यन्यस्य
गार्हपते दीक्षते। अवान्तरमेव सत्रिणामृध्नोति। यो वा
अर्यमणं वेद। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यज्ञो
वा अर्यमा। आर्यावसतिरिति वै तमाहुर्न्य प्रशंसन्ति।
आर्यावसतिर्भवति। य एवं वेद॥२०॥

यद्वा इदं किं च। तथ्सर्वं चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधि यज्ञो
निर्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयो वेद।
यश्चतुर्होतृन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद। यश्चतुर्होतृन् वेद।

यो वै चतुर्होतृणां॑ होतृन् वेद। सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति॥ २१॥

सर्वा दिशोऽभि जयति। प्रजापतिर्वै दशहोतृणां॑ होता।
सोमश्चतुर्होतृणां॑ होता। अग्निः पञ्चहोतृणां॑ होता।
धाता षड्होतृणां॑ होता। अर्यमा सप्तहोतृणां॑ होता। एते
वै चतुर्होतृणां॑ होतारः। तान् य एवं वेद। सर्वासु
प्रजास्वन्नमत्ति। सर्वा दिशोऽभि जयति॥ २२॥

आर्ध्ववन्नार्ध्ववन्नित्येवं वेदोति सर्वा दिशोऽभि जयति (वै तेनं सूत्रेण॥)। [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसत। स हृदयं भूतोऽशयत्।
आत्मन् हा (३) इत्यह्वयत्। आपः प्रत्यशृण्वन्। ता
अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त। ताः कुसिन्धुमुपौहन्।
तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः। एकं ऋत्विक्। चतुष्कृत्वो-
ऽह्वयत्। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥ २३॥

ते प्रत्यशृण्वन्। ते द्रश्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोप-
पर्यावर्तन्त। त उपौहंश्चत्वार्यङ्गानि। तस्माद्द्रश्शपूर्ण-
मासयोर्यज्ञक्रतोः। चत्वारं ऋत्विजः। पञ्चकृत्वोऽह्वयत्।
पशवः प्रत्यशृण्वन्। ते चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोप-
पर्यावर्तन्त। त उपौहं लोमं छवीं मांसमस्थिं मज्जानम्।
तस्माच्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोः॥ २४॥

पञ्चर्त्विजः। षड्कृत्वोऽह्वयत्। ऋतवः प्रत्यशृण्वन्। ते
पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त। त उपौहन्थस्तनावाण्डौ
शिश्नमवांश्च प्राणम्। तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः।

षडृत्विजः। सप्तकृत्वोऽह्वयत्। होत्राः प्रत्यशृण्वन्। ताः
सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त॥ २५॥

ता उपौहन्त्सप्त शीर्षण्यान्प्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य
यज्ञक्रतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वषट्कुर्वन्ति। दशकृत्वोऽह्वयत्।
तपः प्रत्यशृणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुप
पर्यावर्तत। तत्सर्वमात्मानमपरिवर्गमुपौहत्। तस्मात्संवत्सरे
सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरोध्यन्ते। तस्माद्दशहोता चतुर्होता।
पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिः हरन्ति।
हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं
वेद॥ २६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोरेध्वरेण यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥ ————— [६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सोऽग्निरब्रवीत्। ममायमन्न-
मस्त्विति। सोऽबिभेत्। सर्वं वै माऽयं प्र धक्ष्यतीति।
स एतांश्चतुर्होतृनात्मस्पर्णानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै
स आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रं जुहोति। एकहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥ २७॥

कुसिन्धं चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति। चतुरुन्नयति। चतुर्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
दर्शपूर्णमासौ। चत्वारि चाऽऽत्मनोऽङ्गानि स्पृणोति।
आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। समित्यश्चमी।
पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छुर्वी
मांसमस्थिं मज्जानम्॥ २८॥

तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
पशुबन्धम्। स्तनावाण्डौ शिश्रमवाञ्चं प्राणम्। तानि
चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति॥ २९॥

समिथ्संसमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्।
सप्त चाऽऽत्मनः शीर्षण्यान्प्राणान्स्पृणोति। आदित्यस्य च
सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निर्माष्टि। द्विः
प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्। सर्वं
चाऽऽत्मानमपरिवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति॥ ३०॥

अग्निहोत्रं मज्जानन्द्विर्जुहोत्यपरिवर्गं स्पृणोत्येकं च॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत।
सोऽन्तर्वानभवत्। स हरितः श्यावोऽभवत्। तस्मात्स्त्र्यन्तर्वली।
हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्।
स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णः श्यावो
भवति। तस्यासुरेवार्जीवत्॥ ३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य एवम-
सुराणामसुरत्वं वेद। असुमानेव भवति। नैनमसुर्जहाति।
सोऽसुरान्श्च पितेवामन्यत। तदनु पितृनसृजत।
तत्पितृणां पितृत्वम्। य एवं पितृणां पितृत्वं वेद। पितेवैव

स्वानां भवति॥३२॥

यन्त्यस्य पितरो हवम्। स पितृन्सृष्ट्वाऽऽमनस्यत्। तदनु
मनुष्यान्सृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्। य एवं मनुष्याणां
मनुष्यत्वं वेद। मनुष्यैव भवति। नैनं मनुर्जहाति। तस्मै
मनुष्यान्सृजानाय। दिवा देवत्राऽभवत्। तदनु देवान्-
सृजत। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं वेद। दिवा
हैवास्य देवत्रा भवति। तानि वा एतानि चत्वार्यम्भांसि।
देवा मनुष्याः पितरोऽसुराः। तेषु सर्वेष्वम्भो नभ इव भवति।
य एवं वेद॥३३॥

अजीवस्वानां भवति देवान्सृजत सुप्तं च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यो वा इमं विद्यात्। यतोऽयं पवते।
यदभि पवते। यदभि सम्पवते। सर्वमायुरियात्। न पुरा-
ऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्स्यात्। विन्देत प्रजाम्। यो वा
इमं वेद॥३४॥

यतोऽयं पवते। यदभि पवते। यदभि सम्पवते। सर्वमायुरेति।
न पुराऽऽयुषः प्र मीयते। पशुमान्भवति। विन्देत प्रजाम्।
अद्ध्यः पवते। अपोऽभि पवते। अपोऽभि सम्पवते॥३५॥

अस्याः पवते। इमामभि पवते। इमामभि सम्पवते।
अग्नेः पवते। अग्निमभि पवते। अग्निमभि सम्पवते।
अन्तरिक्षात्पवते। अन्तरिक्षमभि पवते। अन्तरिक्षमभि
सम्पवते। आदित्यात्पवते॥३६॥

आदित्यम॒भि प॑वते। आदित्यम॒भि सम्प॑वते। द्योः प॑वते।
 दि॒वंम॒भि प॑वते। दि॒वंम॒भि सम्प॑वते। दि॒ग्भ्यः प॑वते। दि॒शोऽभि
 प॑वते। दि॒शोऽभि सम्प॑वते। स यत्पु॒रस्ता॑द्वाति॑। प्रा॒ण ए॒व
 भू॒त्वा पु॒रस्ता॑द्वाति॑॥३७॥

तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑द्वा॒न्तम्। सर्वाः॑ प्र॒जाः प्र॑ति॑ नन्दन्ति। प्रा॒णो हि
 प्रि॒यः प्र॒जाना॑म्। प्रा॒ण इ॒व प्रि॒यः प्र॒जाना॑ भवति। य ए॒वं वेद॑।
 स वा ए॒ष प्रा॒ण ए॒व। अथ॑ यद्दक्षि॑ण॒तो वा॑ति॑। मा॒त॒रि॒श्चै॒व
 भू॒त्वा दक्षि॑ण॒तो वा॑ति॑। तस्मा॑द्दक्षि॑ण॒तो वा॒न्तं वि॒द्यात्। सर्वा
 दि॒श आ वा॑ति॑॥३८॥

सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि वा॑ति॑। सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ सं वा॒तीति॑।
 स वा ए॒ष मा॒त॒रि॒श्चै॒व। अथ॑ यत्प॒श्चाद्वा॑ति॑। प॒व॒मान ए॒व
 भू॒त्वा प॒श्चाद्वा॑ति॑। पू॒तम॑स्मा॒ आह॑रन्ति। पू॒तमु॑प॒हरन्ति॑।
 पू॒तम॑श्जाति॑। य ए॒वं वेद॑। स वा ए॒ष प॒व॒मान ए॒व॥३९॥

अथ॑ यदु॒त्तर॑तो वाति॑। स॒वि॒तै॒व भू॒त्वोत्तर॑तो वाति॑। स॒वि॒तै॒व
 स्वा॒ना भ॑वति॑। य ए॒वं वेद॑। स वा ए॒ष स॒वि॒तै॒व। ते य
 ए॒नं पु॒रस्ता॑दा॒यन्त॑मु॒प॒वद॑न्ति। य ए॒वास्य॑ पु॒रस्ता॑त्पा॒प्मानः॑।
 ता॒स्तेऽप॑ घ्नन्ति॑। पु॒रस्ता॑दि॒तरा॒न्याप्म॑नः सचन्ते। अथ॑ य
 ए॒नं दक्षि॑ण॒त आ॒यन्त॑मु॒प॒वद॑न्ति॥४०॥

य ए॒वास्य॑ दक्षि॑ण॒तः पा॒प्मानः॑। ता॒स्तेऽप॑ घ्नन्ति॑। दक्षि॑ण॒त
 इ॒तरा॒न्याप्म॑नः सचन्ते। अथ॑ य ए॒नं प॒श्चादा॒यन्त॑मु॒प॒
 वद॑न्ति। य ए॒वास्य॑ प॒श्चात्पा॒प्मानः॑। ता॒स्तेऽप॑ घ्नन्ति॑।

प॒श्चादि॑तरा॒न्याप्म॑नः सचन्ते। अथ॒ य ए॑नमुत्तर॒त आ॒यन्त॑मुप॒
वद॑न्ति। य ए॒वा॒स्योत्तर॑तः पा॒प्मानः॑। ता॒ं स्तेऽप॑ घ्नन्ति॥४१॥

उत्तर॑त इतरा॒न्याप्म॑नः सचन्ते। तस्मा॑दे॒वं वि॒द्वान्। वी॒वं
नृ॒त्येत्। प्रे॒वं च॑लेत्। व्यस्ये॑वा॒क्ष्यौ भा॑षेत। म॒ण्टये॑दिव।
क्रा॒थये॑दिव। शृ॒ङ्गाये॑ते॒वा। उ॒त मो॑प॒ वदे॑युः। उ॒त मे॑
पा॒प्मान॑मप॒ हन्यु॑रिति॑। स या॒न्दिश॑ꣳ स॒निमे॑ष्यन्थ॒स्यात्।
यदा॑ ता॒न्दिशं॑ वा॒तो वा॒यात्। अथ॒ प्रवे॑यात्। प्र वा॑ धावयेत्।
सा॒तमे॒व र॑दि॒तं व्यू॑ढं ग॒न्धम॑भि प्रच्य॑वते। आऽस्य॒ तं ज॑नप॒दं
पूर्वा॑ की॒र्तिर्गच्छ॑ति। दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। य ए॒वं
वेद॑॥४२॥

वेद सम्प॑वत आ॒दित्या॑र्प॒वते वा॒त्या वा॑त्येष प॒र्वमान॑ ए॒व दक्षि॑णत आ॒यन्त॑मुप॒ वद॑न्त्युत्तर॑तः पा॒प्मान॑स्ताꣳ स्तेप॑
घ्नन्तीत्यु॒द्यौ च॑॥

[९]

प्र॒जाप॑तिः सोम॒ꣳ राजा॑नमसृजत। तं त्रयो वेदा॒
अन्व॑सृज्यन्त। तान् हस्ते॑ऽकुरुत। अथ॒ ह सी॒ता सा॒वित्री॑।
सोम॒ꣳ राजा॑नं चकमे। श्र॒द्धामु॒ स च॑कमे। साऽऽहं पि॒तरं॑
प्र॒जाप॑तिमुप॑ससार। तꣳ हो॒वाच। नम॑स्ते अस्तु भगवः।
उप॑ त्वाऽयानि॥४३॥

प्र त्वा॑ पद्ये। सोमं॒ वै राजा॑नं कामये। श्र॒द्धामु॒ स का॑मयत्
इति॑। तस्या॑ उ॒ ह स्था॑ग॒रम॑लङ्का॒रं क॑ल्पयित्वा। दश॑हो॒तारं॑
पु॒रस्ता॑द्या॒ख्याय॑। चतु॑र्हो॒तारं॑ दक्षि॒णतः॑। पञ्च॑हो॒तारं॑ प॒श्चात्।
षड्द्वो॑तारमुत्तर॑तः। स॒प्तहो॑तारमुप॑रि॒ष्टात्। स॒म्भारै॑श्च॒ पत्नि॑भिश्च॒
मुखे॑ऽलङ्क॒त्य॑॥४४॥

आऽस्यार्धं वव्राज। तां होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति।
तं होवाच। भोगं तु म आचक्ष्व। एतन्म आचक्ष्व। यत्ते
पाणाविति। तस्या उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो
भोगमैव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥

यं वा कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मा एतं
स्थागुरमलङ्कारं कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय।
चतुर्होतारं दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः।
सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य।
आस्यार्धं व्रजेत्। प्रियो हैव भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति॥ [१०]

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मना पद्येयेति।
आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
दशहूतं सन्तम्। दशहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया
इव हि देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
सप्तहूतं सन्तम्। सप्तहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया
इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै षष्ठं हूतः
प्रत्यशृणोत्। स षड्हूतोऽभवत्॥४८॥

षड्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं षड्हूतं सन्तम्।

षड्भूतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः।
आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत्। तस्मै पञ्चमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स पञ्चहूतोऽभवत्। पञ्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
पञ्चहूतं सन्तम्। पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण॥४९॥

पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत्। तस्मै
चतुर्थं हूतः प्रत्यशृणोत्। स चतुर्हूतोऽभवत्। चतुर्हूतो ह
वै नामैषः। तं वा एतं चतुर्हूतं सन्तम्। चतुर्होतेत्याचक्षते
पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तमब्रवीत्। त्वं वै मे
नेदिष्ठं हूतः प्रत्यश्रोषीः। त्वयै नानाख्यातार इति। तस्मान्नु
हैनां चतुर्होतार इत्याचक्षते। तस्माच्छ्रूषुः पुत्राणां
हृद्यतमः। नेदिष्ठो हृद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं
वेद॥५०॥

देवाः षड्भूतोऽभवत्पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेणाश्रोषीः षट्॥ [११]

ब्रह्मवादिनः किं दक्षिणां यो वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यदशहोतारः प्रजा-
पतिर्व्यसं प्रजापतिः पुरुषं प्रजापतिरकामयत् स तपः सोऽन्तर्वाङ्मन्त्रब्रह्मवादिनो यो वा इमं
विद्यात्प्रजापतिः सोमं राजानं ब्रह्मात्मन्वदेकादश॥११॥

ब्रह्मवादिनस्तस्य वा अग्रेयद्वा इदं किं च प्रजापतिरकामयत् य एवास्य दक्षिणतः
पञ्चाशत्॥५०॥

ब्रह्मवादिनो य एवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके

तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे। इमं नो यज्ञमुप याहि
विद्वान्। विश्वा अग्नेऽभियुजो विहत्य। शत्रूयतामा भरा
भोजनानि। अग्ने शर्ध महते सौभगाय। तव द्युम्नान्युत्तमानि
सन्तु। सञ्जास्पत्यः सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि
तिष्ठा महासि। अग्ने यो नोऽभितो जनः। वृको वारो
जिघासति॥१॥

तास्त्वं वृत्रहं जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा। अग्ने यो नो-
ऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठ्यः। इध्मस्यैव प्रक्षायतः। मा
तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो विज्ञातवीर्यः।
वृत्रहा पुरुचेतनः। अप प्राच इन्द्र विश्वाः अमित्रान्॥२॥

अपापांचो अभिभूते नुदस्व। अपोदींचो अपशूराधरा च ऊरौ।
यथा तव शर्मन्मदैमा। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथं गवेषणं हरिभ्याम्।
उप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्टास्य रोदसी महित्वा।
इन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्॥३॥

हव्यवाहमभिमातिषाहम्। रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम्।
ज्योतिष्मन्तं दीद्यतं पुरन्धिम्। अग्निः स्विष्टकृतमा हुवेम।
स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणाहि। विश्वा देव पृतना अभि ष्या

उरुं नः पन्थां॑ प्रदि॒शन्विभा॑हि। ज्योति॑ष्मद्वेह्य॒जरं न॒ आयुः॑।
त्वाम॑ग्रे ह॒विष्मन्तः॑। दे॒वं मर्ता॑स ईडते॥४॥

मन्ये॑ त्वा जा॒तवे॑दसम्। स ह॒व्या व॑क्ष्यानु॒षक्। विश्वा॑नि नो
दुर्ग॑हा जा॒तवे॑दः। सिन्धुं॑ न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्षि। अ॒ग्रे
अ॒त्रिव॒न्मन॑सा गृणा॒नः। अ॒स्माकं॑ बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म्। पू॒षा
गा अ॒न्वे॑तु नः। पू॒षा र॑क्ष॒त्वर्व॑तः। पू॒षा वाज॑ꣳ स॒नोतु॑ नः।
पू॒षेमा॑ आशा॒ अनु॑वेद॒ सर्वाः॑॥५॥

सो अ॒स्माꣳ अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अ॒घृणिः॑
सर्व॑वीरः। अ॒प्रयु॑च्छन्पु॒र ए॑तु प्रजा॒नन्। त्वम॑ग्रे स॒प्रथा॑ असि।
जुष्टो॑ होता॒ वरे॑ण्यः। त्वया॑ य॒ज्ञं वि॑त॒न्वते॑। अ॒ग्नी र॑क्षाꣳसि
सेध॑ति। शु॒क्रशो॑चि॒रम॑र्त्यः। शुचिः॑ पाव॒क ईड्यः॑। अ॒ग्रे र॑क्षा
णो अꣳह॑सः॥६॥

प्रति॑ ष्म दे॒व री॑ष॒तः। तपि॑ष्ठैर॒जरो॑ दह। अ॒ग्रे हꣳसि॑
न्य॒त्रिण॑म्। दी॒द्यन्म॑र्त्ये॒ष्वा। स्वे क्ष॑ये शुचि॒व्रत॑। आ वा॑त
वाहि॑ भेष॒जम्। वि वा॑त वाहि॒ यद्र॑पः। त्वꣳ हि वि॒श्वभे॑षजः।
दे॒वानां॑ दू॒त ईय॑से। द्वावि॒मौ वा॑तौ वातः॥७॥

आ सिन्धो॑रा प॒राव॑तः। दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑। प॒रा॒न्यो वा॑तु
यद्र॑पः। यद॒दो वा॑त ते गृहे। अ॒मृत॑स्य नि॒धिर्हि॑तः। ततो॑ नो
देहि॑ जी॒वसे॑। ततो॑ नो धेहि॑ भेष॒जम्। ततो॑ नो म॒ह आ॑व॒ह।

वा॒त् आ॒वा॒त् भेष॒जम् । श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृ॒दे ॥८॥

प्र ण॒ आयू॑षि॒ तारि॑षत् । त्वम॑ग्रे अ॒यासि॑ । अ॒या स॒न्मन॑सा
हि॒तः । अ॒या सन् ह॒व्यमू॑हिषे । अ॒या नो॑ धेहि भेष॒जम् । इ॒ष्टो
अ॒ग्निरा॑हुतः । स्वाहा॑कृतः पिप॑र्तु नः । स्व॒गा दे॒वेभ्य॑ इ॒दं नमः॑ ।
कामो॑ भू॒तस्य॑ भव्य॑स्य । स॒म्राडे॑को वि॒राज॑ति ॥९॥

स इ॒दं प्र॑ति पप्रथे । ऋ॒तूनु॑त्सृजते व॒शी । का॒मस्त॒दग्रे॑
सम॑वर्त॒ताधि॑ । मन॑सो रे॒तः प्रथ॑मं यदासी॑त् । स॒तो
बन्धु॑मसं॒ति नि॑रविन्दन् । हृ॒दि प्र॑ती॒ष्या क॒वयो॑ मनी॒षा ।
त्वया॑ मन्यो स॒रथ॑मारु॒जन्तः॑ । ह॒र्षमा॑णासो धृष॒ता म॑रुत्वः ।
ति॒ग्मेष॑व आयु॑धा स॒श्शि॒शा॒नाः । उप॑ प्रय॑न्ति नरो
अ॒ग्निरू॑पाः ॥१०॥

म॒न्युर्भ॑गो म॒न्युरे॒वास॑ दे॒वः । म॒न्युर॑होता वरु॑णो वि॒श्ववे॑दाः ।
म॒न्युं वि॑श ईडते दे॒वय॑न्तीः । पा॒हि नो॑ मन्यो तप॑सा श्रमे॑ण ।
त्वम॑ग्रे व्र॒तभृ॑च्छुचिः । दे॒वा आ॑सा॒दया॑ इ॒ह । अ॒ग्रे ह॒व्याय॑
वोढ॑वे । व्र॒तानु॑बिभ्र॑द्व्र॒तपा॑ अदा॑भ्यः । यजा॑ नो दे॒वा अ॒जरः॑
सु॒वीरः॑ । दध॑द्र॒त्नानि॑ सु॒विदा॑नो अ॒ग्रे । गो॒पाय॑ नो जी॒वसे॑
जा॒तवे॑दः ॥११॥

जिघा॑सत्य॒मित्रा॑ञ्जघ्न॒वानी॑डते सर्वा॒ अ॒हंसो॑ वातो हृ॒दे रा॑जत्य॒ग्निरू॑पाः सु॒विदा॑नो अ॒ग्रे ए॒कं च॑ ॥—[१]

चक्षु॑षो हे॒ते मन॑सो हे॒ते । वाचो॑ हे॒ते ब्र॒ह्म॑णो हे॒ते । यो मा॑-
ऽघा॒युर॑भि॒दास॑ति । तम॑ग्रे मे॒न्या मे॒निं कृ॑णु । यो मा॑ चक्षु॑षा
यो मन॑सा । यो वा॒चा ब्र॒ह्म॑णाऽघा॒युर॑भि॒दास॑ति । तया॑ऽग्रे त्वं
मे॒न्या । अ॒मुम॑मे॒निं कृ॑णु । यत्कि॑श्चा॒सौ मन॑सा यच्च॑ वा॒चा ।

य॒ज्ञैर्जु॒होति॒ यजु॑षा ह॒विर्भिः॑॥१२॥

तन्मृत्यु॒र्निर्ऋ॑त्या संवि॒दानः॑। पुरादि॒ष्टादाहु॑तीरस्य हन्तु।
या॒तु॒धाना॒ निर्ऋ॑तिरादुरक्षः। ते अस्य घ्नन्त्वन्तेन सत्यम्।
इन्द्रे॑षिता आज्यमस्य मघ्नन्तु। मा तत्समृद्धिं यदसौ
क॒रोति॑। ह॒न्मि ते॒ऽहं कृत॑ ह॒विः। यो मे॑ घो॒रमर्ची॑कृतः।
अपाँ॑श्चौ त उ॒भौ बा॒हू। अप॑नह्याम्यास्यम्॥१३॥

अप॑ नह्यामि ते बा॒हू। अप॑ नह्याम्यास्यम्। अ॒ग्नेर्दे॒वस्य॒
ब्रह्म॑णा। सर्वं तेऽवधिषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषट्कारात्। य॒ज्ञं
दे॒वेषु॑ नस्कृधि। स्वि॑ष्टम॒स्माकं॑ भूयात्। माऽस्मान्प्राप॒न्न-
रा॑तयः। अ॒न्ति दू॒रे स॒तो अ॒ग्ने। भ्रातृ॑व्यस्याभि॒दास॑तः॥१४॥

व॒षट्का॒रेण॒ वज्रे॑ण। कृत्या॑ ह॒न्मि कृ॒ताम॒हम्। यो मा॒ नक्तं॑
दिवा॑ सा॒यम्। प्रा॒तश्चाहो॑ नि॒पीय॑ति। अ॒द्या तमिन्द्र॑ वज्रेण।
भातृ॑व्यं पादयामसि। इन्द्र॑स्य गृहोऽसि तन्त्वाँ। प्रप॑द्ये सगुः
साध्वः। स॒ह यन्मे॒ अस्ति॒ तेन॑। ईडे॑ अ॒ग्निं वि॑प॒श्चितम्॥१५॥

गि॒रा य॒ज्ञस्य॒ साध॑नम्। श्रु॒ष्टीवा॑न॒न्धिता॑वा॒नम्। अ॒ग्ने श॒केमं॑
ते व॒यम्। यमं॑ दे॒वस्य॑ वा॒जिनः॑। अति॒ द्वेषा॑सि तरेम।
अव॑तं मा॒ सम॑नसौ॒ समो॑कसौ। सचै॑तसौ॒ सरै॑तसौ। उ॒भौ
मा॒मव॑त॒ज्जात॑वेदसौ। शि॒वौ भ॑वतम॒द्य नः॑। स्व॒यं कृ॑ण्वानः
सु॒गम॑प्रयावम्॥१६॥

ति॒ग्मशृ॑ङ्गो वृष॒भः शो॑शु॒चानः॑। प्र॒ल॑ स॒धस्थ॒मनु॑ पश्यमानः।

आ तन्तुमग्निर्दिव्यं ततान। त्वन्नस्तन्तुरुत सेतुरग्रे। त्वं पन्था
भवसि देवयानः। त्वयाऽग्रे पृष्ठं वयमारुहेम। अथा देवैः
संधुमादं मदेम। उदुत्तमं मुमुग्धि नः। वि पाशं मध्यमश्चत।
अवाधमानि जीवसे॥१७॥

व॒यं सोम॑ व्र॒ते तवा॑। मन॑स्त॒नूषु॑ बिभ्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो
अशीम॑हि। इन्द्रा॑णी दे॒वी सु॒भगा॑ सु॒पत्नी॑। उद॑र॒शेन॑
पति॑विद्ये जिगाय। त्रि॑र॒शद॑स्या ज॒घनं॑ योज॑नानि। उप॒स्थ
इन्द्र॑र॒स्थवि॑रं बिभ॑र्ति। सेना॑ ह॒ नाम॑ पृथि॒वी ध॑नञ्जया।
वि॒श्वव्य॑चा॒ अदि॑तिः सूर्य॑त्वक्। इन्द्रा॑णी दे॒वी प्रा॒सहा
ददा॑ना॥१८॥

सा नो॑ दे॒वी सु॒हवा॒ शर्म॑ यच्छतु। आत्वा॑ऽहार्षम॒न्तर॑भूः।
ध्रुव॑स्तिष्ठावि॒चाच॑लिः। वि॒शस्त्वा॒ सर्वा॑ वाञ्छन्तु। मा
त्वद्रा॑ष्ट्रमधि॒ भ्रश॑त्। ध्रुवा॑ द्यौर्ध्रुवा॑ पृथि॒वी। ध्रुवं॑ वि॒श्वमि॑दं
जग॑त्। ध्रुवा॑ ह॒ पर्व॑ता इमे। ध्रुवो॑ राजा॑ वि॒शाम॑यम्।
इ॒हैवैधि॑ मा व्य॑थिष्ठाः॥१९॥

पर्व॑त इ॒वावि॑चाचलिः। इन्द्र॑ इवे॒ह ध्रुव॑स्तिष्ठ। इ॒ह रा॑ष्ट्रमु॒
धार॑य। अ॒भिति॑ष्ठ पृतन्य॒तः। अध॑रे सन्तु शत्र॑वः। इन्द्र॑ इव
वृ॒त्रहा॑ तिष्ठ। अपः॑ क्षे॒त्राणि॑ स॒ञ्जय॑न्। इन्द्र॑ एणमदीधरत्।
ध्रुवं॑ ध्रुवे॑ण ह॒विषा॑। तस्मै॑ दे॒वा अधि॑ब्रवन्। अ॒यं च॒
ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॥२०॥

हविर्भिरास्यमभि दासतो विपुश्चित्तमप्रयावञ्जीवसे ददाना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकं च॥—————[२]

जुष्टीं नरो ब्रह्मणा वः पितृणाम्। अक्षमव्ययं न किलारिषाथ।
यच्छक्करीषु बृहता रवेण। इन्द्रे शुष्ममदधाथा वसिष्ठाः।
पावका नः सरस्वती। वाजैर्भिर्वाजिनीवती। यज्ञं वष्टु धिया
वसुः। सरस्वत्यभिनी नेषि वस्यः। मा पस्फरीः पयसा मा
न आधक्। जुषस्व नः सख्या वेश्या च॥२१॥

मा त्वक्षेत्राण्यरणानि गन्म। वृञ्जे हविर्नमसा ब्रह्मिर्ग्नौ।
अयामि सुगृधृतवती सुवृक्तिः। अम्यक्षि सद्यः सदने पृथिव्याः।
अश्रायि यज्ञः सूर्ये न चक्षुः। इहार्वाञ्चमति ह्वये। इन्द्रं जैत्राय
जेतवे। अस्माकमस्तु केवलः। अर्वाञ्चमिन्द्रममुतो हवामहे।
यो गोजिद्धं न जिदंश्च जिघ्रः॥२२॥

इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्व। अस्य कुर्मो हरिवो
मेदिनं त्वा। असम्मृष्टो जायसे मातृवोः शुचिः। मन्द्रः
कविरुदतिष्ठो विवस्वतः। घृतेन त्वा वर्धयन्नग्र आहुत।
धूमस्ते केतुरभवद्विवि श्रितः। अग्निरग्रे प्रथमो देवतानाम्।
संयातानामुत्तमो विष्णुरासीत्। यजमानाय परिगृह्य देवान्।
दीक्षयेदं हविरा गच्छतन्नः॥२३॥

अग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महः। दीक्षापालेभ्योऽवनतं हि
शक्रा। विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानौ। दीक्षामस्मै यजमानाय
धत्तम्। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधि क्षियन्ति भुवनानि

विश्वा॑। नूम॑र्तो दय॑ते सनि॒ष्यन् यः। विष्णा॑व उरुगा॒याय॒
दाश॑त्॥ २४॥

प्र यः स॒त्राचा॒ मन॑सा॒ यजा॑तै। ए॒ताव॑न्त॒न्नर्य॑मा वि॒वासा॑त्।
विच॑क्रमे पृथि॒वीमेष॑ ए॒ताम्। क्षे॒त्राय॑ विष्णु॑र्मनु॒षे द॑श॒स्यन्।
ध्रु॒वासो॑ अस्य की॒रयो॒ जना॑सः। उ॒रुक्षि॑तिः सु॒जनि॑मा
चका॑र। त्रि॒देवः॑ पृथि॒वीमेष॑ ए॒ताम्। विच॑क्रमे श॒तर्च॑सं
महि॑त्वा। प्र विष्णु॑रस्तु त॒वस॑स्तवी॒यान्। त्वे॒षः ह्य॑स्य
स्थवि॑रस्य॒ नाम॑॥ २५॥

होता॑रं चि॒त्रर॑थमध्व॒रस्य॑। य॒ज्ञस्य॑य॒ज्ञस्य॑ के॒तुः रु॑श॒न्तम्।
प्रत्य॑र्धि दे॒वस्य॑दे॒वस्य॑ म॒ह्ना। श्रि॒या त्व॑ग्निमति॑थिं जना॑नाम्।
आ नो॑ वि॒श्वाभि॑रू॒तिभिः॑ स॒जोषाः॑। ब्रह्म॑ जुषा॒णो ह॑र्यश्च याहि।
वरी॑वृ॒ज्स्थवि॑रेभिः सुशि॒प्रा। अ॒स्मे दध॑द्वृष॒णः शु॒ष्ममि॑न्द्र।
इन्द्रः॑ सुव॒र्षा ज॒नय॑न्नहा॒नि। जि॒गायो॒शिग्भिः॑ पृ॒तना॑ अभि॒
श्रीः॥ २६॥

प्रा॒रोच॑य॒न्मन॑वे के॒तुम॑ह्ना॒म्। अ॒विन्द॑ज्योति॑र्बृ॒हते॑ रणा॑य।
अ॒श्विना॒वव॑से निह॑ये वाम्। आ नूनं॑ या॒तः सु॒कृता॑य॒ विप्रा॑।
प्रा॒तर्यु॑क्तेन॑ सु॒वृता॒ रथे॑न। उ॒पाग॑च्छ॒तम॒वसा॑तन्नः। अ॒विष्टं॑
धी॒ष्वश्वि॑ना न आ॒सु। प्र॒जाव॑द्रेतो॒ अह॑यं नो अस्तु। आवा॑
तो॒के तन॑ये तू॒तुजा॑नाः। सु॒रत्ना॑सो दे॒ववी॑तिं गमे॒म॥ २७॥

त्वः सो॑म॒ क्रतु॑भिः सु॒क्रतु॑र्भूः। त्वं दक्षैः॑ सु॒दक्षो॑ वि॒श्ववे॑दाः।
त्वं वृषा॑ वृष॒त्वेभि॑र्महि॒त्वा। द्यु॒म्नेभि॑र्द्यु॒म्यभ॑वो नृचक्षाः॑। अषा॑ढं

यु॒त्सु पृ॒तना॒सु प॒प्रिम्। सु॒व॒र्षाम॒प्स्वां वृ॒जन॑स्य गो॒पाम्।
भ॒रेषु॒जा॑ सु॒क्षिति॑ सु॒श्रव॑सम्। जय॑न्तं त्वामनु॑ मदे॒म सोम॑।
भवा॑ मि॒त्रो न शे॒व्यो घृ॒तासु॑तिः। वि॒भूत॑द्युम्न ए॒व या॒ उ॒
स॒प्रथाः॑॥ २८॥

अधा॑ ते वि॒ष्णो वि॒दुषां॑ चि॒दृध्यः॑। स्तोमो॑ य॒ज्ञस्य॒ राध्यो॑
ह॒विष्म॑तः। यः पू॒र्व्याय॑ वे॒धसे॒ नवी॑यसे। सु॒म॒ज्ज्ञान॑ये
वि॒ष्णवे॒ ददा॑शति। यो जा॒तम॒स्य म॑हतो म॒हि ब्रवा॑त्। सेदु॑
श्रवो॑भिर्यु॒ज्यं चि॒दभ्य॑सत्। तमु॑ स्तोतारः पू॒र्व्यं यथा॑ वि॒द
ऋ॒तस्य॑। गर्भ॑ ह॒विषां॑ पिप॒र्तन॑। आ॒ऽस्य॑ जा॒नन्तो॒ नाम॑
चि॒द्विव॑क्तन। बृ॒हते॑ वि॒ष्णो सु॒मतिं॑ भ॒जाम॑हे॥ २९॥

इ॒मा धा॒ना घृ॒त॒सुवः॑। हरी॑ इ॒होप॑वक्षतः। इन्द्र॑ सु॒खत॑मे॒ रथे॑।
ए॒ष ब्र॒ह्मा प्र॑तेम॒हे। वि॒दथे॑ श॑सिष॒ हरी॑। य ऋ॒त्वियः॑ प्र॑ते
वन्वे। व॒नुषो॑ हर्य॒तं म॑दम्। इन्द्रो॒ नाम॑ घृ॒तन्न॑यः। हरि॑भि॒श्चारु॑
सेच॑ते। श्रु॒तो गु॒ण आ॒ त्वा॑ वि॒शन्तु॑॥ ३०॥

हरि॑वर्षस॒ङ्गिरः॑। आच॑र्षणि॒प्रा वृष॑भो जना॑नाम्। राजा॑
कृ॒ष्टीनां॑ पु॒रुहू॑त इन्द्रः। स्तु॒तश्र॑व॒स्यन्न॑व॒सोप॑म॒द्रिक्। यु॒क्ता
हरी॑ वृष॒णाय॑ह्य॒र्वाङ्। प्र य॒त्सिन्ध॑वः प्र॒स॒वं य॑दायन्। आपः॑
समु॒द्रं र॒थ्येव॑ जग्मुः। अ॒तश्चि॑दिन्द्रः स॒दसो॑ वरी॑यान्।
यदी॑ सोमः पृ॒णति॑ दु॒ग्धो अ॒शुः। ह्या॑म॒सि त्वेन्द्र॑
या॒ह्यर्वाङ्॥ ३१॥

अरन्ते॒ सोम॑स्तनुवे॒ भवा॑ति। शत॑क्रतो मा॒दय॑स्वा सु॒तेषु॑।
 प्रा॒स्मा॑ꣳ अ॒व॒ पृ॒त॑नासु प्रयु॒त्सु। इन्द्रा॑य सोमाः॑ प्र॒दिवो॑
 वि॒दा॑नाः। ऋ॒भुर्ये॑भिर्वृष॑पर्वा॒ विहा॑याः। प्र॒य॒म्यमा॑णान्प्रति॒ षू
 गृ॑भाय। इन्द्र॑ पिब॒ वृष॑धूतस्य॒ वृष्णाः॑। अहै॑डमान॒ उप॑याहि
 य॒ज्ञम्। तुभ्य॑ पवन्त॒ इन्द्र॑वः सु॒तासः॑। गावो॑ न व॑ञ्जिन्थस्व॒मोको॑
 अ॒च्छ॑॥ ३२॥

इन्द्रा॑ ग॒हि प्र॑थ॒मो य॒ज्ञिया॑नाम्। या ते॑ का॒कु॒त्सुकृ॑ता॒ या
 वरि॑ष्ठा। यया॒ शश्व॑त्पिब॑सि॒ मध्व॑ ऊ॒र्मिम्। तया॑ पाहि॒ प्र ते॑
 अध्व॑र्युर॑स्थात्। सन्ते॒ वज्रो॑ वर्त॑तामिन्द्र॒ गव्युः॑। प्रा॒तर्यु॑जा
 वि बो॑धय। अ॒श्विना॒वेह॑ गच्छ॒तम्। अ॒स्य सोम॑स्य पी॒तये॑।
 प्रा॒तर्या॑वा॒णा प्र॑थ॒मा य॑जध्वम्। पु॒रा गृ॑ध्रा॒दर॑रुषः पि॒बाथः॑।
 प्रा॒तर॑हि य॒ज्ञम॒श्विना॒ दधा॑ते। प्र॒शꣳस॑न्ति क॒वयः॑ पूर्॒वभाजः॑।
 प्रा॒तर्य॑जध्वम॒श्विना॑ हि॒नोत॑। न सा॒यम॑स्ति दे॒वया॑ अ॒जुष्ट॑म्।
 उ॒ता॒न्यो अ॒स्मद्य॑जते॒ विचा॑यः। पूर्॒वः पूर्॒वो य॑ज॒मानो॑
 वनी॑यान्॥ ३३॥

चाश्वजिघ्रो गच्छतं नो दाशन्नामाभिश्चोर्गमेम सुप्रथां भजामहे विशन्तु याह्वर्वाडच्छं पिबाथः पद्वं॥ [३]

न॒क्तं जा॒ताऽस्यो॑षधे। रामे॒ कृष्णे॑ अ॒सि॑क्रि च। इ॒दꣳ र॑जनि
 रज॑य। कि॒लासं॑ प॒लितं॑ च॒ यत्। कि॒लासं॑ च प॒लितं॑ च।
 निरि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त्। आ नः॒ स्वो अ॑श्नुतां॒ वर्णः॑। परा॑
 श्वे॒तानि॑ पातय। अ॒सितं॑ ते नि॒लय॑नम्। आ॒स्थान॑म॒सितं॑
 तव॑॥ ३४॥

असिंक्रियस्योषधे। निरितो नाशया पृषत्। अस्थिजस्य
 किलासस्य। तनूजस्य च यत्त्वचि। कृत्यया कृतस्य ब्रह्मणा।
 लक्ष्मं श्वेतमनीनशम्। सरूपा नाम ते माता। सरूपो नाम
 ते पिता। सरूपाऽस्योषधे सा। सरूपमिदं कृधि॥३५॥

शुनः हुवेम मघवानमिन्द्रम्। अस्मिन्भरे नृतमं वाजसातौ।
 शृण्वन्तमुग्रमृतये समथ्सु। घ्नन्तं वृत्राणि सञ्जितं धनानाम्।
 धूनुथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसु। नि वो वना जिहते
 यामं नो भिया। कोपयथ पृथिवीं पृश्निमातरः। युधे
 यदुग्राः पृषतीरयुग्धम्। प्रवेपयन्ति पर्वतान्। विविञ्चन्ति
 वनस्पतीन्॥३६॥

प्रोवारत मरुतो दुर्मदा इव। देवासः सर्वया विशा। पुरुत्रा
 हि सदृङ्ङुसि। विशो विश्वा अनु प्रभु। समथ्सु त्वा हवामहे।
 समथस्वग्निमवसे। वाजयन्तो हवामहे। वाजेषु चित्रराधसम्।
 सङ्गच्छध्वः संवदध्वम्। सं वो मनांसि जानताम्॥३७॥

देवा भागं यथा पूर्वे। सञ्जानाना उपासन्त। समानो मन्त्रः
 समितिः समानी। समानं मनः सह चित्तमेषाम्। समानं
 केतो अभि सः रभध्वम्। संज्ञानेन वो हविषा यजामः।
 समानी व आकूतिः। समाना हृदयानि वः। समानमस्तु वो
 मनः। यथा वः सुसहासति॥३८॥

संज्ञानं नः स्वैः। संज्ञानमरणैः। संज्ञानमश्विना युवम्।

इहास्मासु नियच्छतम्। संज्ञानं मे बृहस्पतिः। संज्ञानं
सविता कर्तुः। संज्ञानंमश्विना युवम्। इह मह्यं नि यच्छतम्।
उपं च्छायामिव घृणैः। अगन्म शर्म ते वयम्॥३९॥

अग्ने हिरण्यसन्दृशः। अदब्धेभिः सवितः पायुभिश्चम्।
शिवेभिरद्य परिपाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय
नव्यसे। रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत। मदेमदे हि नो
ददुः। यूथा गवामृजुक्रतुः। सङ्गभाय पुरुशता। उभया
हस्त्या वसु। शिशीहि राय आ भर॥४०॥

शिप्रिन्वाजानां पते। शर्चीवस्तव दंसना। आ तू न
इन्द्र भाजय। गोष्वश्वेषु शुभ्रेषु। सहस्रेषु तुवीमघा। यद्देवा
देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
यूयम्। ऋतस्यर्तेन मुञ्चत। ऋतस्यर्तेनाऽऽदित्याः॥४१॥

यजत्रा मुञ्चतेह मा। यज्ञैर्वो यज्ञवाहसः। आशिक्षन्तो
न शेकिम। मेदस्वता यजमानाः। स्रुचाऽऽज्येन जुह्वतः।
अकामा वो विश्वेदेवाः। शिक्षन्तो नोप शेकिम। यदि
दिवा यदि नक्तम्। एनं एनस्योर्कर्तुः। भूतं मा तस्माद्भव्यं
च॥४२॥

द्रुपदादिव मुञ्चतु। द्रुपदादिवेन्मुचानः। स्विन्नः स्नात्वी
मलादिव। पूतं पवित्रेणेवाऽऽज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु मैतसः।
उद्वयं तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा
सूर्यम्। अगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥४३॥

तव कृपि वनस्पतीञ्जानतामसंति वयं भरादित्याश्च नव च॥ [४]

वृषा सो अ॒शुः प॑वते ह॒विष्मा॒न्त्सोमः॑। इन्द्र॑स्य भा॒ग
ऋ॒तयुः श॒तायुः॑। स मा वृषा॑णं वृष॒भं कृ॑णोतु। प्रि॒यं
वि॒शा॒ सर्व॑वीर॒ सु॒वीरम्। कस्य॑ वृषा॑ सु॒ते सचा॑।
नि॒युत्वा॑न्वृष॒भो र॑णत्। वृ॒त्रहा सोम॑पीतये। यस्ते॑ शृङ्ग
वृषो॑नपात्। प्रण॑पात्कुण्ड॒पाय्यः॑। न्य॑स्मिन्दध्र॒ आ मनः॑॥४४॥

त॒ स॒ध्रीची॑रू॒तयो वृ॑ष्णि॒यानि॑। पौ॒स्यानि॑ नि॒युतः॑
सश्चुरि॑न्द्रम्। स॒मुद्रं॑ न सि॒न्धव उ॒क्थशु॑ष्माः। उ॒रुव्य॑च॒सङ्गि॑र
आ वि॑शन्ति। इन्द्रा॑य॒ गिरो॑ अ॒नि॒शित॑सर्गाः। अ॒पः
प्रेर॑य॒न्त्सग॑रस्य बु॒ध्रात्। यो अ॒क्षेणे॑व च॒क्रिया॑ श॒चीभिः॑।
विष्व॑क्त॒स्तम्भं॑ पृथि॒वीमु॑त द्याम्। अ॒क्षोद॑य॒च्छव॑सा
क्षाम॑बु॒ध्रम्। वा॒र्णवा॑त॒स्तवि॑षीभि॒रिन्द्रः॑॥४५॥

दृ॒ढान्यौ॑घ्रादु॒शमा॑न् ओजः॑। अवा॑भि॒नत्कु॑भुः पर्व॑तानाम्। आ
नो अ॒ग्ने सु॑के॒तुना॑। र॒यिं वि॒श्वायु॑पोष॒सम्। मा॒र्डीकं॑ धै॒हि
जी॒वसे॑। त्व॒ सौम॑ म॒हे भग॑म्। त्वं यू॒नं ऋ॑ताय॒ते। दक्ष॑
दधा॑सि जी॒वसे॑। रथं॑ यु॒ञ्जते॑ म॒रुतः॑ शु॒भे सु॑गम्। सू॒रो न
मि॒त्रावरु॑णा॒ गवि॑ष्टिषु॥४६॥

रजा॑सि चि॒त्रा वि॑चर॒न्ति त॒न्यवः॑। दि॒वः स॑म्राजा प॒यसा॑
न उ॒क्षत॑म्। वाच॒ सु॒मि॒त्रावरु॑णा॒ विरा॑वतीम्। प॒र्जन्य॑श्चि॒त्रां
व॑दति॒ त्विषी॑मतीम्। अ॒भ्रा व॑सत म॒रुतः॑ सु॒मा॒यया॑। द्यां
व॑र्षय॒तम॒रुणाम॑रे॒पस॑म्। अयु॑क्त स॒प्त शु॒न्यवः॑। सू॒रो रथ॑स्य

न॒त्रियः। ताभि॑र्याति॒ स्वयु॑क्तिभिः। वहि॑ष्ठेभिर्वि॒हरन् यासि॑
तन्तु॑म्॥४७॥

अ॒व॒व्यय॑न्नसितं दे॒व व॒स्वः। दवि॑ध्वतो र॒श्मयः॑ सूर्य॑स्य।
च॒र्म॒वावा॑धुस्तमो अ॒प्स्व॑न्तः। प॒र्जन्या॑य प्र गा॑यत।
दि॒वस्पु॑त्राय मी॒ढुषै॑। स नो॑ य॒वस॑मिच्छतु। अ॒च्छा वद॑ त॒वसं॑
गी॒र्भिरा॑भिः। स्तु॒हि प॒र्जन्यं॑ नम॒साऽऽवि॑वास। कनि॑क्रदद्वृष॒भो
जी॒रदा॑नुः। रेतो॑ दधा॒त्वोष॑धीषु गर्भ॑म्॥४८॥

यो गर्भ॑मोष॑धीनाम्। गवा॑ कृ॒णोत्य॑र्वताम्। प॒र्जन्यः॑
पुरु॑षीणा॑म्। तस्मा॒ इदा॑स्ये ह॒विः। जु॒होता॒ मधु॑मत्तमम्।
इडा॑ नः सं॒यतं॑ करत्। ति॒स्रो यद॑ग्रे श॒रद॑स्त्वामित्। शुचि॑
घृ॒तेन॑ शुच॑यः सप॒र्यन्। नामा॑नि चिद्व॒धिरे॒ यज्ञि॑यानि।
असू॑दयन्त त॒नुवः॑ सुजा॑ताः॥४९॥

इन्द्र॑श्च नः शुना॑सीरौ। इ॒मं य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्। गर्भं॑ धत्त॑
स्व॒स्तये॑। ययो॑रिदं वि॒श्वं भुव॑नमा वि॒वेश। ययो॑रान॒न्दो
निहि॑तो मह॑श्च। शुना॑सीरावृ॒तुभिः॑ संवि॒दानौ। इन्द्र॑वन्तौ
ह॒विरि॑दं जु॒षेथाम्। आघा॑ये अ॒ग्निमि॑न्धते। स्तृ॒णन्ति॑
ब॒र्हि॒रानु॑षक्। येषा॑मिन्द्रो॒ युवा॒ सखा॑। अ॒ग्न इन्द्र॑श्च
मेदि॑ना। ह॒थो वृ॒त्राण्य॑प्रति। युव॑ हि वृ॒त्रह॑न्त॒मा। याभ्या॑
सुव॑रज॒यन्न॑ग्र ए॒व। यावा॑तस्थ॒तुर्भुव॑नस्य म॒ध्ये। प्रच॑र॒षणी॑
वृष॑णा वज्र॑बाहू। अ॒ग्नी इन्द्रा॑वृ॒त्रह॑णा हुवे वाम्॥५०॥

मनु इन्द्रो गविष्ठिषु तन्तु गर्भः सुजाताः सखा सुत च॥ [५]

उ॒त नः॑ प्रि॒या प्रि॒यासु॑। स॒प्तस्व॑सा सु॒जुष्टा॑। सर॑स्वती स्तोम्या-
ऽभूत्। इ॒मा जु॒ह्वा॑नायुष्म॒दा नमो॑भिः। प्रति॒ स्तोम॑ꣳ सर॒स्वति॑
जुष॑स्व। तव॒ शर्म॑न्प्रिय॒तमे॒ दधा॑नाः। उप॑स्थेयाम शरणं न
वृक्ष॑म्। त्रीणि॒ प॒दा विच॑क्रमे। विष्णु॑र्गो॒पा अदा॑भ्यः। ततो॒
धर्मा॑णि धा॒रयन्॑॥५१॥

तद॑स्य प्रि॒यम॒भि पाथो॑ अश्याम्। नरो॒ यत्र॑ दे॒वय॑वो म॒दन्ति॑।
उ॒रु॒क्र॒मस्य॑ स हि बन्धु॑रि॒त्था। विष्णोः॑ प॒दे पर॑मे मध्व॒ उ॒त्सः॑।
क्र॒त्वा॒दा अ॑स्थु श्रेष्ठः॑। अ॒द्य त्वा॑ व॒न्वन्त्सु॑रे॒क्णाः॑। म॒र्त आ॑नाश
सुवृ॑क्तिम्। इ॒मा ब्र॑ह्म ब्रह्म॒वाह॑। प्रि॒या त॒ आ ब॑र्हिः सी॒दा।
वी॒हि सूर॑ पुरो॒डाश॑म्॥५२॥

उप॑ नः सून॒वो गिरः॑। शृ॒ण्वन्त्व॒मृत॑स्य॒ ये। सु॒मृ॒डीका॑ भ॒वन्तु॑
नः। अ॒द्या नो॑ दे॒व स॑वितः। प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौभ॑गम्। परा॑
दुःष्व॒प्रि॒यꣳ सु॒वा। वि॒श्वा॑नि दे॒व स॑वितः। दुरि॑तानि॒ परा॑ सु॒वा।
यद्भ॒द्रं तन्म॒ आ सु॑वा। शुचि॑म॒कैर्बृ॑हस्पतिम्॥५३॥

अ॒ध्व॒रेषु॑ नमस्यत। अ॒ना॒म्यो॒ज आ च॑के। या धा॒रय॑न्त दे॒वा
सु॒दक्षा॑ दक्ष॑पिता॒रा। अ॒सुर्या॑य प्रम॑हसा। स इ॒त् क्षेति॑ सुधि॑त
ओक॑सि॒ स्वे। तस्मा॑ इ॒डा पि॑न्वते वि॒श्वदा॑नी॑। तस्मै॒ विशः॑
स्व॒यमे॒वान॑मन्ति। यस्मि॑न्ब्रह्मा राज॑नि॒ पूर्वं॑ एति॑। सकू॑तिमिन्द्र
सच्यु॑तिम्। सच्यु॑तिं ज॒घन॑च्युतिम्॥५४॥

क॒नात्का॒भान्न॒ आ भ॑र। प्र॒य॒प्स्यन्नि॑व स॒क्थ्यौ॑। वि न॑

इन्द्र मृधो जहि। कर्नीखुनदिव सापयन्। अभि नः
सुष्टुतिं नय। प्रजापतिः स्त्रियां यशः। मुष्कयोरदधात्सपम्।
कामस्य तृप्तिमानन्दम्। तस्याग्ने भाजयेह मा। मोदः प्रमोद
आनन्दः॥५५॥

मुष्कयोर्निहितः सपः। सृत्वेव कामस्य तृप्याणि। दक्षिणानां
प्रतिग्रहे। मनसश्चित्तमाकूतिम्। वाचः सत्यमशीमहि।
पशूनां रूपमन्नस्य। यशः श्रीः श्रयतां मयि। यथाऽहमस्या
अतृपः स्त्रियै पुमान्। यथा स्त्री तृप्यति पुंसि प्रिये प्रिया।
एवं भगस्य तृप्याणि॥५६॥

यज्ञस्य काम्यः प्रियः। ददामीत्यग्निर्वदति। तथेति वायुराह
तत्। हन्तेति सत्यं चन्द्रमा। आदित्यः सत्यमोमिति।
आपस्तथ्सत्यमा भरन्। यशो यज्ञस्य दक्षिणाम्। असौ
मे कामः समृद्धताम्। न हि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्।
वैश्वानरात्पुरएतारमग्नेः॥५७॥

अथेममन्थन्नमृतममूराः। वैश्वानरं क्षेत्रजित्याय देवाः।
येषामिमे पूर्वे अर्मास आसन्। अयूपाः सद्म विभृता पुरूणि।
वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनांसः।
पृथिवीं मातरं महीम्। अन्तरिक्षमुप ब्रुवे। बृहतीमृतये
दिवम्। विश्वं बिभर्ति पृथिवी॥५८॥

अन्तरिक्षं वि पप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पयः। न ता नशन्ति न

दंभाति॑ तस्करः॑। नैना॑ अमि॒त्रो व्यथि॑राद॒धर्ष॑ति। दे॒वाः॒श्च
याभि॑र्यज॒ते ददा॑ति च। ज्यो॒गित्ताभिः॑ स॒चते॑ गोप॑तिः स॒ह।
न ता अ॒र्वा रे॒णुक॑काटो अश्नु॑ते। न स॒ङ्स्कृ॑त॒त्रमुप॑ यन्ति॒
ता अ॒भि। उ॒रुगा॑यमभयं॒ तस्य॑ ता अ॒नु। गावो॑ म॒र्त्यस्य॑ वि
च॑रन्ति॒ यज्व॑नः॥५९॥

रात्री॑ व्य॒ख्यदा॑यती। पु॒रुत्रा॑ दे॒व्यक्ष॑भिः। वि॒श्वा अ॒धि
श्रि॒योऽधि॑त। उप॑ ते गा इ॒वाक॑रम्। वृ॒णीष्व॑ दु॒हित॑र्दिवः।
रात्री॑ स्तोमं॒ न जि॒ग्युषी॑। दे॒वीं वाच॑म॒जन॑यन्त दे॒वाः। तां
वि॒श्वरू॑पाः प॒शवो॑ वदन्ति। सा नो॑ म॒न्द्रेष॑मूर्जं॒ दुहा॑ना।
धे॒नुर्वा॑ग॒स्मानु॑प॒ सुष्टु॑तैतु॥६०॥

यद्वा॑ग्वद॒न्त्यवि॑चेत॒नानि॑। रा॒ष्ट्री दे॒वानां॑ निष॒साद॑ म॒न्द्रा।
चत॑स्र ऊ॒र्जं दु॒दुहे॑ पया॒सि। क्व॑ स्विद॒स्याः पर॑मं ज॒गाम।
गौरी॑ मि॒माय॑ स॒लिलानि॑ तक्ष॑ती। ए॒कप॑दी द्वि॒पदी॑ सा
चतु॑ष्पदी। अ॒ष्टाप॑दी नव॑पदी बभू॒वुषी॑। स॒हस्रा॑क्षरा पर॒मे
व्यो॑मन्। तस्या॑ समु॒द्रा अ॒धि वि॒क्षर॑न्ति। तेन॑ जी॒वन्ति॑
प्र॒दिश॑श्चत॑स्रः॥६१॥

ततः॑ क्षर॒त्यक्ष॑रम्। तद्वि॒श्वमुप॑ जी॒वति॑। इन्द्रा॒सूरा
ज॒नय॑न्वि॒श्वक॑र्मा। म॒रुत्वा॑ अस्तु ग॒णवा॑न्त्सजा॒तवान्।
अ॒स्य स्रु॑षा श्वश॑रस्य प्रशि॑ष्टिम्। स॒पत्न्या॑ वाचं॒ मन॑सा
उपा॑सताम्। इन्द्रः॑ सू॒रो अ॒तर॒द्रजा॑सि। स्रु॑षा स॒पत्न्या॑

श्वशुरोऽयमस्तु। अयं शत्रूञ्जयतु जरहृषाणः। अयं
वाजं जयतु वाजंसातौ। अग्निः क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः।
सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः समिधा न
उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगुन्द्याम्॥६२॥

धारयन्परोडाशं बृहस्पतिं जुघनं च्युतिमानन्दो भगंस्य तृप्याण्यग्नेः पृथिवी यज्वन एतु प्रदिशश्चतस्रो वाजंसातौ चत्वारि
च॥ [६]

वृषाऽस्यं शुर्वृषभायं गृह्यसे। वृषाऽयमुग्रो नृचक्षसे। दिव्यः
कर्मण्यो हितो बृहन्नाम। वृषभस्य या ककुत्। विषूवान् विष्णो
भवतु। अयं यो मामको वृषा। अथो इन्द्र इव देवेभ्यः। वि
ब्रवीतु जनेभ्यः। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्। अथो अधिपतिं
विशाम्॥६३॥

अस्याः पृथिव्या अर्घ्यक्षम्। इममिन्द्र वृषभं कृणु। यः सुशृङ्गः
सुवृषभः। कल्याणो द्रोण आर्हितः। कार्षीवल प्रगाणेन।
वृषभेण यजामहे। वृषभेण यजमानाः। अक्रूरेणेव सर्पिषां।
मृद्धश्च सर्वा इन्द्रेण। पृतनाश्च जयामसि॥६४॥

यस्यायमृषभो हविः। इन्द्राय परिणीयते। जयाति
शत्रुमायन्तम्। अथो हन्ति पृतन्यतः। नृणामहं प्रणीरसत्।
अग्रं उद्धिन्दतामसत्। इन्द्र शुष्मं तनुवा मेरयस्व। नीचा
विश्वा अभितिष्ठाभिमातीः। नि शृणीह्याबाधं यो नो अस्ति।
उरुं नो लोकं कृणुहि जीरदानो॥६५॥

प्रेह्यभि प्रेहि प्र भरा सहस्व। मा विवेनो वि शृणुष्व। जनेषु।

उदीडितो वृषभ॒ तिष्ठ॒ शुष्मैः॑। इन्द्र॒ शत्रूँ॑न्पुरो अ॒स्माकं॑ यु॒ध्य।
अग्ने॒ जेता॒ त्वं ज॑य। शत्रूँ॑न्सहस्र॒ ओज॑सा। वि शत्रूँ॑न् विमृ॒धो
नुद। ए॒तं ते॒ स्तोमं॑ तुविजात॒ विप्रः॑। रथं॒ न धीरुः॑ स्वपा
अतक्षम्। यदीद॑ग्ने॒ प्रतित्वं॑ दे॒व ह॑र्याः॥६६॥

सुव॑र्वतीर॒प ए॑ना जयेम। यो घृ॒तेना॒भिमा॑नितः। इन्द्र॒ जैत्रा॑य
जज्ञिषे। स नः॒ सङ्का॑सु पारय। पृ॒तना॒साह्ये॑षु च। इन्द्रो
जिगाय॒ पृथि॒वीम्। अ॒न्तरि॑क्ष॒ सुव॑र्म॒हत्। वृ॒त्रहा॑ पु॒रुचे॑तनः।
इन्द्रो॑ जिगाय॒ सह॑सा॒ सहा॑सि। इन्द्रो॑ जिगाय॒ पृ॒तनानि॑
विश्वा॑॥६७॥

इन्द्रो॑ जा॒तो वि॒ पुरो॑ रुरोज। स नः॒ पर॒स्पा वरि॑वः कृ॒णोतु।
अ॒यं कृ॒तुरगृ॑भीतः। वि॒श्वजि॑दु॒द्भिदि॒त्सोमः॑। ऋषि॑र्विप्रः
काव्ये॑न। वा॒युर॑ग्रे॒गा य॑ज्ञ॒प्रीः। सा॒कङ्ग॑न्मन॒सा य॑ज्ञम्। शि॒वो
नि॒युद्धिः॑ शि॒वाभिः॑। वा॒यो शु॒क्रो अ॑यामि ते। मध्वो॒ अग्रं॑
दि॒र्विष्टि॑षु॥६८॥

आ या॑हि सोमं पीतये। स्वा॒रु॒हो दे॒व नि॒युत्व॑ता। इ॒ममि॑न्द्र
वर्धय॒ क्षत्रि॑या॒णाम्। अ॒यं वि॒शां वि॒श्वति॑रस्तु॒ राजा॑। अ॒स्मा
इन्द्र॒ महि॑ वर्चा॑सि धेहि। अ॒वर्च॑सं कणुहि शत्रु॑मस्य। इ॒ममा
भ॑ज॒ ग्रामे॒ अश्वे॑षु गोषु। नि॒रमुं॑ भ॑ज॒ योऽमि॑त्रो॒ अस्य॑। वर्ष्मन्
क्ष॒त्रस्य॑ क॒कुभि॑ श्रयस्व। ततो॑ न उ॒ग्रो वि॑ भ॑जा॒ वसू॑नि॥६९॥

अ॒स्मे द्या॑वापृथि॒वी भूरि॑ वामम्। सन्दु॑हाथां घर्म॒दुघे॑व

धेनुः। अयं राजा प्रिय इन्द्रस्य भूयात्। प्रियो
गवामोषधीनामुतापाम्। युनज्मिं त उत्तरावन्तमिन्द्रम्। येन
जयासि न परा जयासै। स त्वाऽकरेकवृषभं स्वानाम्।
अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्। उत्तरस्त्वमधरे ते सपत्नाः।
एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान्॥७०॥

विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयं जयन्। अभि तिष्ठ शत्रूयतः
सहस्व। तुभ्यं भरन्ति क्षितयो यविष्ठ। बलिमग्ने अन्तित
ओत दूरात्। आ भन्दिष्ठस्य सुमतिं चिकिद्धि। बृहत्ते
अग्ने महि शर्म भद्रम्। यो देह्यो अनमयद्वधस्त्रैः। यो
अर्यपत्नीरुषसश्चकार। स निरुध्या नहुषो यद्वो अग्निः।
विशश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः॥७१॥

प्र सद्यो अग्ने अत्येष्यन्यान्। आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ।
ईडेन्यो वपुष्यो विभावा। प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम्।
ब्रह्मज्येष्ठा वीर्या सम्भृतानि। ब्रह्माग्ने ज्येष्ठं दिवमा ततान।
ऋतस्य ब्रह्म प्रथमोत जज्ञे। तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः।
ब्रह्म स्रुचो घृतवतीः। ब्रह्मणा स्वरवो मिताः॥७२॥

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः।
शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणां सन्ददृश्रिरे। चषालवन्तः स्वरवः
पृथिव्याम्। ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः। नमः सखिभ्यः
सन्नाम्नाऽवगात। अभिभूरग्निरतरद्रजांसि। स्पृधो विहत्य

पृत॑ना अभि॒श्रीः। जु॒षा॒णो म॒ आहु॑तिं मामहिष्ट। ह॒त्वा
स॒पत्ना॑न् वरि॑वस्करन्नः। ई॒शानं॑ त्वा॒ भुव॑नानामभि॒श्रिय॑म्।
स्तौम्य॑ग्र उरु॒कृत॑ सु॒वीर॑म्। ह॒विर्जु॑षा॒णः स॒पत्ना॑
अभि॒भूर॑सि। ज॒हि शत्रू॑ रप॒ मृधो॑ नुदस्व॥७३॥

विशां जंयामसि जीरदानो हयां विश्वा दिर्विष्टिषु वसूनि जिगीवांश्महोभिर्मिता नश्चत्वारि च॥———[७]

स प्र॑ल॒वन्न॑वीयसा। अ॒ग्रे द्यु॒मेन॑ संयता॑। बृ॒हत्त॑तन्थ भा॒नुना॑।
नव॑ नु स्तोम॑म॒ग्रये॑। दि॒वः श्ये॑नाय॑ जीजनम्। वसोः॑
कु॒विद्व॑नाति॑ नः। स्वा॒रु॒हा यस्य॑ श्रियो॑ दृ॒शे। र॒यिर्वी॑रव॑तो
यथा। अ॒ग्रे य॒ज्ञस्य॑ चे॒ततः॑। अ॒द॒भ्यः पुर॑ए॒ता॥७४॥

अ॒ग्निर्वि॑शां मानु॑षीणाम्। तू॒र्णी रथः॑ सदा॒ नवः॑। नव॑ सोमा॑य
वा॒जिनै॑। आज्यं॑ पय॑सोऽजनि। जुष्ट॑ शुचि॑तमं वसु॑। नव॑
सोम जुष॑स्व नः। पी॒यूष॑स्येह तृ॒ष्णुहि॑। यस्ते॑ भा॒ग ऋ॒ता
व॒यम्। नव॑स्य सोम ते व॒यम्। आ सु॑म॒तिं वृ॑णीमहे॥७५॥

स नो॑ रास्व स॒ह॒स्रिणः॑। नव॑ ह॒विर्जु॑षस्व नः। ऋ॒तुभिः॑
सोम॑ भूत॑मम्। तद॒ङ्गं प्रति॑हर्य नः। राज॑न्त्सोम स्व॒स्तये॑।
नव॑ स्तोम॒न्नव॑ ह॒विः। इ॒न्द्रा॒ग्निभ्यां॑ नि वै॒दया। तज्जु॑षेता॒
सचै॑तसा। शुचिं॑ नु स्तोमं॒ नव॑जातम॒द्य। इ॒न्द्रा॒ग्नी वृ॒त्रह॑णा
जुषे॒थाम्॥७६॥

उ॒भा हि वा॑ सु॒हवा॒ जोह॑वीमि। ता वाज॑ स॒द्य उ॑श॒ते
धे॒ष्टा। अ॒ग्निरि॒न्द्रो नव॑स्य नः। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृ॒प्यता॑म्।
इ॒ह दे॒वौ स॑ह॒स्रिणौ॑। य॒ज्ञं न॒ आ हि ग॑च्छ॒ताम्। वसु॑मन्त॑

सुवर्विदम्। अस्य हव्यस्य तृप्यताम्। अग्निरिन्द्रो नवस्य नः।
विश्वान्देवाः स्तर्पयत॥७७॥

हविषोऽस्य नवस्य नः। सुवर्विदो हि जज्ञिरे। एदं बर्हिः
सुष्टरीमा नवेन। अयं यज्ञो यजमानस्य भागः। अयं
बभूव भुवनस्य गर्भः। विश्वे देवा इदमद्यागमिष्ठाः। इमे नु
द्यावापृथिवी समीची। तन्वाने यज्ञं पुरुपेशसन्धिया। आऽस्मै
पृणीतां भुवनानि विश्वा। प्रजां पुष्टिममृतं नवेन॥७८॥

इमे धेनू अमृतं ये दुहाते। पयस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः। इमं
यज्ञं जुषमाणे नवेन। समीची द्यावापृथिवी घृताची। यविष्ठो
हव्यवाहनः। चित्रभानुर्घृतासुतिः। नवजातो वि रौचसे।
अग्ने तत्ते महित्वनम्। त्वमग्ने देवताभ्यः। भागे देव न
मीयसे॥७९॥

स एना विद्वान् यक्ष्यसि। नवः स्तोमं जुषस्व नः।
अग्निः प्रथमः प्राश्नातु। स हि वेद यथा हविः। शिवा
अस्मभ्यमोषधीः। कृणोतु विश्वचर्षणिः। भद्रान्नः श्रेयः
समनैष्ट देवाः। त्वयाऽवसेन समशीमहि त्वा। स नो
मयोभूः पितो आ विशस्व। शं तोकाय तनुवे स्योनः। एतमु
त्यं मधुना संयुतं यवम्। सरस्वत्या अधिमनावचर्कषुः।
इन्द्र आसीत्सीरपतिः शतक्रतुः। कीनाशा आसन्मरुतः
सुदानवः॥८०॥

जुष्टश्चक्षुषो जुष्टीनरो नक्तञ्जाता वृषास उत नो वृषाऽस्य॑शुः सप्र॑त्नवदष्टौ॥८॥

जुष्टो म॒न्युर्भ॒गो जुष्टी॑ नरो ह॒रिर्व॑र्षस॒ङ्गिर्ः शि॒प्रि॒न्वा॒जाना॑मु॒त नः॑ प्रि॒या य॒द्वाग्ब॑द॒न्ती वि॒श्वा
आशा॑ अशी॒तिः॥८०॥

जुष्टः सु॒दान॑वः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्। इ॒र्यो भू॑त्वा ब॒हुधा ब॒हूनि॑। स
इ॒त्सर्वं॑ व्या॒नशे॑। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूरन्तः॑। आवृ॑द्ददात्
क्षेत्रि॑यध्व॒गद्वृषा॑। तमि॒त्प्राणं॑ मन॒सोप॑ शिक्षत। अ॒ग्रं
दे॒वाना॑मि॒दम॑त्तु नो ह॒विः। मन॑स॒श्चित्ते॒दम्। भू॒तं भव्यं॑ च
गु॒प्यते। तद्धि दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पुर॑श्च॒रम्। स॒ह दे॒वैरि॒मं हव॑म्। मनः॒
श्रेय॑सि॒श्रेय॑सि। कर्म॑न् य॒ज्ञप॑तिं दध॑त्। जु॒षतां॑ मे वा॒ग्निदं॑
ह॒विः। वि॒राड्दे॒वी पुरो॑हि॒ता। ह॒व्यवा॒डन॑पायिनी। यया॑ रू॒पाणि॑
बहु॑धा वद॑न्ति। पेशा॑सि दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑। सा नो॑
वि॒राडन॑पस्फुरन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒दं ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वानां॑ ज्योति॑र॒मृते॒ न्य॑क्तम्।
अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॑धा निधी॑यते। तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि। मा
नो॑ हासीद्विचक्षणम्। आयु॑रि॒न्नः प्रती॑र्यताम्। अन॑न्धाश्चक्षु॑षा
व॒यम्। जी॒वा ज्योति॑रशीमहि। सुव॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्। श्रोत्रे॑ण
भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति स॒त्यम्। श्रोत्रे॑ण वाचं॑ बहु॒धोद्य॑मानाम्।
श्रोत्रे॑ण मोद॑श्च मह॑श्च श्रूयते। श्रोत्रे॑ण सर्वा॑ दि॒श आ शृ॑णोमि।
येन॑ प्रा॒च्या उ॒त दक्षि॑णा। प्र॒तीच्यै॑ दि॒शः शृ॑ण्वन्त्यु॒त्तरा॑त्।
तदिच्छो॑त्रं बहु॒धोद्य॑मानम्। अ॒रान्न ने॒मिः परि॑ सर्वं॑ बभूव॥३॥

अग्रियमनपस्फुरन्ती सत्यं सप्त च॥ [१]

उदेहि वाजिन्यो अस्यप्स्वन्तः। इदं राष्ट्रमा विश
सूनृतावत्। यो रोहितो विश्वमिदं जजान। स नो राष्ट्रेषु
सुधितान्दधातु। रोहंरोहं रोहितं आरुरोह। प्रजाभिर्वृद्धिं
जनुषामुपस्थम्। ताभिः स रब्धो अविदथ्यदुर्वीः। गातुं
प्रपश्यन्निह राष्ट्रमाऽहोः। आऽहार्षीद्राष्ट्रमिह रोहितः। मृधो
व्यास्थदभयं नो अस्तु॥ ४॥

अस्मभ्यं द्यावापृथिवी शक्करीभिः। राष्ट्रं दुहाथामिह रेवतीभिः।
विममर्श रोहितो विश्वरूपः। समाचक्राणः प्ररुहो रुहश्च।
दिवं गत्वायं महता महिम्ना। वि नो राष्ट्रमुनत्तु पयसा
स्वेन। यास्ते विशस्तपसा सं बभूवुः। गायत्रं वथ्समनु तास्त
आऽगुः। तास्त्वा विशन्तु महसा स्वेन। सं माता पुत्रो अभ्येतु
रोहितः॥ ५॥

यूयमुग्रा मरुतः पृश्निमातरः। इन्द्रेण सयुजा प्रमृणीथ
शत्रून्। आ वो रोहितो अशृणोदभिद्यवः। त्रिसप्तासो
मरुतः स्वादुसम्मुदः। रोहितो द्यावापृथिवी जजान।
तस्मिंस्तन्तुं परमेष्ठी ततान। तस्मिञ्छिश्रिये अज
एकपात्। अदहद्द्यावापृथिवी बलेन। रोहितो द्यावापृथिवी
अदहत्। तेन सुवः स्तभितं तेन नाकः॥ ६॥

सो अन्तरिक्षे रजसो विमानः। तेन देवाः सुवरन्वविन्दन्।
सुशेवं त्वा भानवो दीदिवांसम्। समग्रासो जुहो

जातवेदः। उ॒क्षन्ति॑ त्वा वा॒जिन॒मा घृ॒तेन॑। स॒संम॑ग्रे युवसे
भो॒ज॒नानि॑। अ॒ग्रे श॒र्धं म॒ह॒ते सौ॒भ॒गाय॑। तव॑ द्यु॒म॒न्युत्त॑मानि
सन्तु। स॒ञ्जा॑स्प॒त्य॒ सु॒यम॒मा कृ॑णुष्व। श॒त्रूय॒ताम॒भि ति॑ष्ठा
महा॑सि॥७॥

अ॒स्त्व॒तु रो॒हि॒तो ना॒को महा॑सि॥ [२]

पुन॑र्न॒ इन्द्रो॑ म॒घवा॑ ददातु। धनानि॑ श॒क्रो धन्यः॑ सु॒राधाः॑।
अ॒र्वा॒चीन॑ कृणुतां याचि॒तो मनः॑। श्रु॒ष्टी नो॑ अ॒स्य ह॒विषो॑
जुषा॑णः। यानि॑ नोऽजि॒नं धनानि॑। ज॒ह॒र्थं शूर॑ म॒न्युना॑।
इन्द्रा॑नु॒विन्द॑ न॒स्तानि॑। अ॒नेन॑ ह॒विषा॑ पुनः॑। इन्द्र॑ आशा॑भ्यः
परि॑। सर्वा॑भ्योऽभ्यं करत्॥८॥

जेता॑ श॒त्रून् वि॒च॒र॒षणिः॑। आकू॑त्यै त्वा॒ कामा॑य त्वा स॒मृधे॑
त्वा। पु॒रो द॑धे अमृ॒तत्वाय॑ जी॒वसे॑। आकू॑तिम॒स्याव॑से।
काम॑मस्य स॒मृद्धौ॑। इन्द्र॑स्य यु॒ञ्जते॑ धि॒यः। आकू॑तिं दे॒वीं
मन॑सः पु॒रो द॑धे। य॒ज्ञस्य॑ मा॒ता सु॒हवा॑ मे अस्तु। यद्वि॒च्छामि॑
मन॑सा॒ सका॑मः। वि॒देय॑मेन॒द्धृद॑ये नि॒र्विष्ट॑म्॥९॥

सेद॑ग्नि॒रग्नी॑र॒त्येत्य॑न्यान्। यत्र॑ वा॒जी तन॑यो वी॒डुपा॑णिः।
स॒हस्र॑पा॒था अ॒क्षरो॑ स॒मेति॑। आशा॑नां त्वाऽऽशा॒पा॒लेभ्यः॑।
च॒तुर्भ्यो॑ अ॒मृते॑भ्यः। इ॒दं भू॒तस्या॑ध्यक्षेभ्यः। वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
व॒यम्। वि॒श्वा आशा॑ म॒धुना॑ स॒ सृ॑जामि। अ॒न॒मी॒वा आप॑
ओष॑धयो भवन्तु। अ॒यं य॒ज॒मानो॑ मृ॒धो व्य॑स्यताम्॥१०॥

अ॒गृ॒भीताः प॒शवः॑ सन्तु॒ सर्वे॑। अ॒ग्निः सोमो॑ वरु॒णो

मि॒त्र इन्द्रः॑। बृ॒हस्पतिः॑ सवि॒ता यः स॑ह॒स्री। पू॒षा नो॑
गोभि॒रव॑सा॒ सर॑स्वती। त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ सम॑नक्तु य॒ज्ञैः। त्वष्टा॑
रू॒पाणि॑ दध॑ती॒ सर॑स्वती। पू॒षा भग॑ँ सवि॒ता नो॑ ददातु।
बृ॒हस्पति॑र्दद॒दिन्द्रः॑ स॒हस्र॑म्। मि॒त्रो दा॒ता वरु॑णः सोमो॑
अ॒ग्निः॥११॥

कर्त्त्रिविष्टमस्यतान्नव च॥

[३]

आ नो॑ भर॒ भग॑मिन्द्र द्युमन्त॑म्। नि ते॑ दे॒ष्णस्य॑ धीमहि प्र॒रेके।
उ॒र्व इ॒व प॒प्रथे॒ कामो॑ अ॒स्मे। तमा॑प॒णा वसु॑पते॒ वसू॑नाम्।
इ॒मं काम॑ म॒न्दया॒ गोभि॑रश्वैः। च॒न्द्रव॑ता॒ राध॑सा प॒प्रथ॑श्च।
सु॒व॒र्यवो॑ म॒तिभि॑स्तु॒भ्यं वि॒प्राः। इन्द्रा॑य॒ वाहः॑ कु॒शिका॑सो
अ॒क्रन्। इन्द्र॑स्य॒ नु वी॒र्या॑णि॒ प्रवो॑चम्। या॒नि च॒कार॑ प्रथ॒मानि॑
व॒ज्री॥१२॥

अह॑न्नहि॒मन्व॑पस्त॑तर्द। प्रव॑क्षणा॒ अभि॑न॒त्पर्व॑तानाम्। अह॑न्नहि॒
पर्व॑ते शि॒श्रिया॑णम्। त्वष्टा॑ऽस्मै॒ वज्र॑ँ स्व॒र्यन्त॑तक्ष। वा॒श्रा इ॒व
धे॒नवः॑ स्यन्द॑मानाः। अ॒ञ्जः स॑मु॒द्रम॑व॒ जग्मु॑रापः। वृषा॑यमा॒णो-
ऽवृ॑णीत॒ सोम॑म्। त्रि॒क॑द्रुकेष्वपिब॒थ्सु॑तस्य। आ सा॑य॒कं म॒घवा॑
दत्त॒ वज्र॑म्। अह॑न्नेन॒ प्रथ॑म॒जा मही॑नाम्॥१३॥

यदिन्द्रा॑ह॒न्प्रथ॑म॒जा मही॑नाम्। आन्मा॑यिना॒ममि॑नाः प्रोत
मा॒याः। आ॒थ्सूर्य॑ ज॒नय॑न्द्यामुषा॒सम्। ता॒दी॒क्रा श॒त्रून्
कि॒ला॑वि॒विथ्से। अह॑न्वृ॒त्रं वृ॒त्रत॑रं व्य॒सम्। इन्द्रो॑ वज्रेण
मह॑ता व॒धेन॑। स्कन्धा॑ँसीव॒ कुलि॑शेना॒विवृ॑क्ष्णा। अहिः॑

शयत उपपृक्पृथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद आ हि जुह्वे।
महावीरं तुविबाधमृजीषम्॥१४॥

नाता॑रीरस्य॒ समृ॑तिं व॒धाना॑म्। स॒ रु॒जानाः॑ पिपिषु
इन्द्र॑शत्रुः। विश्वो॑ विहा॒या अर॑तिः। वसु॑र्दधे हस्ते दक्षि॒णे।
तर॑णिर्न शिश्रथत्। श्रव॑स्य॒या न शि॑श्रथत्। विश्व॑स्मा
इदि॑षुध्यसे। देव॑त्रा ह॒व्यमू॑हिषे। विश्व॑स्मा इत्थ॒सुकृ॑ते
वार॑मृण्वति। अ॒ग्निर्द्वा॒रा व्य॑ण्वति॥१५॥

उदु॑ज्जिहानो अ॒भि काम॑मीरयन्। प्र॒पृश्न॑न्विश्वा भुव॑नानि
पूर्व॑था। आ के॒तुना॒ सुष॑मिद्धो यजि॑ष्ठः। काम॑ नो अग्ने
अ॒भिह॑र्य दि॒ग्भ्यः। जुषा॑णो ह॒व्यम॑मृतेषु दृढ्यः। आ नो॑
र॒यिं ब॑हुलां गोम॑तीमिषम्। नि धे॑हि यक्ष॑दमृतेषु भूषन्।
अ॒श्विना॒ यज्ञ॑मागतम्। दा॒शुषः॒ पुरु॑द॒ससा॑। पूषा र॑क्षतु नो
र॒यिम्॥१६॥

इ॒मं य॒ज्ञम॒श्विना॑ वर्धय॑न्ता। इ॒मौ र॒यिं यज॑मानाय धत्तम्। इ॒मौ
प॒शून् र॑क्षतां वि॒श्वतो॑ नः। पूषा नः॑ पातु सद॒मप्र॑यच्छन्। प्रते॑ म॒हे
स॑रस्वति। सुभ॑गे वाजि॑नीवति। स॒त्यवा॑चे भरे म॒तिम्। इ॒दं ते॑
ह॒व्यं घृ॑तव॑त्सरस्वति। स॒त्यवा॑चे प्रभे॑रेमा ह॒वी॒षि॑। इ॒मानि॑
ते दुरि॑ता सौभ॑गानि। तेभि॑र्वय॒सुभगा॑सः स्याम॥१७॥

वज्र॑र्हानामृजीषं व्य॑ण्वति रक्षतु नो र॒यि॑सौभ॑गान्येकं च॥ [४]

य॒ज्ञो रा॒यो य॒ज्ञ ई॒शे वसू॑नाम्। य॒ज्ञः स॒स्याना॑मु॒त
सु॑क्षिती॒नाम्। य॒ज्ञ इ॒ष्टः पू॒र्वचि॑त्तिं दधातु। य॒ज्ञो ब्र॑ह्म॒ण्वा॒सु॒

अप्येतु देवान्। अयं यज्ञो वर्धतां गोभिरश्वैः। इयं वेदिः
स्वपत्या सुवीरा। इदं बरुहिरतिं बरुहीऽप्यन्या। इमं यज्ञं
विश्वे अवन्तु देवाः। भग एव भगवाँ अस्तु देवाः। तेन
वयं भगवन्तः स्याम॥१८॥

तं त्वां भग सर्वं इज्जोहवीमि। स नो भग पुरएता भवेह।
भग प्रणेतुर्भग सत्यराधः। भगेमां धियमुदव ददन्नः। भग प्र
णो जनय गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। शश्वतीः
समा उपयन्ति लोकाः। शश्वतीः समा उपयन्त्यापः। इष्टं
पूर्तं शश्वतीनां समांनां शाश्वतेन। हविषेष्ट्वाऽनन्तं लोकं
परमा रुरोह॥१९॥

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छत्। सा रूपाणि कुरुते
पञ्च देवी। द्वे स्वसारौ वयतस्तत्रमेतत्। सनातनं विततं
षण्मयूखम्। अवान्याऽस्तन्तून्किरतो धत्तो अन्यान्।
नावपृज्याते न गमाते अन्तम्। आ वो यन्तूदवाहासौ
अद्या वृष्टिं ये विश्वे मरुतो जुनन्ति। अयं यो अग्निर्मरुतः
समिद्धः। एतं जुषध्वं कवयो युवानः॥२०॥

धारावरा मरुतो धृष्णुवोजसः। मृगा न भीमास्तविषेभि-
रूर्मिभिः। अग्रयो न शुशुचाना ऋजीषिणः। भूमिन्धमन्त
उप गा अवृण्वत। वि चक्रमे त्रिदेवः। आ वेधसं नीलपृष्ठं
बृहन्तम्। बृहस्पतिः सदने सादयध्वम्। सादद्यौनिं दम्
आ दीदिवाँसम्। हिरण्यवर्णमरुषं सपेम। स हि शुचिः

शतपत्रः स शुन्ध्युः॥२१॥

हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः। बृहस्पतिः स स्वावेश ऋष्याः।
पूरू सखिभ्य आसुतिं करिष्ठः। पूषं स्तवं व्रते वयम्।
नरिष्येम कदाचन। स्तोतारस्त इह स्मसि। यास्ते पूषन्ना
वो अन्तः समुद्रे। हिरण्ययीरन्तरिक्षे चरन्ति। याभिर्यासि
दूत्याः सूर्यस्य। कामेन कृतश्रवं इच्छमानः॥२२॥

अरण्यान्यरण्यान्यसौ। या प्रेव नश्यसि। कथा ग्रामं
न पृच्छसि। न त्वाभीरिव विन्दती (३)। वृषारवाय
वदते। यदुपावति चिच्चिकः। आघाटीभिरिव धावयन्।
अरण्यानिर्महीयते। उत गावं इवादन्। उतो वेश्मेव
दृश्यते॥२३॥

उतो अरण्यानिः सायम्। शकटीरिव सर्जति। गामङ्गैष
आ ह्वयति। दार्वङ्गैष उपावधीत्। वसन्त्ररण्यान्याः
सायम्। अक्रुक्षदिति मन्यते। न वा अरण्यानिर्हन्ति।
अन्यश्चेन्नाभिगच्छति। स्वादोः फलस्य जग्ध्वा। यत्र कामं
नि पद्यते। आज्ञनगन्धीः सुरभीम्। बहून्नामकृषीवलाम्।
प्राहं मृगाणां मातरम्। अरण्यानीमशंसिषम्॥२४॥

स्याम् रुरोह युवानः शुन्ध्युच्छिमानो दृश्यते निपद्यते चत्वारि च॥ [५]

वार्त्रहत्याय शवंसे। पृतनासाहाय्यं च। इन्द्र त्वा वर्तयामसि।
सुब्रह्माणं वीरवन्तं बृहन्तम्। उरुं गभीरं पृथुबुधमिन्द्र।
श्रुतर्षिमुग्रमभिमातिषाहम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं

दाः। क्षे॒त्रि॒यै त्वा॒ नि॒र्ऋ॒त्यै त्वा। द्रु॒हो मु॑ञ्चामि वरु॒णस्य॑
पाशा॑त्। अ॒ना॒गसं॑ ब्रह्म॑णे त्वा करोमि॥ २५॥

शि॒वे ते॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। शं ते॑ अ॒ग्निः स॒हाद्वि॑र॒स्तु। शं
द्यावा॑पृथि॒वी स॒होष॑धीभिः। शम॒न्तरि॑क्ष॒ः स॒ह वा॑तेन ते। शं ते
चत॑स्रः प्र॒दिशो॑ भवन्तु। या दै॒वीश्चत॑स्रः प्र॒दिशः॑। वात॑प॒त्नीर॒भि
सूर्यो॑ विच॒ष्टे। तासां॑ त्वा ज॒रस॒ आ द॑धामि। प्र यक्ष्मं॑ ए॒तु
नि॒र्ऋ॒तिं परा॑चैः। अमो॑चि॒ यक्ष्मा॑द्वि॒रिता॑दव॒त्यै॥ २६॥

द्रु॒हः पाशा॑न्नि॒र्ऋ॒त्यै चोद॑मोचि। अ॒हा अ॒वर्ति॑मवि॒दथ्स्यो॑नम्।
अप्य॑भूद्भ॒द्रे सु॑कृतस्य॒ लो॒के। सूर्य॑मृतं तम॑सो ग्राह्या॒ यत्। दे॒वा
अमु॑ञ्चन्न॒सृज॑न्व्ये॒नसः॑। ए॒वम॒हमि॑मं क्षे॒त्रिया॑ज्जामि॒श॒सात्।
द्रु॒हो मु॑ञ्चामि वरु॒णस्य॑ पाशा॑त्। बृह॑स्पते यु॒वमि॑न्द्रश्च
वस्वः॑। दि॒व्यस्यै॑शा॒थे उ॒त पा॒र्थि॒वस्य॑। ध॒त्त॒ः र॒यि॒ः स्तु॒वते
की॒रये॑चित्॥ २७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः। दे॒वायु॑ध॒मिन्द्र॒मा जो॑हु॒वानाः॑।
वि॒श्वावृ॑ध॒मभि॑ ये रक्ष॑माणाः। येन॑ ह॒ता दी॒र्घम॑ध्वा॒नमा॑यन्।
अ॒नन्त॑मर्थ॒मनि॑व॒थ्स्य॑मानाः। यत्ते॑ सु॒जाते॑ हि॒मव॑त्सु भेष॒जम्।
म॒योभूः॑ शन्त॑मा॒ यद्धृ॑दोऽसि॑। ततो॑ नो दे॒हि सी॒बले॑। अ॒दो
गि॒रिभ्यो॑ अ॒धि य॑त्प्र॒धाव॑सि। स॒ः शो॒भमा॑ना क॒न्ये॑व
शु॒भ्रे॥ २८॥

तां त्वा॒ मुद्ग॑ला ह॒विषा॑ वर्धयन्ति। सा नः॑ सी॒बले॑ र॒यिमा॑

भाजये॒ह। पूर्वं॑ दे॒वा अप॑रेणानुपश्यं॒ जन्म॑भिः। जन्मान्यव॑रैः
परा॑णि। वेदा॑नि दे॒वा अ॒यम॒स्मीति॑ माम्। अ॒ह॒५ ह॒ित्वा
शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। प्रा॒णापा॒नौ चक्षुः॑ श्रोत्र॑म्। वाचं
मन॑सि॒ सम्भृ॑ताम्। ह॒ित्वा शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। आ
भूतिं॑ भूतिं॑ व॒यम॑श्नवामहे। इ॒मा ए॒व ता उ॒षसो॑ याः प्र॑थ॒मा
व्यौच्छ॑न्। ता दे॒व्यः कुर्व॑ते पञ्च॒रूपा। श॒श्वेती॒र्नाव॑पृज्यन्ति।
न ग॑मन्त्यन्तम्॥२९॥

करोम्यवर्त्ये चिच्छुभ्रेऽश्नवामहे चत्वारि च॥ [६]

वसू॑नां त्वा॒ऽधी॑तेन। रु॒द्राणा॑मृ॒म्या। आ॒दि॒त्यानां॑ तेज॑सा।
विश्वे॑षां दे॒वानां॑ क्रतु॑ना। म॒रुता॑मे॒म्रा जु॒होमि॑ स्वाहा॑।
अ॒भिभू॑तिर॒हमा॑गमम्। इन्द्र॑सखा स्वा॒युधः॑। आस्वाशा॑सु
दु॒ष्पहः॑। इ॒दं वर्चो॑ अ॒ग्निना॑ द॒त्तमा॑गात्। यशो॑ भर्गः॒ सह
ओजो॑ बलं॑ च॥३०॥

दी॒र्घायु॑त्वायं श॒तशार॑दाय। प्रति॑गृ॒भ्णामि॑ मह॒ते वी॒र्या॑य।
आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। सर्वं॑ म॒
आयु॑र्भूयात्। सर्व॑मायु॑र्गेषम्। भूर्भुवः॑ सु॒वः। अ॒ग्निर्ध॑र्मेणान्नादः।
मृ॒त्युर्ध॑र्मेणान्नपतिः। ब्र॒ह्म क्ष॒त्रं॒ स्वाहा॑॥३१॥

प्र॒जाप॑तिः प्रणे॒ता। बृ॒हस्प॑तिः पुर॑ए॒ता। य॒मः प॒न्थाः॑। च॒न्द्रमाः॑
पुन॑र॒सुः स्वाहा॑। अ॒ग्निर॑न्नादोऽन्नपतिः। अ॒न्नाद्य॑म॒स्मिन्
य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑। सोमो॑ राजा॒ राज॑पतिः।

राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॑। वरुणः
सम्राट्सम्रादितिः। साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा॑॥ ३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः। क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
स्वाहा॑। इन्द्रो बलं बलपतिः। बलमस्मिन् यज्ञे यजमानाय
ददातु स्वाहा॑। बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः। ब्रह्मस्मिन् यज्ञे
यजमानाय ददातु स्वाहा॑। सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः।
राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॑। पूषा विशां
विदितिः। विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॑।
सरस्वती पुष्टिः पुष्टिपती। पुष्टिमस्मिन् यज्ञे यजमानाय
ददातु स्वाहा॑। त्वष्टा पशूनां मिथुनानां रूपकृद्रूपपतिः।
रूपेणास्मिन् यज्ञे यजमानाय पशून्ददातु स्वाहा॑॥ ३३॥

चु स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा चत्वारिं च
(अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दश॥)॥ ————— [७]

स ईं पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यः शिप्रवान्वृषभो यो
मतीनाम्। यो गौत्रभिद्वज्रभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चित्रां
अभि तृन्धि वाजान्। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।
ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमैत्वर्वाङ्।
इन्द्रं द्युम्नं सुर्वर्वद्धेह्यस्मे। प्रोष्वस्मै पुरोरथम्। इन्द्राय
शूषमर्चत॥ ३४॥

अभीकै चिदु लोककृत्। सङ्गे समथ्सु वृत्रहा। अस्माकं
बोधि चोदिता। नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वसु।

इन्द्रं वयं शुनासीरम्। अस्मिन् यज्ञे हवामहे। आ वाजैरुप
नो गमत्। इन्द्राय शुनासीराय। सुचा जुहुत नो हविः॥ ३५॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र हव्यानि घृतवन्त्यस्मै। हर्यश्वाय
भरता सजोषाः। इन्द्रर्तुभिर्ब्रह्मणा वावृधानः। शुनासीरी
हविरिदं जुषस्व। वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रम्। प्रियमेधा
ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पृथि चक्षुः।
मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान्। बृहदिन्द्राय गायत॥ ३६॥

मरुतो वृत्रहन्तमम्। येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधः। देवं
देवाय जागृवि। कामिहैकाः क इमे पतङ्गाः। मान्थालाः
कुलिपरिमापतन्ति। अनावृतैनान्प्रधमन्तु देवाः। सौपर्णं
चक्षुस्तनुवा विदेय। एवा वन्दस्व वरुणं बृहन्तम्।
नमस्याधीरममृतस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं
वियंसत्॥ ३७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। नाके सुपर्णमुप यत्पतन्तम्।
हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्।
यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। शं नो देवीरभिष्टये। आपो
भवन्तु पीतये। शं योरभि स्रवन्तु नः। ईशाना वार्याणाम्।
क्षयन्तीश्चर्षणीनाम्॥ ३८॥

अपो याचामि भेषजम्। अप्सु मे सोमो अब्रवीत्।
अन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशम्भुवम्। आपश्च

वि॒श्वभै॑षजीः। यद॒प्सु ते॑ सर॒स्वति॑। गोष्व॑श्वेषु॒ यन्मधु॑।
तेन॑ मे वाजिनीवति। मुखंम॒ङ्घ्रि सर॒स्वति॑। या सर॑स्वती
वैश॒म्भ॒ल्या॥३९॥

तस्या॑ मे रा॒स्व। तस्या॑स्ते भक्षीय। तस्या॑स्ते भूयिष्ठ॒भाजो॑
भूया॒स्म। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॒तत्। ममा॑सि॒
योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि। ममै॒व सन्व॑ह॒ ह॒व्यान्य॑ग्रे। पु॒त्रः पि॒त्रे
लो॒क॒कृ॒ञ्जा॒तवे॑दः। इ॒हैव॑ सन्तत्र॒ सन्त॑ त्वाऽग्रे। प्रा॒णेन॑ वा॒चा
मन॑सा बिभर्मि। ति॒रो मा॒ सन्त॑मायु॒र्मा प्रहा॑सीत्॥४०॥

ज्योति॑षा त्वा वैश्वान॒रेणो॑पतिष्ठे। अ॒यं ते॒ योनि॑र॒ऋ॒त्वियः॑।
यतो॑ जा॒तो अरो॑चथाः। तं जा॒नन्न॑ग्र आरो॑ह। अथा॑ नो वर्धया
र॒यिम्। या ते॑ अ॒ग्रे य॒ज्ञिया॑ त॒नूस्त॑ये॒ह्यारो॑हा॒त्माऽऽत्मान॑म्।
अच्छा॒ वसू॑नि कृ॒ण्वन्न॒स्मे नर्या॑ पुरु॒णि। य॒ज्ञो भू॒त्वा य॒ज्ञमा
सीद॑ स्वां योनि॑म्। जा॒तवे॑दो भुव॒ आ जा॑यमानः सक्षय॒
एहि॑। उ॒पाव॑रोह जा॒तवे॑दः पुन॒स्त्वम्॥४१॥

दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑ह नः प्रजा॒नन्। आयुः॑ प्र॒जा॒ र॒यिम॒स्मासु॑
धेहि। अज॑स्रो दीदिहि नो दुरो॒णे। तमिन्द्र॑ जोहवीमि
म॒घवा॑नमु॒ग्रम्। स॒त्रा द॑धान॒मप्र॑तिष्कुत॒ शवा॑सि।
म॒हि॒ष्ठो गी॒र्भिरा॑ च॒ य॒ज्ञियो॑ऽव॒वर्त॑त्। रा॒ये नो॑ वि॒श्वा सु॑पथा॒
कृ॒णोतु॑ व॒ज्री। त्रि॒क॑द्रु॒केषु॑ म॒हि॒षो यवा॑शिरं तुवि॒शुष्म॑स्तृपत्।
सोम॑मपिब॒द्विष्णु॑ना सु॒तं यथा॑ऽव॑शत्। स ई॑ ममाद॒ महि॑

कर्म कर्त॑वे म॒हामुरुम्॥४२॥

सैनः॑ स॒श्वदे॒वं दे॒वः स॒त्यमि॒न्दुः स॒त्य इन्द्रः॑। वि॒दद्यती॑
स॒रमा॑ रु॒ग्णम॒द्रैः। महि॑ पाथः पू॒र्व्यः स॒द्वि॒य॒क्कः। अ॒ग्रं
नय॑त्सुप॒द्यक्ष॑राणाम्। अ॒च्छा र॒वं प्रथ॑मा जा॒न॒तीगा॑त्।
वि॒द॒द्रव्यः॑ स॒रमा॑ दृ॒ढमूर्॒वम्। येना॒नु॒कं मा॒नु॒षी भो॒ज॒ते वि॒ट्।
आ ये वि॒श्वाः स्व॒प॒त्यानि॑ च॒क्रुः। कृ॒ण्वाना॒सौ अ॒मृत॒त्वाय॑
गा॒तुम्। त्वं नृभि॑र्नृ॒पते दे॒वहू॑तौ॥४३॥

भूरी॑णि वृ॒त्वा ह॑र्य॒श्व ह॑सि। त्वन्नि॑द॒स्युश्चुमु॑रिम्। धुनिं॑ चा॒
स्वा॒प॒यो द॒भीत॑ये सु॒हन्तु॑। ए॒वा पा॑हि प्र॒ल॒था म॒न्द॒तु त्वा।
श्रु॒धि ब्र॒ह्म वा॒वृ॒धस्वो॒त गी॑र्भिः। आ॒विः सूर्य॑ कृ॒णु॒हि पी॒पि॒ही॒षः।
ज॒हि श॒त्रूः र॒भि गा इन्द्र॑ तृ॒न्धि। अ॒ग्रे बा॒धस्व॑ वि मृ॒धो
नु॒दस्व। अ॒पा॒मी॒वा अ॒प र॒क्षाः॑सि से॒ध। अ॒स्मा॒त्स॒मु॒द्राद्बृ॑ह॒तो
दि॒वो नः॑॥४४॥

अ॒पां भू॒मा॒न॒मु॒पं नः॑ सृ॒जे॒ह। यज्ञ॑ प्र॒ति ति॒ष्ठ सु॒म॒तौ सु॒शे॒वा आ
त्वा॑। व॒सूनि॑ पु॒रु॒धा वि॑शन्तु। दी॒र्घ॒मा॒यु॒र्य॒ज॒मा॒नाय॑ कृ॒ण्वन्।
अ॒था॒मृ॒तेन॑ ज॒रि॒तार॑म॒ङ्घ्रि। इन्द्रः॑ शु॒नाव॒द्वि॒त॒नोति॑ सी॒र॒म॑।
सं॒व॒त्स॒रस्य॑ प्र॒ति॒मा॒ण॒मे॒तत्। अ॒र्कस्य॑ ज्यो॒ति॒स्त॒दि॒दा॒स
ज्येष्ठ॑म्। सं॒व॒त्स॒रः शु॒न॒व॒त्सी॒र॒मे॒तत्। इन्द्र॑स्य रा॒धः प्र॑य॒तं
पु॒रु त्म॑ना॑। तद॑र्क॒रूपं॑ वि॒मि॒मा॒नमे॒ति। द्वा॒द॒शा॒रे प्र॑ति
ति॒ष्ठ॒ती॒द्वृषा॑। अ॒श्वा॒य॒न्तो ग॒व्य॒न्तो वा॒ज॒य॒न्तः। ह॒वा॒म॒हे

त्वोपगन्त्वा उ॑। आ॒भूष॑न्तस्त्वा सु॒म॒तौ न॒वा॒याम्। व॒यमिन्द्र॑
त्वा शु॒न॑ ५ हु॒वेम॥४५॥

अ॒र्च॒त॒ ह॒विर्गा॑यत य॑ ५ स॒च्च॒र॒ण॒ीनां॑ वै॒श॒म्भ॒त्या हा॑सी॒त्त्वमु॑रुं दे॒वहू॑तौ न॒स्मना॑ ष॒ट्॥ [८]

प्रा॒ण उ॒देहि॑ पु॒न॒रा नो॑ भर य॒ज्ञो रा॒यो वा॒त्रह॑त्याय॒ वसू॑ना॒ ५ स ई॑ पा॒ह्यष्टौ॥८॥

प्रा॒णो र॑क्ष॒त्यगृ॑भीता धारा॒व॒रा म॒रुतो॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ ज्योति॑षा त्वा पञ्च॑च॒त्वारि॑ ५ शत्॥४५॥

प्रा॒णः शु॒न॑ ५ हु॒वेम॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके

पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः॥

स्वा॒र्द्धीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑। ती॒व्रां ती॒व्रेण॑। अ॒मृता॑म॒मृते॑न। मधु॑मतीं
मधु॑मता। सृ॒जामि॒ स॒ सोमे॑न। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्य॒स्व।
सर॑स्वत्यै पच्य॒स्व। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्य॒स्व। परी॒तो षि॑ञ्चता
सुत॑म्। सोमो॑ य उ॒त्तम॑ ह॒विः॥१॥

द॒ध॒न्वा यो न॑र्यो अ॒प्स्वन्तरा॑। सु॒षाव॒ सोम॑मद्रि॒भिः। पु॒नातु॑
ते परि॒सुत॑म्। सोम॑ सूर्य॑स्य दुहि॒ता। वारे॑ण शश्व॑ता तना॑।
वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्रा॒ङ्ख॒सोमो॑ अति॑द्रुतः। इन्द्र॑स्य युज्यः
सखा॑। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्र॒त्यङ्ख॒सोमो॑ अति॑द्रुतः॥२॥

इन्द्र॑स्य युज्यः सखा॑। ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं प॑वते तेज॑ इन्द्रि॒यम्। सुर॑या
सोमः॑ सु॒त आसु॑तो मदा॒य। शु॒क्रेण॑ देव दे॒वताः॑ पिपृ॒ग्धि।
रसे॒नान्नं॑ यज॑मानाय धेहि। कु॒विद॑ङ्ग यव॑मन्तो यव॑ञ्चित्। यथा
दान्त्य॑नुपूर्वं वि॒यूय॑। इहे॒हैषां॑ कृणु॒त भो॑ज॒नानि॑। ये ब॒रुहि॑षो
नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वा जुष्टं
गृ॒ह्णामि॥३॥

सर॑स्वत्या इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑। ए॒ष ते॒ योनि॒स्तेज॑से त्वा। वी॒र्या॑य
त्वा बला॑य त्वा। तेजो॑ऽसि तेजो॒ मयि॑ धेहि। वी॒र्य॑मसि वी॒र्यं॑
मयि॑ धेहि। बल॑मसि बलं॒ मयि॑ धेहि। नाना॑ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒स्र
सदः॑ कृतम्। मा स॒सृक्षा॑थां पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॑ त्वमसि॑

शुष्मिणी सोमं एषः। मा मां हिंसीः स्वां योनिमाविशन्॥४॥

उपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजः। सारस्वतं वीर्यम्। ऐन्द्रं बलम्। एष ते योनिर्मोदाय त्वा। आनन्दाय त्वा महंसे त्वा। ओजोऽस्योजो मयि धेहि। मन्युरसि मन्युं मयि धेहि। महोऽसि महो मयि धेहि। सहोऽसि सहो मयि धेहि। या व्याघ्रं विषूचिका। उभौ वृकं च रक्षति। श्येनं पतत्रिणं सिंहम्। सेमं पात्वहंसः। सम्पृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्ग। विपृचः स्थ वि मा पाप्मनो पृङ्ग॥५॥

हविः प्रत्यङ्मुखो अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च॥ [१]

सोमो राजाऽमृतं सुतः। ऋजीषेणाजहान्मृत्युम्। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। विपानं शुक्रमन्धसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं मधु। सोममद्भ्यो व्यपिबत्। छन्दसा हंसः शुचिषत्। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। अद्भ्यः क्षीरं व्यपिबत्॥६॥

क्रुडुङ्गिरसो धिया। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। अत्रात्परिस्सुतो रसम्। ब्रह्मणा व्यपिबत् क्षत्रम्। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। रेतो मूत्रं विजहाति। योनिं प्रविशदिन्द्रियम्। गर्भो जरायुणाऽऽवृतः। उत्बं जहाति जन्मना। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्॥७॥

वेदेन रूपे व्यकरोत्। सुतासुती प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। सोमेन सोमौ व्यपिबत्। सुतासुतो प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत्। सत्यानृते प्रजापतिः। अश्रद्धामनृतेऽदधात्। श्रद्धां सत्ये

प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा परिस्नुतो रसम्।
 शुक्रेण शुक्रं व्यपिबत्। पयः सोमं प्रजापतिः। ऋतेन
 सत्यमिन्द्रियम्। विपानं शुक्रमन्थसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं
 पयोऽमृतं मधु॥८॥

अद्भ्यः क्षीरं व्यपिबज्जन्मन्तेन सत्यमिन्द्रियं श्रद्धां सत्ये प्रजापतिरष्टौ च॥—————[२]

सुरावन्तं बर्हिषदं सुवीरम्। यज्ञं हिंन्वन्ति महिषा
 नमोभिः। दधानाः सोमं दिवि देवतासु। मदेमेन्द्रं
 यजमानाः स्वर्काः। यस्ते रसः सम्भृतो ओषधीषु। सोमस्य
 शुष्मः सुरया सुतस्य। तेन जिन्व यजमानं मदेन।
 सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम्। यमश्विना नमुचेरासुरादधि।
 सरस्वत्यसनोदिन्द्रियाय॥९॥

इमन्तं शुक्रं मधुमन्तमिन्दुम्। सोमं राजानमिह
 भक्षयामि। यदत्र रिप्तं रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो
 अपिबच्छचीभिः। अहं तदस्य मनसा शिवेन। सोमं
 राजानमिह भक्षयामि। पितृभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः।
 पितामहेभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। प्रपितामहेभ्यः
 स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। अक्षन्पितरः॥१०॥

अमीमदन्त पितरः। अतीतृपन्त पितरः। अमीमृजन्त पितरः।
 पितरः शुन्धध्वम्। पुनन्तु मा पितरः सोम्यासः। पुनन्तु मा
 पितामहाः। पुनन्तु प्रपितामहाः। पवित्रेण शतायुषा। पुनन्तु
 मा पितामहाः। पुनन्तु प्रपितामहाः॥११॥

पुवित्रेण शतायुषा। विश्वमायुर्व्यश्नवै। अग्न आयूँषि
 पवसेऽग्ने पवस्व। पवमानः सुवर्जनः पुनन्तु मा देवजनाः।
 जातवेदः पुवित्रवद्यत्ते पुवित्रमर्चिषि। उभाभ्यां देव
 सवितर्वैश्वदेवी पुनती। ये संमानाः समनसः। पितरो
 यमराज्ये। तेषां लोकः स्वधा नमः। यज्ञो देवेषु
 कल्पताम्॥१२॥

ये संजाताः समनसः। जीवा जीवेषु मामकाः। तेषां
 श्रीर्मयि कल्पताम्। अस्मिँल्लोके शतं समाः। द्वे स्मृती
 अशृणवं पितृणाम्। अहं देवानामुत मर्त्यानाम्। याभ्यामिदं
 विश्वमेजुत्समेति। यदन्तरा पितरं मातरं च। इदं
 हविः प्रजननं मे अस्तु। दशवीरं सर्वगणं स्वस्तये।
 आत्मसनिं प्रजासनिं। पशुसन्यभयसनिं लोकसनिं। अग्निः
 प्रजां बहुलां मे करोतु। अन्नं पयो रेतो अस्मासु धत्त।
 रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु दीधरत्स्वाहा॥१३॥

इन्द्रियाय पितरः शतायुषा पुनन्तु मा पितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः कल्पतां स्वस्तये पञ्च च॥—[३]

सीसेन तन्नं मनसा मनीषिणः। ऊर्णासूत्रेण कवयो वयन्ति।
 अश्विना यज्ञं सविता सरस्वती। इन्द्रस्य रूपं वरुणो
 भिषज्यन्। तदस्य रूपममृतं शचीभिः। तिस्रोऽदधुर्देवताः
 सःरराणाः। लोमानि शर्षपैर्बहुधा न तोक्ताभिः। त्वगस्य
 मांसमभवन्न लाजाः। तदश्विना भिषजा रुद्रवर्तनी।
 सरस्वती वयति पेशो अन्तरः॥१४॥

अस्थिं मज्जानं मासरैः। कारोतरेण दधतो गवां त्वचि।
 सरस्वती मनसा पेशलं वसु। नासत्याभ्यां वयति दर्शतं
 वपुः। रसं परिस्रुता न रोहितम्। नृग्रहूर्ध्वस्तसरत्र
 वेमं। पयसा शुक्रमृतं जनित्रम्। सुरया मूत्राञ्जनयन्ति
 रेतः। अपामतिं दुर्मतिं बाधमानाः। ऊर्वध्यं वातं
 सबुवन्तदारात्॥१५॥

इन्द्रः सुत्रामा हृदयेन सत्यम्। पुरोडाशेन सविता जंजान।
 यकृत्क्लोमानं वरुणो भिषज्यन्। मतस्त्रे वायव्यैर्न मिनाति
 पित्तम्। आन्त्राणि स्थाली मधु पिन्वमाना। गुदा पात्राणि
 सुदुघा न धेनुः। श्येनस्य पत्रं न प्लीहा शचीभिः। आसन्दी
 नाभिरुदरं न माता। कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता शचीभिः।
 यस्मिन्नग्रे योन्यां गर्भो अन्तः॥१६॥

प्लाशीर्व्यक्तः शतधार उथ्सः। दुहे न कुम्भीः स्वधां पितृभ्यः।
 मुखं सदस्य शिर इथ्सदेन। जिह्वा पवित्रमश्विना स
 सरस्वती। चप्पन्न पायुर्भिषगस्य वालः। वस्तिर्न शेषो हरसा
 तरस्वी। अश्विभ्यां चक्षुरमृतं ग्रहाभ्याम्। छागेन तेजो हविषा
 श्रुतेन। पक्ष्माणि गोधूमैः क्लैरुतानि। पेशो न शुक्लमसितं
 वसाते॥१७॥

अविर्न मेषो नसि वीर्याय। प्राणस्य पन्थां अमृतो ग्रहाभ्याम्।
 सरस्वत्युपवाकैर्व्यानम्। नस्यानि बर्हिर्बदरैर्जजान। इन्द्रस्य

रूपमृषभो बलाय। कर्णाभ्यां श्रोत्रममृतं ग्रहाभ्याम्। यवा
न बर्हिर्भुवि केसराणि। कर्कन्धुं जज्ञे मधुं सारघं
मुखात्। आत्मन्नुपस्थे न वृकस्य लोमं। मुखे श्मश्रूणि न
व्याघ्रलोमम्॥१८॥

केशा न शीर्षन् यशसे श्रिये शिखां। सिंहस्य
लोमं त्विषिरिन्द्रियाणि। अङ्गान्यात्मन्मिषजा तदश्विनौ।
आत्मानमङ्गैः समधात्सरस्वती। इन्द्रस्य रूपं
शतमानमायुः। चन्द्रेण ज्योतिरमृतं दधाना। सरस्वती
योन्यां गर्भमन्तः। अश्विभ्यां पत्नी सुकृतं बिभर्ति। अपां
रसेन वरुणो न साम्नां। इन्द्रं श्रिये जनयन्नप्सु राजां।
तेजः पशूनां हविरिन्द्रियावत्। परिस्रुता पयसा सारघं
मधुं। अश्विभ्यां दुग्धं मिषजा सरस्वत्या सुतासुताभ्याम्।
अमृतः सोम इन्दुः॥१९॥

अन्तर आरादन्तर्वसाते व्याघ्रलोमं राजां चत्वारि च॥ [४]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि। समहं विश्वेदेवैः। क्षत्रस्य नाभिरसि।
क्षत्रस्य योनिरसि। स्योनामा सीद। सुषदा मा सीद। मा
त्वा हिंसीत्। मा मां हिंसीत्। निषसाद धृतव्रतो वरुणः।
पुस्त्यास्वा॥२०॥

साम्नाज्याय सुक्रतुः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे।
अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। अश्विनोर्भेषज्येन।
तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि। देवस्य त्वा सवितुः

प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। सरस्वत्यै
भैषज्येन॥२१॥

वीर्यायान्नाद्यायाभिषिञ्चामि। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे।
अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। इन्द्रस्येन्द्रियेण।
श्रियै यशसे बलायाभिषिञ्चामि। कोऽसि कतमोऽसि। कस्मै
त्वा कायं त्वा। सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)न्।
शिरो मे श्रीः॥२२॥

यशो मुखम्। त्विषिः केशाश्च श्मश्रूणि। राजा मे प्राणो-
ऽमृतम्। सम्राट्क्षुः। विराट्त्रयम्। जिह्वा मे भद्रम्। वाङ्महः।
मनो मन्युः। स्वराङ्गामः। मोदाः प्रमोदा अङ्गुलीरङ्गानि॥२३॥

चित्तं मे सहः। बाहू मे बलमिन्द्रियम्। हस्तौ मे कर्म
वीर्यम्। आत्मा क्षत्रमुरो मम। पृथीर्मे राष्ट्रमुदरमसौ।
ग्रीवाश्च श्रोण्यौ। ऊरू अरली जानुनी। विशो मेऽङ्गानि
सर्वतः। नाभिर्मे चित्तं विज्ञानम्। पायुर्मेऽपचितिर्भसत्॥२४॥

आनन्दनन्दावाण्डौ मे। भगः सौभाग्यं पसः। जङ्घाभ्यां
पद्भ्यां धर्मोऽस्मि। विशि राजा प्रतिष्ठितः। प्रति क्षत्रे प्रति
तिष्ठामि राष्ट्रे। प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु। प्रत्यङ्गेषु
प्रति तिष्ठाम्यात्मन्। प्रति प्राणेषु प्रति तिष्ठामि पुष्टे। प्रति
द्यावापृथिव्योः। प्रति तिष्ठामि यज्ञे॥२५॥

त्रया देवा एकादश। त्रयस्त्रिंशाः सुरार्धसः। बृहस्पतिपुरो-

हिताः। देवस्य सवितुः सवे। देवा देवैरवन्तु मा। प्रथमा
द्वितीयैः। द्वितीयास्तृतीयैः। तृतीयाः सत्येन। सत्यं यज्ञेन।
यज्ञो यजुर्भिः॥२६॥

यजूंषि सामभिः। सामान्यृग्भिः। ऋचो याज्याभिः।
याज्या वषट्कारैः। वषट्कारा आहुतिभिः। आहुतयो मे
कामान्त्समर्धयन्तु। भूः स्वाहा। लोमानि प्रयतिर्मम। त्वङ्म
आनतिरागतिः। मांसं म उपनतिः। वस्वस्थि। मज्जा म
आनतिः॥२७॥

पुस्त्यांस्वा सरस्वत्यै भेषज्येन श्रीरङ्गानि भुसद्यज्ञे यज्ञो यजुर्भिरुपनतिर्द्वे च॥ [५]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। अग्निर्मा
तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यदि दिवा यदि
नक्तम्। एनांसि चकृमा वयम्। वायुर्मा तस्मादेनसः।
विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यदि जाग्रद्यदि स्वप्ने। एनांसि
चकृमा वयम्॥२८॥

सूर्यो मा तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यद्गामे यदरण्ये।
यत्सभायां यदिन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्ये। एनश्चकृमा वयम्।
यदेकस्याधि धर्मणि। तस्यावयजनमसि। यदापो अघ्निया
वरुणेति शपामहे। ततो वरुण नो मुञ्च॥२९॥

अवभृथ निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुण। अव देवैर्देवकृतमेनो-
ऽयाद्। अव मर्त्यैर्मर्त्यकृतम्। उरोरा नो देव रिषस्पाहि।
सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु। दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः।

योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। द्रुपदादिवेन्मुचानः। स्विन्नः
स्नात्वी मलादिव॥३०॥

पूतं पवित्रेणेवाऽऽज्यम्। आपः शुन्यन्तु मेनसः। उद्वयं
तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यम्।
अगन्म ज्योतिरुत्तमम्। प्रतियुतो वरुणस्य पाशः। प्रत्यस्तो
वरुणस्य पाशः। एधोऽस्येधिषीमहि। समिदसि॥३१॥

तेजोऽसि तेजो मयि धेहि। अपो अन्वचारिषम्। रसेन
समसृक्ष्महि। पयस्वा९ अग्र आगमम्। तं मा स९सृज
वर्चसा। प्रजया च धनेन च। समाववर्ति पृथिवी। समुषाः।
समु सूर्यः। समु विश्वमिदं जगत्। वैश्वानरज्योतिर्भूयासम्।
विभुं कामं व्यश्जवै। भूः स्वाहा॥३२॥

स्वप्न एनांसि चक्रमा वयं मुञ्च मलादिव समिदसि जगन्नीणि च॥ [६]

होता यक्षत्समिधेन्द्रमिडस्पदे। नाभा पृथिव्या अधि। दिवो
वर्ष्मन्त्समिध्यते। ओजिष्ठश्चर्षणी सहान्। वेत्वाऽऽज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातम्। ऊतिभिर्जेतारमपराजितम्।
इन्द्रं देव९ सुवर्विदम्। पृथिभिर्मधुमत्तमैः। नराश९सेन
तेजसा॥३३॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितम्।
आजुह्वानममर्त्यम्। देवो देवैः सर्वीर्यः। वज्रहस्तः पुरन्दरः।
वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरुहिषीन्द्रन्निषद्वरम्।
वृषभं नर्यापसम्। वसुभीरुद्रैरादित्यैः। सयुग्भिर्बर्हिषा-

सदत्॥३४॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदोजो न वीर्यम्। सहो
द्वार इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा विश्रयन्तामृतावृधः। द्वार
इन्द्राय मीदुषै। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुषे
इन्द्रस्य धेनू। सुदुधे मातरौ मही। सवातरौ न तेजसी।
वृथ्समिन्द्रमवर्धताम्॥३५॥

वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा। भिषजा
सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसौ। इन्द्राय
धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्त्रो
देवीः। त्रयस्त्रिधातवोपसः। इडा सरस्वती भारती॥३६॥

महीन्द्रपत्नीर्हविष्मतीः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्वष्टारमिन्द्रं देवम्। भिषजं सुयजं घृतश्रियम्।
पुरु रूपं सुरेतसं मघोनिम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि।
वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं
शतक्रतुम्। धियो जोष्टारमिन्द्रियम्॥३७॥

मध्वा समञ्जन्पृथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन।
वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिन्द्रं स्वाहाऽऽज्यस्य।
स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्।
स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवां औज्यपान्। स्वाहेन्द्रं
होत्राङ्गुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य वियन्तु। होतर्यजं॥३८॥

तेजसाऽऽसदवर्धतां भारतीन्द्रियं जुषाणा द्वे चं (समिधेन्द्रन्तनूनपातमिडाभिर्बृहियोजं उपे देव्यां तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमिन्द्रम्॥
समिधेन्द्रं चतुर्वत्वेकं वियन्तु द्विर्वीतामेकं वियन्तु द्विवत्वेकं वियन्तु होतर्यजं॥) [७]

समिद्धं इन्द्रं उषसामनीके। पुरोरुचां पूर्वकृद्वावृधानः।
 त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जघान वृत्रं वि दुरो ववार।
 नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्प्रति यज्ञस्य
 धाम। गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यजति
 प्रचेताः। ईडितो देवैर्हरिवां अभिष्टिः। आजुह्वानो हविषा
 शर्धमानः॥३९॥

पुरन्दरो मघवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः।
 जुषाणो ब्रह्मर्हिरिवात्र इन्द्रः। प्राचीनं सीदत्प्रदिशा
 पृथिव्याः। उरुव्यचाः प्रथमानं स्योनम्। आदित्यैरक्तं
 वसुभिः सजोषाः। इन्द्रं दुरः कवृष्यो धावमानाः। वृषाणं
 यन्तु जनयः सुपत्नीः। द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताम्। सुवीरा
 वीरं प्रथमाना महोभिः॥४०॥

उषासानक्ता बृहती बृहन्तम्। पयस्वती सुदुधे शूरमिन्द्रम्।
 पेशस्वती तन्तुना संव्ययन्ती। देवानां देवं यजतः सुरुक्मे।
 दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा। होतारविन्द्रं प्रथमा सुवाचा।
 मूर्धन् यज्ञस्य मधुना दधाना। प्राचीनं ज्योतिर्हविषा वृधातः।
 तिस्रो देवीर्हविषा वर्धमानाः। इन्द्रं जुषाणा वृषणं न
 पत्नीः॥४१॥

अच्छिन्नं तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती
 विश्वतूर्तिः। त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मम्। अपाकोचिष्टुर्यशसे
 पुरूणि। वृषा यजन्वृषणं भूरिरेताः। मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु

देवान्। वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः। तमन्यां समञ्जच्छमिता
न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं
मधुना घृतेन। स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रः। वृषायमाणो
वृषभस्तुराषाट्। घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्धन् यज्ञस्य
जुषतां स्वाहा॥४२॥

शर्धमानो महोभिः पलोघृतेन चत्वारि च॥ [८]

आचरषणिप्रा विवेष यन्मां। तं सध्रीचीः। सत्यमित्तन्न
त्वावां अन्यो अस्ति। इन्द्र देवो न मर्त्यो ज्यायान्।
अहन्नहिं परिशयानमर्णः। अवासृजोऽपो अच्छां समुद्रम्।
प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्मं इह रातिरेस्तु।
इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्।
स शेवृधमधि धाद्युम्नस्मे। महि क्षत्रं जनाषाडिन्द्र तव्यम्।
रक्षां च नो मघोनः पाहि सूरीन्। राये च नः स्वपत्या इषे
धाः॥४३॥

रेवतीनां चत्वारि च॥ [९]

देवं बरुहिरिन्द्रं सुदेवं देवैः। वीरवत्स्तीर्णं वेद्यामवर्धयत्।
वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम्। राया बरुहिष्मतोऽत्यगात्।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज्ञं। देवीद्वार इन्द्रं सङ्घाते।
विद्वीर्यामन्नवर्धयन्। आ वत्सेन तरुणेन कुमारेण चमीविता
अपार्वणम्। रेणुककाटं नुदन्ताम्। वसुवने वसुधेयस्य
वियन्तु यज्ञं॥४४॥

दे॒वी उ॒षासा॒नक्ता॑॥ इन्द्रं॑ य॒ज्ञे प्र॑य॒त्य॒ह्वेता॑म्। दै॒वीर्वि॒शः
 प्राया॑सि॒ष्टाम्। सु॒प्री॑ते सु॒धिते॑ अ॒भूता॑म्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य
 वी॒तां यज॑। दे॒वी जो॒ष्ट्री वसु॑धिती। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम्।
 अया॑व्य॒न्याघा॑ द्वे॒षांसि॑। आ॒न्यावा॑क्षी॒द्वसु॑ वा॒र्याणि॑।
 यज॑मा॒नाय॑ शि॒क्षिते॑॥४५॥

व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒धे
 सु॒दुधे॑। पय॒सेन्द्र॑मवर्धताम्। इ॒षमूर्ज॑म॒न्याऽवा॑क्षीत्। स॒ग्धिः
 स॒पी॒तिम॒न्या। नवे॑न॒ पूर्वं॒ दय॑माने। पु॒रा॒णेन॒ नव॑म्।
 अधा॑ता॒मूर्ज॑मूर्जाहु॑ती वसु॑ वा॒र्याणि॑। यज॑मा॒नाय॑ शि॒क्षिते॑।
 व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑॥४६॥

दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम्। ह॒ताघं॑श॒सावा॑-
 भा॑ष्टा वसु॒वार्या॑णि। यज॑मा॒नाय॑ शि॒क्षितौ॑। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य
 वी॒तां यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। पति॑मिन्द्र॑मवर्धयन्।
 अस्पृ॑क्षद्भार॑ती दि॒वम्। रु॒द्रैर्य॑ज्ञः सर॑स्वती। इडा॒ वसु॑मती
 गृ॒हान्॥४७॥

व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शंसः॑।
 त्रि॒व॒रूथ॑स्त्रि॒बन्धुरः॑। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धयत्। श॒तेन॑ शि॒ति-
 पृ॒ष्ठाना॑माहि॑तः। स॒हस्रे॑ण प्रव॑र्तते। मि॒त्रावरु॑णेद॑स्य
 हो॒त्रम॑र्ह॑तः। बृ॒हस्प॑तिः स्तो॒त्रम्। अ॒श्विनाऽऽध्व॑र्यवम्।
 व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वेतु॑ यज॑॥४८॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो मधुशाखः सुपिप्पलः।
 देवमिन्द्रमवर्धयत्। दिवमग्रेणाप्रात्। आऽन्तरिक्षं
 पृथिवीमदृ०हीत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवं
 बर्हिर्वारितीनाम्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्वासस्थमिन्द्रेणा-
 संन्नम्। अन्या बर्ही०ष्यभ्यभूत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु
 यजं। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्विष्टं
 कुर्वन्स्विष्टकृत्। स्विष्टमद्य करोतु नः। वसुवने वसुधेयस्य
 वेतु यजं॥४९॥

वियन्तु यजं शिक्षिते शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं गृहान् वेतु यजाभूथदं (देवं बर्हिर्देवीद्वारं
 देवी उपास्मानकां देवी जोष्टीं देवी ऊर्जाहुती देवा दैव्या होतांरा शिक्षितो देवीस्तिष्ठस्तिष्ठो देवीदेव इन्द्रो
 नराश०सं देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निः स्विष्टकृदेवम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेकां वियन्तु
 चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयन्निरवर्धतामेकांऽवर्धय०श्चतुर्वर्धयत्। वस्तोरा वध्मेन देवीरयावीष०हृताऽस्यक्षच्छतेन दिव० स्वासस्थ०
 स्विष्ट० शिक्षिते शिक्षिते शिक्षितो॥)॥

[१०]

होता यक्षत्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्र० सरस्वतीम्।
 अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम्। मधु शष्पैर्न तेजं
 इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
 होतुर्यजं। होता यक्षत्तनूनपात्सरस्वती। अविर्मेषो न
 भेषजम्। पथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्॥५०॥

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्नुता घृतं
 मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षं नराश०सं न
 नृग्रहम्। पति० सुरायै भेषजम्। मेषः सरस्वती भिषक्। रथो
 न चन्द्राश्विनोर्वपा इन्द्रस्य वीर्यम्। बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं
 तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
 होतुर्यजं॥५१॥

होता यक्षदिडेडित आजुह्वानः सरस्वतीम्। इन्द्रं बलेन
वर्धयन्। ऋषभेण गवैन्द्रियम्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। यवैः
कर्कन्धुभिः। मधुं लाजैर्न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुता
घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरुहिः
सुष्टरीमोर्णम्रदाः। भिषङ्गासत्या॥५२॥

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुमती। भिषग्धेनुः सरस्वती।
भिषग्दुह इन्द्राय भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरो दिशः। कवष्यो न
व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुधौ।
दुहे कामान्त्सरस्वती॥५३॥

अश्विनेन्द्राय भेषजम्। शुक्रं न ज्योतिरिन्द्रियम्। पयः
सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्सुपेशसोषे नक्तं दिवा। अश्विना सञ्जानाने। समं जाते
सरस्वत्या। त्विषिमिन्द्रे न भेषजम्। श्येनो न रजसा हृदा।
पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु॥५४॥

वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतारा भिषजा-
ऽश्विना। इन्द्रं न जागृवी दिवा नक्तं न भेषजैः। शूषं
सरस्वती भिषक्। सीसेन दुह इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता
घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्रो देवीर्न
भेषजम्। त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे हिरण्ययम्॥५५॥

अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती। मह इन्द्राय

दधुरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यक्षत्वष्टारमिन्द्रमश्विना। भिषजं न
 सरस्वतीम्। ओजो न जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो
 भिषक्। यशः सुरया भेषजम्॥५६॥

श्रिया न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं
 शतक्रतुम्। भीमं न मन्युं राजानं व्याघ्रं नमसाऽश्विना
 भामम्। सरस्वती भिषक्। इन्द्राय दुह इन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५७॥

होता यक्षदग्निं स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा मेदसां
 पृथक्। स्वाहा छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषं सरस्वत्यै।
 स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम्। स्वाहाऽग्निं न
 भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रं सुत्रामाणं
 सवितारं वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं प्रियं
 पाथो न भेषजम्। स्वाहा देवां औज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निं होत्राञ्जुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुता
 घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदश्विना
 सरस्वतीमिन्द्रं सुत्रामाणम्। इमे सोमाः सुरामाणः। छागैर्न
 मेषैर्ऋषभैः सुताः। शष्पैर्न तोकाभिः। लाजैर्महस्वन्तः। मदा
 मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः पयस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो
 मधुश्चुतः। तानश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा वृत्रहा। जुषन्तां

सौम्यं मधु। पिबन्तु मदन्तु वियन्तु सोमम्। होतर्यज॥५९॥

वीर्यं वियन्वाज्यंस्य होतर्यज् नासत्या सरस्वती मधु हिरण्यं भेषजं वियन्वाज्यंस्य होतर्यजांज्युपानमृताः पञ्च च (सुमिधाऽग्निः षट्। तनूनपांश्मस। नराशःसुमृषिः। इडेडितो यवैरष्टौ। बरुहिः सुप्त। दुरोऽश्विना नवा। सुपेशुसरषिः। दैव्या होतारा सोमं रसः। तिस्रस्वष्टारमष्टावष्टौ। वनस्पतिमृषिः। अग्नित्रयोदश। अश्विना द्वादश त्रयोदश। सुमिधाऽग्निं बदरेवदरेयवैरश्विना त्विषिमश्विना न भेषजं रूपमश्विना भीमं भामम्॥) [११]

समिद्धो अग्निरश्विना। तप्तो घर्मो विराट्थ्सुतः। दुहे धेनुः सरस्वती। सोमः शुक्रमिहेन्द्रियम्। तनूपा भिषजा सुते। अश्विनोभा सरस्वती। मध्वा रजाःसीन्द्रियम्। इन्द्राय पृथिभिर्वहान्। इन्द्रायेन्दुः सरस्वती। नराशःसैन नग्नहः॥६०॥

अधातामश्विना मधु। भेषजं भिषजा सुते। आजुह्वाना सरस्वती। इन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्यम्। इडाभिरश्विनाविषम्। समूर्जः सः रयिं दधुः। अश्विना नमुचेः सुतम्। सोमः शुक्रं परिस्नुता। सरस्वती तमाभरत्। बरुहिषेन्द्राय पातवे॥६१॥

कवृष्यो न व्यचंसवतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुधै। दुहे कामान्थसरस्वती। उषासा नक्तमश्विना। दिवेन्द्रः सायमिन्द्रियैः। सञ्जानाने सुपेशसा। समं जाते सरस्वत्या। पातं नो अश्विना दिवा। पाहि नक्तः सरस्वति॥६२॥

दैव्या होतारा भिषजा। पातमिन्द्रः सचा सुते। तिस्रस्त्रेधा सरस्वती। अश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्नुता सोमम्। इन्द्राय सुषवुर्मदम्। अश्विना भेषजं मधु। भेषजं नः सरस्वती।

इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियम्। रूपं रूपमधुः सुते। ऋतुथेन्द्रो
वनस्पतिः। शशमानः परिस्रुता। कीलालमश्विभ्यां मधु। दुहे
धेनुः सरस्वती। गोभिर्न सोममश्विना। मासरेण परिष्कृता।
समधातां सरस्वत्या। स्वाहेन्द्रे सुतं मधु॥६३॥

नग्रहुः पातवे सरस्वत्यधुः सुतेऽष्टौ च॥ [१२]

अश्विना हविरिन्द्रियम्। नमुचेर्धिया सरस्वती। आ
शुक्रमासुराद्वसु। मधमिन्द्राय जभिरे। यमश्विना सरस्वती।
हविषेन्द्रमवर्धयन्। स बिभेद बलं मधम्। नमुचावासुरे
सचा। तमिन्द्रं पशवः सचा। अश्विनोभा सरस्वती॥६४॥

दधाना अभ्यनूषत। हविषा यज्ञमिन्द्रियम्। य इन्द्र इन्द्रियं
दधुः। सविता वरुणो भगः। स सुत्रामा हविष्पतिः।
यजमानाय सश्रत। सविता वरुणोऽदधत्। यजमानाय
दाशुषे। आदत्त नमुचेर्वसु। सुत्रामा बलमिन्द्रियम्॥६५॥

वरुणः क्षत्रमिन्द्रियम्। भगेन सविता श्रियम्। सुत्रामा
यशसा बलम्। दधाना यज्ञमाशत। अश्विना गोभिरिन्द्रियम्।
अश्वैभिर्वीर्यं बलम्। हविषेन्द्रं सरस्वती। यजमानमवर्धयन्।
ता नासत्या सुपेशसा। हिरण्यवर्तनी नरा। सरस्वती
हविष्मती। इन्द्र कर्मसु नोऽवत। ता भिषजा सुकर्मणा।
सा सुदुघा सरस्वती। स वृत्रहा शतक्रतुः। इन्द्राय
दधुरिन्द्रियम्॥६६॥

उभा सरस्वती बलमिन्द्रियत्रा षट्॥ [१३]

दे॒वं ब॒र्हिः सर॑स्वती। सु॒दे॒वमिन्द्रे॑ अ॒श्विना॑। तेजो॒ न
चक्षु॑र॒क्ष्योः। ब॒र्हिषा॑ दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑। दे॒वीर्द्वारो॑ अ॒श्विना॑। भि॒षजेन्द्रे॑ सर॑स्वती।
प्रा॒णं न वी॒र्य॑न्न॒सि। द्वा॒रो दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑॥६७॥

दे॒वी उ॒षासा॑व॒श्विना॑। भि॒षजेन्द्रे॑ सर॑स्वती। ब॒लं न
वाच॑मा॒स्यै। उ॒षाभ्या॑ दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑। दे॒वी जोष्टी॑ अ॒श्विना॑। सु॒त्रामेन्द्रे॑ सर॑स्वती।
श्रो॒त्रं न कर्ण॑यो॒र्यशः॑। जोष्टी॑भ्यां दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑
वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑॥६८॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे सु॒दुघे॑। प॒यसेन्द्र॑ सर॑स्वत्य॒श्विना॑
भि॒षजा॑ऽव॒त। शु॒क्रं न ज्योतिः॑ स्तन॑यो॒राहु॑ती ध॒त्त इन्द्रि॒यम्।
व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वा दे॒वाना॑ भि॒षजा॑।
होता॑रा॒विन्द्र॑म॒श्विना॑। व॒षट्कारैः॑ सर॑स्वती। त्विषि॑ न हृद॑ये
म॒तिम्। होतृ॑भ्यां दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॒
यज॑॥६९॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। सर॑स्वत्य॒श्विना॒ भार॒तीडा॑।
शू॒षन्न मध्ये॑ नाभ्या॑म्। इन्द्रा॑य दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑
वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शंसः॑। त्रि॒व॒रूथः॑
सर॑स्वत्या॒ऽश्विभ्या॑मीयते॒ रथः॑। रे॒तो न रू॒पम॒मृतं॑ ज॒नि॒त्रम्।

इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज॥७०॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो अश्विभ्याम्। सरस्वत्याः सुपिप्पलः। इन्द्राय पच्यते मधु। ओजो न जूतिमृषभो न भामम्। वनस्पतिर्नो दधदिन्द्रियाणि। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवं बरुहिर्वारितीनाम्। अध्वरे स्तीर्णमश्विभ्याम्। ऊर्णम्रदाः सरस्वत्याः॥७१॥

स्योनमिन्द्र ते सदः। ईशायै मन्युः राजानं बरुहिषा दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। देवान् यक्षद्यथायथम्। होतारविन्द्रमश्विना। वाचा वाचः सरस्वतीम्। अग्निः सोमः स्विष्टकृत्। स्विष्ट इन्द्रः सुत्रामां सविता वरुणो भिषक्। इष्टो देवो वनस्पतिः। स्विष्टा देवा आज्यपाः। इष्टो अग्निरग्निना। होता होत्रे स्विष्टकृत्। यशो न दधदिन्द्रियम्। ऊर्जमपचितिः स्वधाम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज॥७२॥

द्वारो दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज जोष्टीभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज होतृभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजोन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज सरस्वत्या वनस्पतिः पङ्क (देवं बरुहिर्देवीर्द्वारो देवी उपासावश्विनां देवी जोष्टी देवी ऊर्जाहुती देवा देवानां भिषजां वषट्कारैर्देवीस्तिष्ठस्तिष्ठो देवीर्देवं इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बरुहिर्वारितीनान्देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवान्। समिधाऽग्निं देवं बरुहिः सरस्वत्याश्विना सर्वं वियन्तु। द्वारस्तिष्ठः सर्ववियन्तु। अज इन्द्रमोजोऽग्निं परः सरस्वतीम्। नक्तं पूर्वं सरस्वति। अन्यत्र सरस्वती। भिषक्पूर्वं दह इन्द्रियम्। अन्यत्र दधुरिन्द्रियम्। सौत्रामण्याः सुतासुती। अञ्जन्ययं यजमानः॥)——[१४]

अग्निमद्य होतारमवृणीत। अयः सुतासुती यजमानः। पचन्पृक्तीः। पचन्पुरोडाशान्। गृह्णन्ग्रहान्। बध्नन्अश्विभ्यां छागः सरस्वत्या इन्द्राय। बध्नन्सरस्वत्यै मेषमिन्द्रायाश्वि-

भ्याम्। ब॒ध्नन्निन्द्रा॑य॒र्षभ॑म॒श्विभ्या॑ꣳ सर॑स्वत्यै। सू॒प॒स्था
अ॒द्य दे॒वो वन॑स्पति॒रभवत्। अ॒श्विभ्यां॑ छा॒गेन॑ सर॑स्वत्या
इन्द्रा॑य॥ ७३॥

सर॑स्वत्यै मे॒षेणेन्द्रा॑या॒श्विभ्या॑म्। इन्द्रा॑य॒र्षभेणा॑श्विभ्या॑ꣳ
सर॑स्वत्यै। अक्ष॑ꣳस्ता॒न्मैद॑स्तः प्र॒तिप॑च॒ताग्र॑भीषुः। अ॒वीवृ॑धन्त
ग्र॒हैः। अ॒पाता॑म॒श्विना॒ सर॑स्व॒तीन्द्रः॑ सु॒त्रामा॑ वृ॒त्रहा॑।
सोम॑ान्त्सुरा॒म्णाः। उ॒पो उ॒क्थाम॑दाः श्रौ॒द्विमदा॑ अ॒दन्।
अ॒वीवृ॑धन्ताङ्गू॒षैः। त्वाम॑द्य॒र्ष आ॑र्षेय॒र्षीणां॑ न॒पाद॑वृणीत।
अ॒यꣳ सु॑तासु॒ती यज॑मानः। ब॒हुभ्य॒ आ सङ्ग॑तेभ्यः। ए॒ष मे॑
दे॒वेषु॑ वसु॒वार्या य॑क्ष्यत॒ इति॑। ता या दे॒वा दे॒वदाना॑न्यदुः।
तान्य॑स्मा॒ आ च॑ शास्व॒। आ च॑ गुरस्व॒। इ॒षित॑श्च॒ होत॑रसि॒
भद्र॑वाच्या॒य प्रे॑षितो॒ मानु॑षः। सू॒क्तवा॑काय॒ सूक्ता॑ ब्रूहि॥ ७४॥

इन्द्राय॒ यज॑मानः॒ सुप्त॑ च॥ [१५]

उ॒शन्त॑स्त्वा हवाम॒ह आ नो॑ अ॒ग्ने सु॒केतु॑ना॒। त्वꣳ सोम॑
म॒हे भग॑ त्वꣳ सोम॒ प्रचि॑कितो मनी॒षा। त्वया॒ हि नः॑
पि॒तरः॑ सोम॒ पूर्वे॑ त्वꣳ सोम॒ पि॒तृभिः॑ संवि॒दानः॑। ब॒र्हिष॑दः
पि॒तर॒ आऽहं॑ पि॒तृन्। उ॒प॒हूताः॑ पि॒तरोऽग्नि॑ष्वा॒त्ताः पि॒तरः॑।
अ॒ग्निष्वा॒त्तानृ॑तुम॒तौ हवाम॑हे। नरा॒शꣳसै॑ सोमपी॒थं य आ॑शुः।
ते नो॒ अर्व॑न्तः सु॒हवा॑ भवन्तु। शं नो॑ भवन्तु द्वि॒पदे॒ शं
चतु॑ष्पदे। ये अ॒ग्निष्वा॒त्ता येऽन॑ग्निष्वा॒त्ताः॥ ७५॥

अꣳहोमु॑चः पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑। पेरेऽव॑रेऽमृ॒तांसो॑ भवन्तः।

अधि॑ ब्रुवन्तु॒ ते अ॑वन्त्व॒स्मान्। वा॒न्या॑यै दु॒ग्धे जु॒षमा॑णाः
 कर॒म्भम्। उ॒दीरा॑णा॒ अव॑रे॒ परे॑ च। अ॒ग्नि॒ष्वात्ता ऋ॑तुभिः
 संवि॒दानाः। इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॒दं जु॑षन्ताम्। यद॑ग्रे कव्यवाहन॒
 त्वम॑ग्न ईडि॒तो जा॑तवेदः। मात॑ली क॒व्यैः। ये ता॑तृपु॒र्देव॑त्रा
 जेह॑मानाः। हो॒त्रावृ॑धः स्तोम॑तष्टासो अ॒कैः। आ॒ऽग्रे
 याहि॑ सुवि॒दत्रे॑भिर्वाङ्। स॒त्यैः क॒व्यैः पि॒तृभि॑र्धर्म॒सद्भिः।
 ह॒व्यवा॑ह॒मजरं॑ पुरुप्रियम्। अ॒ग्निं घृ॑तेन ह॒विषा॑ सपर्यन्।
 उपा॑सदं कव्यवाहं पि॒तृणाम्। स नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑ती॒ः
 समृ॑ण्वतु॥ ७६॥

अ॒ग्नि॒ष्वात्ता जेह॑मानाः सु॒त च॑॥ ————— [१६]

होता॑ यक्षदि॒डस्प॑दे। स॒मि॒धा॒नं म॒हद्य॑शः। सु॒षमि॑द्धं वर॑ण्यम्।
 अ॒ग्निमि॑न्द्रं वयो॒धस॑म्। गा॒य॒त्रीं छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। त्र्यविं॑ गां
 वयो॒ दध॑त्। वेत्वाऽऽज्य॑स्य हो॒तर्य॑जं। होता॑ यक्षच्छुचि॒व्रत॑म्।
 तनून॑पा॒तमु॒द्भिद॑म्। यं गर्भ॑मदि॒तिर्द॑धे॥ ७७॥

शुचि॑मि॒न्द्रं वयो॒धस॑म्। उ॒ष्णिहं॑ छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। दि॒त्यवा॑हं गां
 वयो॒ दध॑त्। वेत्वाऽऽज्य॑स्य हो॒तर्य॑जं। होता॑ यक्षदी॒डेन्य॑म्।
 ईडि॑तं वृ॒त्रह॑न्ता॒मम्। इडा॑भिरीड्य॒ः सहः॑। सोम॑मि॒न्द्रं
 वयो॒धस॑म्। अ॒नु॒ष्टु॒भं छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। त्रि॒व॒त्सं गां वयो॒
 दध॑त्॥ ७८॥

वेत्वाऽऽज्य॑स्य हो॒तर्य॑जं। होता॑ यक्षत्सुब॒र्हिष॑दम्।
 पू॒षण्व॑न्त॒मम॑र्त्यम्। सीद॑न्तं ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये। अ॒मृते॑न्द्रं

वयो॒धसम्। बृ॒हतीं॑ छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। पञ्चा॑विं गां वयो॒ दध॑त्।
वेत्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑यक्ष॒द्व्यच॑स्वतीः। सु॒प्रा॒य॒णा
ऋ॒तावृ॑धः॥७९॥

द्वारो॑ दे॒वीर्हि॑र॒ण्ययीः॑। ब्र॒ह्माण॑ इन्द्रं॑ वयो॒धसम्। पङ्क्तिं॑
छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम्। तुर्य॑वाहं गां वयो॒ दध॑त्। वेत्वाऽऽज्य॑स्य॒
होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒त्सुपे॑शसे। सु॒शि॒ल्पे बृ॒हती॑ उ॒भे।
नक्तो॑षासा॒ न द॑र॒शते। वि॒श्वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्। त्रि॒ष्टुभं॑ छन्द॑
इन्द्रि॒यम्॥८०॥

प॒ष्ठवा॑हं गां वयो॒ दध॑त्। वेत्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं।
होता॑ यक्ष॒त्प्रचे॑तसा। दे॒वाना॑मुत्त॒मं यशः॑। होता॑रा॒ दैव्या॑
क॒वी। स॒युजेन्द्रं॑ वयो॒धसम्। जग॑तीं॑ छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम्।
अ॒न॒ङ्गाहं॑ गां वयो॒ दध॑त्। वेत्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑
यक्ष॒त्पे॑शस्वतीः॥८१॥

ति॒स्रो दे॒वीर्हि॑र॒ण्ययीः॑। भा॒रती॑र्बृ॒हती॑र्म॒हीः। पति॑मिन्द्रं॑
वयो॒धसम्। वि॒राजं॑ छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम्। धे॒नुं गां न वयो॒
दध॑त्। वेत्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒त्सुरे॑तसम्।
त्वष्टा॑रं पुष्टि॒वर्ध॑नम्। रू॒पाणि॑ बिभ्र॑तं पृथ॑क्। पुष्टि॑मिन्द्रं॑
वयो॒धसम्॥८२॥

द्वि॒पदं॑ छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम्। उ॒क्षाणं॑ गां न वयो॒ दध॑त्।
वेत्वाऽऽज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒च्छ्रु॑तक्र॒तुम्। हि॒र॒ण्य॒
पर्ण॑मुक्थि॒नम्। र॒श॒नां बिभ्र॑तं व॒शिम्। भग॑मिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॥

कुकुभं छन्द इहेन्द्रियम्। वशां वेहतं गां न वयो दधत्।
 वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्स्वाहाकृतीः। अग्निं
 गृहपतिं पृथक्। वरुणं भेषजं कविम्। क्षत्रमिन्द्रं वयोधसम्।
 अतिच्छन्दसं छन्द इन्द्रियम्। बृहदृषभं गां वयो दधत्।
 वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं॥८३॥

दधे दधत्तावृषं इन्द्रियं पेशंस्वतोर्वयोधसं वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं सप्त च (इडस्पदेऽग्निज्ञायत्रोश्चविम्। शुचिं व्रतं शुचिमुष्णिर्हन्दित्यवाहम्। ईडेन्यः सोममनुष्टुभं त्रिविधम्। सुबर्हिपदंमृतेन्द्रं बृहती पञ्चाविम्। व्यचंस्वतीः सुप्रायणा द्वारौ ब्रह्माणः पङ्क्तिमिह तुर्यवाहम्। सुपेशंस्व विश्वमिन्द्रं त्रिष्टुभं पष्ठवाहम्। प्रचेतसा स्युजेन्द्रं जगतीमिहानुद्वाहम्। पेशंस्वतीस्तिस्रः पतिं विराजमिह धेनुम्। सुरतंसन्त्वष्टारं पृष्टिमिन्द्रं द्विपदमिहोक्षाणम्। शतक्रतुं भगमिन्द्रं कुकुर्भमिह वशात्र। स्वाहाकृतीः क्षत्रमतिच्छन्दसं बृहदृषभं गां वयो दधन्दिन्द्रियमृषिं वसु नवं दशहेन्द्रियमष्टं नव दश गां न वयो दधन्दिडस्पदे सर्वं वेतु॥) [१७]

समिद्धो अग्निः समिधा। सुषमिद्धो वरेण्यः। गायत्री छन्द इन्द्रियम्। त्र्यविर्गौर्वयो दधुः। तनूनपाच्छुचिं व्रतः। तनूपाच्च सरस्वती। उष्णिक्छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाङ्गौर्वयो दधुः। इडाभिरग्निरीड्यः। सोमो देवो अमर्त्यः॥८४॥

अनुष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। त्रिविधसो गौर्वयो दधुः। सुबर्हिरग्निः पूषण्वान्। स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः। बृहती छन्द इन्द्रियम्। पञ्चाविर्गौर्वयो दधुः। दुरो देवीर्दिशो महीः। ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः। पङ्क्तिश्छन्द इहेन्द्रियम्। तुर्यवाङ्गौर्वयो दधुः॥८५॥

उषे यद्वा सुपेशसा। विश्वे देवा अमर्त्याः। त्रिष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। पष्ठवाङ्गौर्वयो दधुः। दैव्या होतारा भिषजा। इन्द्रेण स्युजा युजा। जगती छन्द इहेन्द्रियम्। अनुद्वाङ्गौर्वयो दधुः। तिस्र इडा सरस्वती। भारती मरुतो विशः॥८६॥

विराट्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुर्गौर्न वयो दधुः। त्वष्टा तुरीपो

अद्भुतः। इन्द्राग्नी पुष्टिवर्धना। द्विपाच्छन्द इहेन्द्रियम्। उक्षा
गौर्न वयो दधुः। शमिता नो वनस्पतिः। सविता प्रसुवन्भगम्।
ककुच्छन्द इहेन्द्रियम्। वशा वेहद्वौर्न वयो दधुः। स्वाहा यज्ञं
वरुणः। सुक्षत्रो भेषजं करत्। अतिच्छन्दाश्छन्द इन्द्रियम्।
बृहदृषभो गौर्वयो दधुः॥८७॥

अमर्त्यस्तुर्वाग्गौर्वयो दधुर्विशो वशा वेहद्वौर्न वयो दधुश्चत्वारि च॥—[१८]

वसन्तेनर्तुना देवाः। वसवस्त्रिवृता स्तुतम्। रथन्तरेण
तेजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। ग्रीष्मेण देवा ऋतुना। रुद्राः
पञ्चदशे स्तुतम्। बृहता यशसा बलम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः।
वर्षाभिर्ऋतुनाऽऽदित्याः। स्तोमै सप्तदशे स्तुतम्॥८८॥

वैरूपेण विशौजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शारदेनर्तुना देवाः।
एकविंश ऋभवः स्तुतम्। वैराजेन श्रिया श्रियम्। हविरिन्द्रे
वयो दधुः। हेमन्तेनर्तुना देवाः। मरुतस्त्रिणवे स्तुतम्। बलेन
शक्वरीः सहः। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शैशिरेणर्तुना देवाः।
त्रयस्त्रिंशेऽमृतं स्तुतम्। सत्येन रेवतीः क्षत्रम्। हविरिन्द्रे
वयो दधुः॥८९॥

स्तोमै सप्तदशे स्तुतं सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसन्तेन ग्रीष्मेण वर्षाभिः शारदेन हेमन्तेन शैशिरेण
षट्॥)॥—[१९]

देवं बर्हिरिन्द्रं वयोधसम्। देवं देवमवर्धयत्। गायत्रिया
छन्दसेन्द्रियम्। तेज इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य
वेतु यज्ञं। देवीद्वारो देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवीर्देवमवर्धयन्।

उ॒ष्णिहा॑ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। प्रा॒णमि॒न्द्रे वयो॑ दध॑त्। व॒सुव॑ने
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑॥१०॥

दे॒वी दे॒वं व॑यो॒धस॑म्। उ॒षे इ॒न्द्रम॑वर्ध॒ताम्। अ॒नुष्टु॒भा
छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। वाच॑मि॒न्द्रे वयो॑ दध॑त्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य
वीतां॑ यज॑। दे॒वी जो॒ष्टी दे॒वमि॒न्द्रं वयो॑धस॑म्। दे॒वी
दे॒वम॑वर्ध॒ताम्। बृ॒हत्या॑ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। श्रो॒त्रमि॒न्द्रे वयो॑
दध॑त्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वीतां॑ यज॑॥११॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दे॒वमि॒न्द्रं वयो॑धस॑म्। दे॒वी दे॒वम॑वर्ध॒ताम्।
प॒ङ्क्ता॑ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। शु॒क्रमि॒न्द्रे वयो॑ दध॑त्। व॒सुव॑ने
वसु॒धेय॑स्य वीतां॑ यज॑। दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा दे॒वमि॒न्द्रं
वयो॑धस॑म्। दे॒वा दे॒वम॑वर्ध॒ताम्। त्रि॒ष्टुभा॑ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्।
त्वि॒षिमि॒न्द्रे वयो॑ दध॑त्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वीतां॑ यज॑॥१२॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीर्व॑यो॒धस॑म्। प॒तिमि॒न्द्रम॑वर्ध॒यन्।
जग॑त्या॒ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। ब॒लमि॒न्द्रे वयो॑ दध॑त्। व॒सुव॑ने
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वो न॒राश॑सो दे॒वमि॒न्द्रं
वयो॑धस॑म्। दे॒वो दे॒वम॑वर्ध॒यत्। वि॒राजा॑ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। रे॒तु
इ॒न्द्रे वयो॑ दध॑त्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑॥१३॥

दे॒वो व॒नस्प॑तिर्दे॒वमि॒न्द्रं वयो॑धस॑म्। दे॒वो दे॒वम॑वर्ध॒यत्। द्वि॒पदा॑
छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। भ॒गमि॒न्द्रे वयो॑ दध॑त्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य
वे॒तु यज॑। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रि॒तीनां॑ दे॒वमि॒न्द्रं वयो॑धस॑म्। दे॒वं

देवमवर्धयत्। ककुभा छन्दसेन्द्रियम्। यश इन्द्रे वयो दधत्।
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवमिन्द्रं
 वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्। अतिच्छन्दसा छन्दसेन्द्रियम्।
 क्षत्रमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं॥१४॥

वियन्तु यजं वीतां यजं वीतां यजं वेतु यजं वेतु यजं पञ्च च (देवं बर्हिर्गायत्रिया तेजः। देवोद्वारं उष्णिहां प्राणम्। देवो देवमुषे अनुष्टुभा वाचम्। देवो जोष्ट्रीं बृहत्या श्रोत्रम्। देवो ऊर्जाहतां पृष्ठा शुकम्। देवा दैव्या होतांरा त्रिष्टुभा त्विषिम्। देवोस्तिस्तिस्तिस्ति देवोः पतिं जगत्या बलम्। देवो नराशंसो विराजा रेतः। देवो वनस्पतिर्द्विपदा भगम्। देवं बर्हिर्वारितीनां ककुभा यशः। देवो अग्निः स्विष्टकृदतिच्छन्दसा क्षत्रम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयः क्षतुर्वर्धतामेकोऽवर्धयः क्षतुर्वर्धयत्॥) [२०]

स्वाद्धीं त्वा सोमः सुरावन्तः सीसेन मित्रोऽसि यदेवा होता यक्षत्समिधेन्द्रः समिद्ध इन्द्र
 आचर्षणिप्रा देवं बर्हिर्होता यक्षत्समिधाऽग्निः समिद्धो अग्निरश्विनाऽश्विनां हविरिन्द्रियं
 देवं बर्हिः सरस्वत्यग्निमद्योशन्तो होता यक्षदिडस्पदे समिद्धो अग्निः समिधा वसन्तेनर्तुनां
 देवं बर्हिर्हिरिन्द्रं वयोधसं विशतिः॥२०॥

स्वाद्धीं त्वाऽमीमदन्त पितरः साम्राज्याय पूतं पवित्रेणोपासानक्ता बदरैरधातां देव इन्द्रो
 वनस्पतिः पष्ठवाहङ्गां देवी देवं वयोधसं चतुर्नवतिः॥१४॥

स्वाद्धीं त्वां वेतु यजं॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः॥

त्रिवृ॒थस्तोमो॑ भवति। ब्र॒ह्मव॒र्चसं॑ वै त्रिवृत्। ब्र॒ह्मव॒र्चसमे॒वाव॑ रुन्धे। अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमो॑ भवति। ब्र॒ह्मव॒र्चसं॑ वा अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑। ब्र॒ह्मव॒र्चसमे॒वाव॑ रुन्धे। र॒थन्त॒रः॑ सामं भवति। ब्र॒ह्मव॒र्चसं॑ वै र॒थन्त॒रम्। ब्र॒ह्मव॒र्चसमे॒वाव॑ रुन्धे। प॒रिस्र॒जो॒ होता॑ भवति॥१॥

अ॒रु॒णो मि॒र्मिर॒स्त्रिशु॑क्रः। ए॒तद्वै ब्र॒ह्मव॒र्चसस्य॑ रू॒पम्। रू॒पेणै॒व ब्र॒ह्मव॒र्चसम॑व रुन्धे। बृ॒हस्प॑तिर॒काम॑यत दे॒वानां॑ पु॒रोधां॑ गच्छे॒यमि॒ति॑। स ए॒तं बृ॒हस्प॑तिस॒वम॑पश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॑यजत। ततो॒ वै स दे॒वानां॑ पु॒रोधा॑मगच्छत्। यः पु॒रोधा॑कामः स्यात्। स बृ॒हस्प॑तिस॒वेन॑ यजेत॥२॥

पु॒रोधा॑मे॒व गच्छ॑ति। तस्य॑ प्रा॒तः स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ः॒सेषु॑। ए॒काद॑श दक्षि॒णा नी॑यन्ते। ए॒काद॑श मा॒ध्यं दि॒ने स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ः॒सेषु॑। ए॒काद॑श तृ॒तीय॑स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ः॒सेषु॑। त्रय॑स्त्रि॒ंश॒थ्सम्प॑द्यन्ते। त्रय॑स्त्रि॒ंश॒द्वै दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रुन्धे। अ॒श्वश्च॑तु॒स्त्रि॒ंशः॑। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः॥३॥

प्रा॒जाप॑तिश्चतु॒स्त्रि॒ंशो दे॒वता॑नाम्। याव॑तीरे॒व दे॒वताः॑। ता ए॒वाव॑ रुन्धे। कृ॒ष्णाजि॑नैऽभिषि॑ञ्चति। ब्र॒ह्म॑णो वा ए॒तद्रू॑पम्। यत्कृ॒ष्णाजि॑नम्। ब्र॒ह्मव॒र्चसे॒नैवैन॑ः॒ सम॑र्धयति। आ॒ज्येना॑भिषि॑ञ्चति। तेजो॒ वा आ॒ज्यम्। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॥४॥

होतां भवति यजेत वा अश्वौ दधाति॥ [१]

यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति। अ॒ग्निमु॑खा ह्यृ॒द्धिः। अथ॒ यत्पौ॑ष्णः। पु॒ष्टिर्वै
पू॒षा। पु॒ष्टिर्वै॑श्यस्य। पु॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे। प्र॒स॒वाय॑ सावि॒त्रः।
अथ॒ यत्त्वा॑ष्ट्रः। त्वष्टा॒ हि रू॒पाणि॑ वि॒क॒रोति॑। नि॒र्व॒रुण॑त्वाय॒
वा॒रुणः॑॥ ५॥

अथो॒ य ए॒व कश्च॑ सन्ध॒सूयते॑। स हि वा॑रुणः। अथ॒
यद्वै॑श्वदेवः। वै॒श्वदे॒वो हि वै॑श्यः। अथ॒ यन्मा॑रुतः। मा॒रुतो॑
हि वै॑श्यः। स॒प्तैतानि॑ ह॒वीःषि॑ भवन्ति। स॒प्तग॑णा॒ वै
म॒रुतः॑। पृ॒श्निः प॒ष्ठोही॑ मा॒रुत्या॑ ल॒भ्यते॑। वि॒द्वै म॒रुतः॑।
वि॒श ए॒वैतन्म॑ध्यतो॑ऽभिषि॑च्यते। तस्मा॒द्वा ए॒ष वि॒शः प्रि॒यः।
वि॒शो हि म॑ध्यतो॑ऽभिषि॑च्यते। ऋ॒षभ॑च॒र्मेऽध्य॑भिषि॑श्चति। स
हि प्र॑जनयि॒ता। द॒ध्राऽभि॑षि॑श्चति। ऊ॒र्वा अ॒न्नाद्यं॑ दधि॑।
ऊ॒र्जै॒वैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒ सम॑र्धयति॥ ६॥

वारुणो विद्वै मरुतोऽष्टौ च॥ [२]

यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति। आ॒ग्ने॒यो वै ब्रा॑ह्मणः। अथ॒ यत्सौ॑म्यः। सौ॒म्यो
हि ब्रा॑ह्मणः। प्र॒स॒वायै॒व सा॑वि॒त्रः। अथ॒ यद्वा॑र॒हस्प॑त्यः। ए॒तद्वै
ब्रा॑ह्मणस्य॒ वाक्प॑तीयम्। अथ॒ यद॑ग्नी॒षोमी॑यः। आ॒ग्ने॒यो वै
ब्रा॑ह्मणः। तौ य॒दा स॒ङ्गच्छे॑ते॥ ७॥

अथ॒ वी॒र्या॑व॒त्तरो॑ भवति। अथ॒ यत्सा॑र॒स्वतः॑। ए॒तद्वि॑ प्र॒त्यक्षं॑
ब्रा॑ह्मणस्य॒ वाक्प॑तीयम्। नि॒र्व॒रुण॑त्वायै॒व वा॑रुणः। अथो॒ य
ए॒व कश्च॑ सन्ध॒सूयते॑। स हि वा॑रुणः। अथ॒ यद्वा॑वापृ॒थिव्यः॑।
इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्र॒मुद॑यच्छत्। तं द्या॒वापृ॒थिवी॑ नान्व॑मन्येताम्।

तमेतेनैव भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति।
अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री
ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमं रुन्धे। हिरण्येन
घृतमुत्पुनाति। तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति।
ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्।
ब्रह्मन्नेवैनमृक्सामयोरध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा
वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छेते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपं चत्वारि च॥ [३]

न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति। हतो ह्येषः। अभिषुतो
ह्येषः। न हि हतः सूयते। सौमीं सूतवशां लभते।
सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तद्वधाति। सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति।
रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः। रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किं च
राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति। अषाढं युत्सु पृतनासु
पप्रिम्। सुवर्षामप्स्वां वृजनस्य गोपाम्। भरेषुजां
सुक्षितिं सुश्रवसम्। जयन्तं त्वामनु मदेम सोम॥१०॥

रेतः सोमः सुप्तं च॥ [४]

यो वै सोमेन सूयते। स देवसवः। यः पशुनां सूयते। स
देवसवः। य इष्ट्यां सूयते। स मनुष्यसवः। एतं वै पृथये
देवाः प्रायच्छन्। ततो वै सोऽप्यारण्यानां पशूनामसूयत।
यावतीः कियतीश्च प्रजा वाचं वदन्ति। तासां सर्वासां

सूयते॥११॥

य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ना॒रा॒शः॑स्यर्चा-
ऽभिषि॑ञ्चति। म॒नुष्या॑ वै नरा॒शः॑सः। नि॒हुत्य॒ वावै॑तत्।
अथा॒भिषि॑ञ्चति। यत्किं च॑ रा॒ज॒सूय॑मनुत्तरवे॒दीक॑म्। तथ्सर्व॑
भवति। ये मे॑ पञ्चा॒शत॑ द॒दुः। अ॒श्वाना॑सु॒धस्तु॑तिः। द्यु॒मद॑ग्रे
महि॑ श्रवः। बृ॒हत्कृ॑धि म॒घोना॑म्। नृ॒वद॑मृत नृ॒णाम्॥१२॥

सूयते सुधस्तुतिस्त्रीणि च॥ [५]

ए॒ष गो॑स॒वः। ष॒द्वि॒श उ॒क्थ्यो॑ बृ॒हत्सा॑मा। पव॑माने
कण्व॑रथन्त॒रं भ॑वति। यो वै वा॑ज॒पेयः॑। स स॑म्राट्थ॒सवः॑। यो
रा॑ज॒सूयः॑। स व॑रुणस॒वः। प्र॒जाप॑तिः स्वा॒राज्यं॑ परमे॒ष्ठी।
स्वा॒राज्यं॑ गौरे॒व। गौरि॑व भवति॥१३॥

य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे भ॑वतः।
तद्धि॑ स्वा॒राज्य॑म्। अ॒युतं॑ दक्षि॑णाः। तद्धि॑ स्वा॒राज्य॑म्।
प्र॒तिधु॑षाऽभिषि॑ञ्चति। तद्धि॑ स्वा॒राज्य॑म्। अ॒नुद्ध॑ते वेद्यै॑
दक्षि॑णत आ॒हव॑नीय॑स्य बृ॒हतः॑ स्तो॒त्रं प्र॑त्य॒भिषि॑ञ्चति। इ॒यं
वाव॑ रथन्त॒रम्॥१४॥

अ॒सौ बृ॑हत्। अ॒नयो॑रे॒वैन॑मन॒न्तर्हि॑तम॒भिषि॑ञ्चति। प॒शुस्तो॑मो
वा ए॒षः। तेन॑ गो॒स॒वः। ष॒द्वि॒शः सर्वः॑। रे॒वञ्जा॑तः
सह॑सा वृ॒द्धः। क्ष॒त्राणा॑ क्ष॒त्रभृ॑त्त॒मो वयो॑धाः। म॒हान्म॑हित्वे
त॑स्त॒भानः॑। क्ष॒त्रे रा॒ष्ट्रे च॑ जा॒गृहि॑। प्र॒जाप॑तेस्त्वा परमे॒ष्ठिनः॑
स्वा॒राज्ये॑ना॒भिषि॑ञ्चा॒मीत्या॑ह। स्वा॒राज्य॑मे॒वैनं॑ गमयति॥१५॥

इव भवति रथन्तरमाहैकं च॥ [६]

सि॒हे व्याघ्र॑ उ॒त या पृ॒दा॒कौ। त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सूर्ये॑
या। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्च॒सा
संवि॑दा॒ना। या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॒तायाम्। अश्व॑स्य॒ क्रन्द्ये॑
पुरु॑षस्य मा॒यौ। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
आग॑न्वर्च॒सा संवि॑दा॒ना। या ह॒स्तिनि॑ द्वी॒पिनि॑ या हि॒रण्ये॑।
त्विषि॑र॒श्वेषु॑ पुरु॑षेषु गो॒षु॥१६॥

इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्च॒सा
संवि॑दा॒ना। रथे॑ अ॒क्षेपुं॑ वृष॒भस्य॑ वाजे॑। वाते॑ प॒र्जन्ये॑
वरु॑णस्य शु॒ष्मे। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
आग॑न्वर्च॒सा संवि॑दा॒ना। राड॑सि वि॒राड॑सि। स॒म्राड॑सि
स्व॒राड॑सि। इन्द्रा॑य त्वा तेज॑स्वते तेज॑स्वन्तः॒ श्रीणा॑मि।
इन्द्रा॑य त्वो॒ज॑स्वत॒ ओज॑स्वन्तः॒ श्रीणा॑मि॥१७॥

इन्द्रा॑य त्वा प॒य॑स्वते प॒य॑स्वन्तः॒ श्रीणा॑मि। इन्द्रा॑य
त्वाऽऽयु॑ष्मत् आयु॑ष्मन्तः॒ श्रीणा॑मि। तेजो॑ऽसि। तत्ते प्र
य॑च्छामि। तेज॑स्वदस्तु मे मुख॑म्। तेज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑
मे। तेज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। तेज॑सा॒ सम्पि॑पृ॒ग्धि मा।
ओजो॑ऽसि। तत्ते प्र य॑च्छामि॥१८॥

ओज॑स्वदस्तु मे मुख॑म्। ओज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे।
ओज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। ओज॑सा॒ सं पि॑पृ॒ग्धि मा।

पयोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि। पयस्वदस्तु मे मुखम्।
पयस्वच्छिरो अस्तु मे। पयस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। पयसा
सं पिपृग्धि मा॥१९॥

आयुरसि। तत्ते प्र यच्छामि। आयुष्मदस्तु मे मुखम्।
आयुष्मच्छिरो अस्तु मे। आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ्।
आयुषा सं पिपृग्धि मा। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि।
प्रियं रेतो वरुण सोम राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म
यच्छ। विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्॥२०॥

आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। यतो वातो
मनोजवाः। यतः क्षरन्ति सिन्धवः। तासां त्वा सर्वासां
रुचा। अभिषिञ्चामि वर्चसा। समुद्र इवासि गृह्णन्। सोमं
इवास्यदाभ्यः। अग्निरिव विश्वतः प्रत्यङ्। सूर्य इव ज्योतिषा
विभूः॥२१॥

अपां यो द्रवणे रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। तेजसे
ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि। अपां य ऊर्मौ रसः। तमहमस्मा आ-
मुष्यायुणाय। ओजसे वीर्याय गृह्णामि। अपां यो मध्यतो
रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। पुष्ट्यै प्रजननाय गृह्णामि।
अपां यो यज्ञियो रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। आयुषे
दीर्घायुत्वाय गृह्णामि॥२२॥

अभिप्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्तां सपत्नहा। आतिष्ठ मित्रवर्धनः।
 तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्गौ न्यङ्कावभित् आतिष्ठ वृत्रहन्त्रथम्।
 आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषन्। श्रियं वसानश्चरति स्वरोचाः।
 महत्तदस्यासुरस्य नाम। आ विश्वरूपो अमृतानि तस्थौ।
 अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु बृहस्पतिः॥२३॥

अनु सोमो अन्वग्निरावीत्। अनु त्वा विश्वे देवा
 अवन्तु। अनु सप्त राजानो य उताभिषिक्ताः। अनु त्वा
 मित्रावरुणाविहावतम्। अनु द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। सूर्यो
 अहोभिरनु त्वाऽवतु। चन्द्रमा नक्षत्रैरनु त्वाऽवतु। द्यौश्च
 त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु।
 अनु स्वधा चिकिताꣳ सोमो अग्निः। आऽयं पृणक्तु रजसी
 उपस्थम्॥२४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरेकं च॥ [८]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
 स एतं प्रजापतिरोदनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता
 अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त। अन्नमेवैनं
 भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेन यजन्ते। य उ
 चैनमेवं वेद। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति॥२५॥

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यव रुन्धे। सर्वान्पुरुषान्। राडसि
 विराडसीत्याह। स्वाराज्यमेवैनं गमयति। यद्विरण्यं ददाति।
 तेजस्तेनाव रुन्धे। यत्तिसृधन्वम्। वीर्यं तेन। यदष्ट्राम्॥२६॥

पुष्टिं तेन। यत्कमण्डलुम्। आयुष्टेन। यद्विरण्यमा बध्नाति।
ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवास्मिन्दधाति। अथो तेजो वै
हिरण्यम्। तेज एवाऽऽत्मन्धत्ते। यदोदनं प्राश्नाति। एतदेव
सर्वमवरुध्य॥ २७ ॥

तदस्मिन्नेकधाऽधात्। रोहिण्यां कार्यः। यद्वाह्मण एव रोहिणी।
तस्मादेव। अथो वर्ष्मेवैनं समा नानां करोति। उद्यता सूर्येण
कार्यः। उद्यन्तं वा एतं सर्वाः प्रजाः प्रतिनन्दन्ति। दिदृक्षेण्यो
दर्शनीयो भवति। य एवं वेद। ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥ २८ ॥

अवेत्योऽवभृथा (३) ना (३) इति। यद्दर्मपुञ्जीलैः पवयति।
तथ्स्विदेवावैति। तन्नावैति। त्रिभिः पवयति। त्रय इमे लोकाः।
एभिरेवैनं लोकैः पवयति। अथो अपां वा एतत्तेजो वर्चः।
यद्दर्भाः। यद्दर्मपुञ्जीलैः पवयति। अपामेवैनं तेजसा वर्चसा-
ऽभिषिञ्चति॥ २९ ॥

भवन्त्यष्टांवरुध्यं वदन्ति दर्भा यद्दर्मपुञ्जीलैः पवयत्येकं च॥ [९]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स एतं
पञ्चशारदीयमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो
वै स बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत बहोर्भूयान्त्स्यामिति।
स पञ्चशारदीयेन यजेत। बहोरेव भूयान्भवति। मरुत्स्तोमो
वा एषः। मरुतो हि देवानां भूयिष्ठाः॥ ३० ॥

बहुर्भवति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं वेद। पञ्चशारदीयो
भवति। पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः। ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति

तिष्ठति। अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः। पाङ्क्तौ यज्ञः। यज्ञमेवाव रुन्धे।
सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजा-
पतेराप्त्यै॥ ३१॥

भूयिष्ठा यन्ति द्वे च॥ [१०]

अगस्त्यो मरुद्वा उक्ष्णः प्रौक्षत्। तानिन्द्र आदत्त।
त एनं वज्रमुद्यत्याभ्यायन्त। तानगस्त्यश्चैवेन्द्रश्च
कयाशुभीयेनाशमयताम्। ताञ्छान्तानुपाह्वयत। यत्कयाशुभीयं
भवति शान्त्यै। तस्मादेत ऐन्द्रामारुता उक्षाणः सवनीया
भवन्ति। त्रयः प्रथमेऽहन्ना लभ्यन्ते। एवं द्वितीयै। एवं
तृतीयै॥ ३२॥

एवं चतुर्थे। पञ्चोत्तमेऽहन्ना लभ्यन्ते। वर्षिष्ठमिव ह्येतदहः।
वर्षिष्ठः समानानां भवति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं
वेद। स्वाराज्यं वा एष यज्ञः। एतेन वा एकया वा
कान्दमः स्वाराज्यमगच्छत्। स्वाराज्यं गच्छति। य एतेन
यजते॥ ३३॥

य उचैनमेवं वेद। मारुतो वा एषः स्तोमः। एतेन वै मरुतो
देवानां भूयिष्ठा अभवन्। भूयिष्ठः समानानां भवति। य एतेन
यजते। य उचैनमेवं वेद। पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः।
आ पञ्चमात्पुरुषादन्नमत्ति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं
वेद। सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः।
प्रजापतेरेव नैति॥ ३४॥

तृतीयै गच्छति य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उचैनमेवं वेद त्रीणि च (अगस्त्यः स्वाराज्यं मारुतः
पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः सप्तदशं प्रजापतेरेव नैति॥) [११]

अस्या जरांसो दमा मरित्राः। अर्चद्धमासो अग्रयः पावकाः।
 श्विचीचयः श्वात्रासो भुरण्यवः। वनरुषदो वायवो न सोमाः।
 यजा नो मित्रावरुणा। यजा देवाः ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि
 स्वन्दमम्। अश्विना पिबन्तः सुतम्। दीद्यग्नी शुचित्रता।
 ऋतुना यज्ञवाहसा॥३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे। अन्याऽन्या वृत्समुप धापयेते।
 हरिरन्यस्यां भवन्ति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यां ददृशे
 सुवर्चाः। पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि
 यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो
 विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि शता त्रीषहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च
 देवा नव चाऽसपर्यन्त॥३६॥

औक्षं घृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारं न्यषादयन्त।
 अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्योऽऽस्यः।
 अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा
 गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव
 ईमहे वयम्॥३७॥

ते स्वानिनो रुद्रिया वरुषनिर्णिजः। सिंहा न हेषकृतवः
 सुदानवः। यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा। यद्वाऽवमे सुभगासो
 दिवि ष्ठा। ततो नो रुद्रा उत वाऽन्वस्य। अग्ने वित्ताद्धविषो
 यद्यजामः। ईडे अग्निः स्ववसन्नमोभिः। इह प्रसप्तो वि च

यत्कृतं नः। रथैरिव प्रभरे वाजयद्धिः। प्रदक्षिणिन्मरुताः
स्तोममृद्धाम्॥३८॥

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिः। देवैरग्ने सयावभिः। आसीदन्तु
बर्हिषि। मित्रो वरुणो अर्यमा। प्रातर्यावाणो अध्वरम्।
विश्वेषामदितिर्यज्ञियानाम्। विश्वेषामतिथिर्मानुषाणाम्।
अग्निर्देवानामव आवृणानः। सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः। त्वे
अग्ने सुमतिं भिक्षमाणाः॥३९॥

दिवि श्रवो दधिरे यज्ञियांसः। नक्ता च चक्रुरुषसा विरूपे।
कृष्णं च वर्णमरुणं च सन्धुः। त्वामग्न आदित्यास आस्यम्।
त्वां जिह्वाः शुचयश्चक्रिरे कवे। त्वाः रातिषाचो अध्वरेषु
सश्चिरे। त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम्। नि त्वा यज्ञस्य साधनम्।
अग्ने होतारमृत्विजम्। वनुष्वदेव धीमहि प्रचेतसम्। जीरं
दूतममर्त्यम्॥४०॥

यज्ञबाहुसासुपर्यन्त्यमृद्धा भिक्षमाणाः प्रचेतसमेकं च॥ [१२]

तिष्ठा हरी रथ आ युज्यमाना याहि। वायुर्न नियुतो नो
अच्छ। पिबास्यन्धो अभिसृष्टो अस्मे। इन्द्रः स्वाहा ररिमा
ते मदाय। कस्य वृषा सुते सचा। नियुत्वान्वृषभो रणत्।
वृत्रहा सोमपीतये। इन्द्रं वयं महाधने। इन्द्रमर्भे हवामहे।
युजं वृत्रेषु वज्रिणम्॥४१॥

द्विता यो वृत्रहन्तमः। विद इन्द्रः शतक्रतुः। उप नो हरिभिः
सुतम्। स सूर आजनयं ज्योतिरिन्द्रम्। अया धिया

त॒रणि॒रद्रि॒र्ब॒र्हाः। ऋ॒तेन॑ शु॒ष्मी न॑व॒मानो अ॒र्केः। व्यु॒स्त्रि॒धो
अ॒स्रो अ॒द्रिर्बि॒भेद। उ॒तत्य॑दा॒श्वश्चि॑यम्। य॒दिन्द्र॒ नाहु॑षी॒ष्वा।
अ॒ग्रे वि॒क्षु प्र॑तीद॒यत्॥४२॥

भ॒रेष्विन्द्र॑ꣳ सु॒हव॑ꣳ ह॒वाम॑हे। अ॒ꣳहो॒मुच॑ꣳ सु॒कृतं॑ दै॒व्यं
ज॒नम्। अ॒ग्निं मि॒त्रं व॑रु॒णꣳ सा॒तये॑ भ॒गम्। द्या॒वापृ॑थि॒वी
म॒रुतः॑ स्व॒स्तये॑। म॒हि क्षे॒त्रं पु॒रुश्च॒न्द्रं वि॑ वि॒द्वान्।
आदि॑त्स॒खिभ्य॑श्च॒रथꣳ स॑मै॒रत्। इन्द्रो॑ नृ॒भि॒रज॑न॒दीद्या॑नः
सा॒कम्। सूर्य॑मु॒षसं॑ गा॒तुम॑ग्निम्। उ॒रुं नो॑ लो॒कम॑नु॒ नेषि॑
वि॒द्वान्। सु॒वर्व॑ज्योति॒रभ॑यꣳ स्व॒स्ति॥४३॥

ऋ॒ष्वा तं॑ इन्द्र॒ स्थवि॑रस्य बा॒हू। उ॒प॒स्थे॒याम॑ श॒रणा॑ बृ॒हन्ता॑।
आ नो॑ वि॒श्वाभि॑रू॒तिभिः॑ स॒जोषाः॑। ब्र॒ह्म जु॑षा॒णो ह॑र्य॒श्व या॑हि।
व॒रीवृ॑ज॒स्थवि॑रेभिः सु॒शि॒प्रा। अ॒स्मे दध॑द्व॒र्षणꣳ शु॒ष्ममिन्द्र॑।
इन्द्रा॑य॒ गाव॑ आ॒शिर॑म्। दु॒दुहे॑ व॒ज्रिणे॑ म॒धु। य॒त्सी॑मु॒पह॑रे
वि॒दत्। तास्ते॑ व॒ज्रि॒न्धेन॑वो॒ जोज॑युर्नः॥४४॥

ग॒भ॒स्तयो॑ नि॒युतो॑ वि॒श्ववा॑राः। अ॒हर॑ह॒र्भूय॑ इ॒ज्जोगु॑वानाः। पू॒र्णा
इन्द्र॑ क्षु॒मतो॑ भो॒ज॒नस्य॑। इ॒मां ते॒ धियं॑ प्र॒ भ॒रे म॒हो म॒हीम्।
अ॒स्य स्तो॒त्रे धि॑षणा॒ यत्त॑ आ॒न॒जे। तमु॑त्स॒वे च॑ प्र॒स॒वे च॑
सा॒स॒हिम्। इन्द्र॑ दे॒वासः॑ श॒वसा॑ म॒दं न॑नु॥४५॥

व॒ज्रि॒र्णम॑य॒ध्वस्ति॑ जो॒जयुर्नः॑ स॒प्त च॑॥ ————— [१३]

प्र॒जाप॑तिः पु॒शून॑सृ॒जत॑। ते॒ऽस्मा॑त्सृ॒ष्टाः प॒रां च॑ आ॒यन्।
ता॒न॒ग्नि॑ष्टो॒मेन॑ नाऽऽप्नो॑त्। ता॒नु॒क्थ्ये॑न॒ नाऽऽप्नो॑त्।

तान्ध्योडुशिना॑ नाऽऽप्रोत्। तान्नात्रिया॑ नाऽऽप्रोत्।
तान्धसन्धिना॑ नाऽऽप्रोत्। सोऽग्निम॑ब्रवीत्। इमान्म
ईप्सेति॑। तान्गिस्त्रिवृता॑ स्तोमे॑न॒ नाऽऽप्रोत्॥४६॥

स इन्द्र॑मब्रवीत्। इमान्म॑ ईप्सेति॑। तानिन्द्रः॑ पञ्चद॒शेन॑
स्तोमे॑न॒ नाऽऽप्रोत्। स विश्व॑न्देवान॑ब्रवीत्। इमान्म
ईप्सतेति॑। तान् विश्व॑देवाः सप्तद॒शेन॑ स्तोमे॑न॒ नाऽऽप्रुवन्।
स विष्णु॑मब्रवीत्। इमान्म॑ ईप्सेति॑। तान् विष्णु॑रेकवि॒ंशेन॑
स्तोमे॑नाऽऽप्रोत्। वार॒वन्तीये॑नावारयत॥४७॥

इदं विष्णु॑र्वि च॑क्रम॒ इति॑ व्य॒क्रमत॑। यस्मा॑त्पु॒शवः॑ प्रप्रेव॒
भ्र॑ंशेरन्। स ए॒तेन॑ यजेत। यदाप्रो॑त्। तद॒सौर्याम॑स्यासौर्याम॒-
त्वम्। ए॒तेन॑ वै दे॒वा जैत्वा॑नि जि॒त्वा। यं काम॑मका॒मयन्त॑
तमा॑ऽऽप्रुवन्। यं काम॑म॒ कामय॑ते। तमे॒तेना॑ऽऽप्रोति॥४८॥

स्तोमे॑न॒ नाऽऽप्रोद॑वारयत् नव॑ च॥ ————— [१४]

व्या॒घ्रोऽयम॒ग्नौ च॑रति॒ प्रवि॑ष्टः। ऋषी॑णां पु॒त्रो अ॑भि॒शस्ति॑पा
अ॒यम्। न॒म॒स्कारे॑ण॒ नम॑सा ते जुहोमि। मा दे॒वानां॑
मिथु॑याकर्म॒ भा॒गम्। सावी॑रु॒हि दे॒व प्र॑स॒वाय॑ पित्रे।
व॒र्ष्माण॑मस्मै वरि॒माण॑मस्मै। अथा॒स्मभ्य॑ं स॒वितः॑
सर्व॑ता॒ता। दि॒वेदि॑व॒ आ सु॑वा॒ भूरि॑ प॒श्वः। भूतो॑ भूतेषु॑ चरति॒
प्रवि॑ष्टः। स भू॒ताना॑मधि॒पति॑र्बभूव॥४९॥

तस्य॑ मृ॒त्यौ च॑रति॒ राज॒सूयम्। स राजा॑ रा॒ज्यम॑नु॒
मन्य॑तामि॒दम्। येभिः॑ शिल्पैः॑ पप्रथा॒नामद॑हत्।

येभिर्द्यामभ्यपि॑ शत्रुजाप॑तिः। येभिर्वाचं॑ विश्वरूपा॑
समव्ययत्। तेनेमम॑ग्न इह वर्चसा॑ समङ्घिः। येभिरादित्यस्तप॑ति
प्र केतुभिः॑। येभिः॑ सूर्यो ददृशे चित्रभानुः॑। येभिर्वाचं॑
पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेमम॑ग्न इह वर्चसा॑ समङ्घिः॥५०॥

आऽयं भा॑तु शवसा॑ पञ्च कृष्टीः। इन्द्र॑ इव ज्येष्ठो भवतु
प्रजावान्। अ॒स्मा अ॑स्तु पुष्कलं चित्रभानुः। आऽयं
पृणक्तु रज॑सी उपस्थम्। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्।
इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानुः। यस्मिन्सूर्या॑ अर्पिताः सप्त
साकम्। तस्मिन्नाजान॑मधि विश्रये॑मम्। द्यौरसि पृथिव्यसि।
व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि॑॥५१॥

विश्रयस्व दिशो म॒हीः। विश॑स्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
त्वद्राष्ट्रमधि॑ भ्रशत्। या दि॒व्या आपः॑ पयसा॑ सम्बभूवुः। या
अ॒न्तरि॑क्ष उ॒त पार्थि॑वीर्याः। तासां॑ त्वा सर्वासा॑ रुचा।
अ॒भिषि॑ञ्चामि वर्चसा॑। अ॒भि त्वा वर्चसा॑ऽसिचं दि॒व्येन॑।
पयसा॑ सह। यथासां॑ राष्ट्रवर्धनः॥५२॥

तथा॑ त्वा सवि॒ता क॑रत्। इन्द्रं॑ विश्वा॑ अवीवृधन्।
समुद्रव्यचसङ्गिरः॑। रथी॑तम॑ रथी॑नाम्। वाजा॑ना॑
सत्प॑तिं पतिम्। वस॑वस्त्वा पुरस्ता॑दभिषिञ्चन्तु गाय॑त्रेण
छन्द॑सा। रुद्रा॑स्त्वा दक्षिण॑तोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा।
आ॒दि॒त्यास्त्वा प॒श्चाद॑भिषिञ्चन्तु जाग॑तेन॒ छन्द॑सा।

विश्वे॑ त्वा दे॒वा उत्त॑रतोऽभिषि॑ञ्च त्वाऽनु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा।
बृह॒स्पति॑स्त्वोपरि॑ष्ठादभिषि॑ञ्चतु पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा॥५३॥

अ॒रुणं॑ त्वा वृ॒कमु॑ग्रङ्ख॑जङ्क॒रम्। रोच॑मानं म॒रुता॒मग्रे॑ अ॒र्चिषः॑।
सूर्य॑वन्तं म॒घवा॑नं विषास॒हिम्। इन्द्र॑मुक्थेषु॑ नाम॒हूत॑म॒५
हुवे॑म। प्र बा॒हवा॑ सिसृ॒तं जी॒वसे॑ नः। आ नो॒ गव्य॑तिमुक्षतं
घृ॒तेन॑। आ नो॒ जने॑ श्रवयतं युवाना। श्रु॒तं मे॑ मि॒त्रावरु॑णा
हवे॑मा। इन्द्र॑स्य ते वी॒र्य॑कृतः। बा॒हू उ॒पाव॑ हरामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममंग्र इह वर्चसा समङ्कि वेयाग्रेऽधि राष्ट्रवर्धनः पाङ्केन छन्दसोपावहरामि॥ [१५]

अ॒भि प्रेहि॑ वी॒रय॑स्व। उ॒ग्रश्चे॑त्ता सप॒त्न॒हा। आति॑ष्ठ वृ॒त्रह॑न्तमः।
तुभ्य॑ दे॒वा अधि॑ब्रवन्। अ॒ङ्कौ न्य॒ङ्काव॑भितो॒ रथं॑ यौ। ध्वा॒न्तं
वा॒ताग्र॑मनु॒ सञ्च॑रन्तौ। दू॒रेहे॑तिरिन्द्रि॒यावा॑न्यत॒त्री। ते नो॒ऽग्नयः॑
पप्र॑यः पारयन्तु। नम॑स्त ऋषे गद। अव्य॑थायै त्वा स्व॒धायै॑
त्वा॥५५॥

मा न॑ इन्द्रा॒भित॑स्त्वदृ॒ष्वारि॑ष्ठासः। ए॒वा ब्र॑ह्मन्तवेद॑स्तु। ति॒ष्ठा
रथे॑ अधि॒ यद्वज्र॑हस्तः। आ र॒श्मीन्दे॑व युवसे॒ स्वश्वः॑। आ ति॑ष्ठ
वृ॒त्रह॑न्नाति॒ष्ठन्तं॑ परि॑। अनु॒ त्वेन्द्रो॑ मद॒त्वनु॑ त्वा मि॒त्रावरु॑णौ।
द्यौश्च॑ त्वा पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा। शु॒क्रो बृ॑हदक्षि॑णा त्वा पिप॑र्तु।
अनु॑ स्व॒धा चि॑किता॒५ सोमो॑ अ॒ग्निः। अनु॑ त्वाऽवतु सवि॒ता
सवे॑न॥५६॥

इन्द्रं॑ वि॒श्वा अ॒वीवृ॑धन्। स॒मुद्र॑व्यचस॒ङ्गिरः॑। र॒थीत॑म॒५
रथी॑नाम्। वाजा॑ना॒५ सत्य॑तिं पति॑म्। परि॑मा से॒न्या घोषाः॑।

ज्यानां वृञ्जन्तु गृध्रवः। मेथिष्ठाः पिन्वमाना इह। मां
गोपंतिमभि संविशन्तु। तन्मेऽनुमतिरनु मन्यताम्। तन्माता
पृथिवी तत्पिता द्यौः॥५७॥

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवः। तदश्विना शृणुत
सौभगा युवम्। अव ते हेड उदुत्तमम्। एना व्याघ्रं
परिषस्वजानाः। सिहं हिन्वन्ति महते सौभगाय। समुद्रं
न सुहुवंतस्थिवांसम्। मर्मृज्यन्ते द्वीपिनमप्स्वन्तः।
उदसावेतु सूर्यः। उदिदं मामकं वचः। उदिहि देव सूर्य।
सह वग्नुना मम। अहं वाचो विवाचनम्। मयि वागस्तु
धर्णसिः। यन्तु नदयो वर्षन्तु पर्जन्याः। सुपिप्पला
ओषधयो भवन्तु। अन्नवतामोदनवतामामिक्षवताम्। एषा
राजा भूयासम्॥५८॥

स्वधायै त्वा सुवेन द्यौः सूर्यं सप्त च॥[१६]

ये केशिनः प्रथमाः सत्रमासन्त। येभिराभृतं यदिदं विरोचते।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणमं वर्चसा स
सृजाथ। नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीक्षा
वशिनी ह्युग्रा। प्र केशाः सुवते काण्डिनो भवन्ति। तेषां
ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः। आ रौह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्।
अवांस्त्राग्दीक्षा वशिनी ह्युग्रा॥५९॥

देहि दक्षिणां प्रतिरस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्।
येनावपथ्सविता क्षुरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्। तेन

ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम्। रय्या वर्चसा स९ सृजाथ। मा
ते केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते। तुभ्यमिन्द्रो
बृहस्पतिः। सविता वर्च आदधात्॥६०॥

तेभ्यो निधानं बहुधा व्येच्छन्। अन्तरा द्यावापृथिवी अपः
सुवः। दर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधाय। पौ९स्येनेमं वर्चसा स९
सृजाथ। बलं ते बाहुवोः सविता दधातु। सोमस्त्वाऽनक्तु
पयसा घृतेन। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्। पौ९स्येनेमं
वर्चसा स९सृजाथ। यत्सीमन्तं कङ्कतस्ते लिलेख। यद्वा
क्षुरः परिववर्ज वप९स्ते। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्।
पौ९स्येनेम९ स९ सृजाथो वीर्येण॥६१॥

अवाङ्माक्षो वशिनी ह्यग्राऽदधाद्ववर्ज वप९ स्ते द्वे च॥ [१७]

इन्द्रं वै स्वाविशो मरुतो नापाचायन्। सोऽनपचाय्यमान एतं
विघ्नमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। तेनैवासान्त९ स९
स्तम्भं व्यहन्। यद्वहन्। तद्विघ्नस्य विघ्नत्वम्। वि पाप्मानं
भ्रातृव्य९ हते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥६२॥

य९ राजानं विशो नापचायेयुः। यो वा ब्राह्मणस्तमसा
पाप्मना प्रावृतः स्यात्। स एतेन यजेत। विघ्नेनैवैनद्विहत्य।
विशामाधिपत्यं गच्छति। तस्य द्वे द्वादशे स्तोत्रे भवतः। द्वे
चतुर्वि९शे। औद्विद्यमेव तत्। एतद्वै क्षत्रस्यौद्विद्यम्। यदस्मै
स्वाविशो बलि९ हरन्ति॥६३॥

हरन्त्यस्मै विशो बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं वेद। प्रबाहुग्वा अग्रे क्षत्राण्यातेपुः। तेषामिन्द्रः क्षत्राण्यादत्त। न वा इमानि क्षत्राण्यभूवन्निति। तन्नक्षत्राणां नक्षत्रत्वम्। आश्रेयसो भ्रातृव्यस्य तेज इन्द्रियं दत्ते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥६४॥

तद्यथा ह वै संचक्रिणौ कप्लकावुपावहितौ स्याताम्। एवमेतौ युग्मन्तौ स्तोमौ। अयुक्षु स्तोमेषु क्रियेते। पाप्मनोऽपहत्ये। अप पाप्मानं भ्रातृव्यं हते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। तद्यथा ह वै सूतग्रामण्यः। एवं छन्दांसि। तेष्वसावादित्यो बृहतीरभ्यूढः॥६५॥

सुतो बृहतीषु स्तुवते सुतो बृहन्। प्रजयां पशुभिरसानीत्येव। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तं वै क्षत्रं विशा। विशैवैनं क्षत्रेण व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तो वै ग्रामणीः संजातैः। सजातैरेवेनं व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः। व्यतिषक्ताभिरेवास्य पाप्मनो नुदते॥६६॥

वेद हरन्त्येनमेवं वेदाभ्यूढः पाप्मभिरैकं च॥ [१८]

त्रिवृद्यदग्नेयोऽग्निमुखा हृद्धिर्यदग्नेय आग्नेयो न वै सोमेन यो वै सोमेनैष गोसवः सिंहेऽभि प्रेहि मित्रवर्धनः प्रजापतिस्ता औदनं प्रजापतिरकामयत बृहोभूयान्गस्त्योस्या जरासस्तिष्ठा हरी प्रजापतिः पशून्व्याघ्रोऽयमभिप्रेहि वृत्रहन्तमो ये केशिन इन्द्रं वा अष्टादश॥१८॥

त्रिवृद्यो वै सोमेनायुरसि बहुर्भवति तिष्ठा हरीरथ आयं भातु तेभ्यो निधानं पदर्थंष्टिः॥६६॥

त्रिवृत्पाप्मनो नुदते॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

पीवो॑न्ना॒ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वेतः॑ सि॒षक्ति॑ नि॒युता॑मभि॒श्रीः।
ते वा॒यवे॒ सम॑नसो॒ वित॑स्थुः। विश्वे॒न्नरः॑ स्वप॒त्यानि॑ चक्रुः।
रा॒येऽनु॑ यञ्ज॒ज्ञतू॑ रोद॑सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वी धि॒षणा॑ धाति॒ देवम्।
अधा॑ वा॒युं नि॒युतः॑ सश्च॒त स्वाः॑। उ॒त श्वे॒तं वसु॑धिति॒न्निरे॑के।
आ वा॑यो प्र याभिः॑। प्र वा॒युम॑च्छा॒ बृह॑ती म॒नीषा॑॥१॥

बृह॑द्र॒यिं वि॒श्ववा॑रा॒ रथ॑प्राम्। द्युत॑द्या॒मा नि॒युतः॑ पत्य॑मानः।
क॒विः क॒विमि॑यक्षसि प्रय॒ज्यो। आ नो॑ नि॒युद्धिः॑
श॒तिनी॑भि॒रध्व॑रम्। स॒हस्रि॑णी॒भिरु॑प॒ याहि॑ य॒ज्ञम्। वा॑यो
अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादय॒स्व। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः।
प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यः। वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव।
यत्का॑मास्ते जुहुम॒स्तं नो॑ अस्तु॥२॥

व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। रयी॑णां पति॑ यज॒तं बृ॒हन्त॑म्।
अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तम॑ वाज॑सातौ। प्र॒जाप॑तिं प्रथम॒जामृ॑तस्य।
यजा॑म दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु। प्रजा॑पते॒ त्वन्नि॑धि॒पाः पु॒राणः॑।
दे॒वानां॑ पि॒ता ज॑नि॒ता प्र॒जाना॑म्। पति॑र्वि॒श्वस्य॑ जग॑तः
पर॑स्याः। ह॒विर्नो॑ देव वि॒हवे॑ जुष॒स्व। तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑
दिश॑श्च॥३॥

प॒रा॒वतो॑ नि॒वत॑ उ॒द्धत॑श्च। प्रजा॑पते वि॒श्वसृ॒ज्जीव॑ध॒न्य इ॒दं

नो देव। प्रतिहय हव्यम्। प्रजापतिं प्रथमं यज्ञियानाम्।
 देवानामग्रे यजतं यजध्वम्। स नो ददातु द्रविणं सुवीर्यम्।
 रायस्पोषं विष्यंतु नाभिमुस्मे। यो राय ईशे शतदाय
 उक्थ्यः। यः पशूनां रक्षिता विष्टितानाम्। प्रजापतिः
 प्रथमजा ऋतस्य॥४॥

सहस्रधामा जुषतां हविर्नः। सोमापूषणमौ देवौ।
 सोमापूषणा रजसो विमानम्। सप्तचक्रं रथमविश्वमिन्वम्।
 विष्ववृतं मनसा युज्यमानम्। तं जिन्वथो वृषणा
 पञ्चरश्मिम्। दिव्यन्यः सदनं चक्र उच्चा। पृथिव्यामन्यो
 अध्यन्तरिक्षे। तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुक्षुम्। रायस्पोषं
 विष्यन्तान्नाभिमुस्मे॥५॥

धियं पूषा जिन्वतु विश्वमिन्वः। रयिं सोमो रयिपतिर्दधातु।
 अवंतु देव्यदितिरनुवा। बृहद्वदेम विदथे सुवीराः।
 विश्वान्यन्यो भुवना जजान। विश्वमन्यो अभिचक्षाण
 एति। सोमापूषणाववतं धियं मे। युवभ्यां विश्वाः पृतना
 जयेम। उदुत्तमं वरुणास्तन्नाद्याम्। यत्किं चेदं कितवासः।
 अव ते हेडुस्तत्त्वा यामि। आदित्यानामवसा न दक्षिणा।
 धारयन्त आदित्यासंस्तिस्रो भूमिर्धारयन्। यज्ञो देवानां
 शुचिरपः॥६॥

मनीषाऽस्तु चर्तस्यास्मे कितवासंश्चत्वारि च॥ [१]

ते शुक्रासः शुचयो रश्मिवन्तः। सीदन्नादित्या अधि बरुहिषि

प्रिये। कामेन देवाः सरथं दिवो नः। आ यान्तु यज्ञमुप नो
जुषाणाः। ते सूनवो अदितेः पीवसामिषम्। घृतं पिन्वत्प्रति-
हर्यन्नृतेजाः। प्र यज्ञिया यजमानाय येमुरे। आदित्याः कामं
पितुमन्तमस्मे। आ नः पुत्रा अदितेर्यान्तु यज्ञम्। आदित्यासः
पृथिभिर्देवयानैः॥७॥

अस्मे कामं दाशुषे सन्नमन्तः। पुरोडाशं घृतवन्तं जुषन्ताम्।
स्कभायत निरृतिं सेधतामतिम्। प्र रश्मिभिर्यतमाना
अमृधाः। आदित्याः कामं प्रयतां वर्षदृतिम्। जुषध्वं नो
हव्यदातिं यजत्राः। आदित्यान्काममवसे हुवेम। ये भूतानि
जनयन्तो विचिख्युः। सीदन्तु पुत्रा अदितेरुपस्थम्। स्तीर्णं
बर्हिर्हविरद्याय देवाः॥८॥

स्तीर्णं बर्हिः सीदता यज्ञे अस्मिन्। धाजाः सेधन्तो अमतिं
दुरेवांम्। अस्मभ्यं पुत्रा अदितेः प्र यंसत। आदित्याः कामं
हविषो जुषाणाः। अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान्। विश्वानि
देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनः। भूर्यिष्ठान्ते
नमं उक्तिं विधेम। प्र वः शुक्राय भानवे भरध्वम्। हव्यं मतिं
चाग्रये सुपूतम्॥९॥

यो दैव्यानि मानुषा जनूषि। अन्तर्विश्वानि विद्वाना
जिगाति। अच्छा गिरो मतयो देवयन्तीः। अग्निं यन्ति
द्रविणं भिक्षमाणाः। सुसन्दशं सुप्रतीकं स्वश्चम्।

हव्यवाहमरतिं मानुषाणाम्। अग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमीवाः।
अनग्नित्रा अभ्यमन्त कृष्टीः। पुनरस्मभ्यः सुविताय देवा
क्षां विश्वेभिरजरैभिर्यजत्र॥१०॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्। स्वस्तिभिरति दुर्गाणि
विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी। भवां तोकाय तनयाय शं
योः। प्रकारवो मनना वच्यमानाः। देवद्रीचीं नयथ देवयन्तः।
दक्षिणावाङ्वाजिनी प्राच्येति। हविर्भरन्त्यग्रये घृताचीं। इन्द्रं
नरो युजे रथम्। जगृभ्णाते दक्षिणमिन्द्र हस्तम्॥११॥

वसूयवो वसुपते वसूनाम्। विद्महि त्वा गोपतिः शूर
गोनाम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिन्दाः। तवेदं विश्वमभितः
पशव्यम्। यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य। गवामसि गोपतिरेकं
इन्द्र। भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः। समिन्द्र णो मनसा नेषि
गोभिः। सः सूरिभिर्मघवन्त्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं
यदस्ति॥१२॥

सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम्। आराच्छत्रुमप
बाधस्व दूरम्। उग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन। अस्मे
धेहि यवमद्गोमदिन्द्र। कृधीधियं जरित्रे वाजरत्नाम्। आ
वेधसः स हि शुचिः। बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। महो
ज्योतिषः परमे व्योमन्। सप्तास्यस्तुविजातो रवेण। वि
सप्तरश्मिरधमत्तमांसि॥१३॥

बृहस्पतिः समंजयद्वसूनि। महो ब्रजान्गोमतो देव एषः।
 अपः सिषांसन्धुसुवरप्रतीतः। बृहस्पतिरुहन्त्यमित्रमर्केः।
 बृहस्पते पर्येवा पित्रे। आ नो दिवः पार्वीरवी। इमा जुह्वाना
 यस्ते स्तनः। सरस्वत्यभि नो नेषि। इयं शुष्मैर्भिर्बिसखा
 इवारुजत्। सानु गिरीणां तविषेभिरूर्मिभिः। पारावदघ्नीमवसे
 सुवृक्तिभिः। सरस्वतीमा विवासेम धीतिभिः॥१४॥

देवयानैर्देवाः सुपूतं यजन् हस्तमस्ति तमांस्यूर्मिभिर्द्वे वं॥ [२]

सोमो धेनुः सोमो अर्वन्तमाशुम्। सोमो वीरं कर्मण्यं
 ददातु। सादन्यं विदथ्यं सभेयम्। पितुः श्रवणं यो
 ददाशदस्मै। अषाढं युथ्सु त्वं सोमं क्रतुभिः। या ते
 धामानि हविषा यजन्ति। त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वाः।
 त्वमपो अजनयस्त्वङ्गाः। त्वमाततन्थोर्वन्तरिक्षम्। त्वं
 ज्योतिषा वि तमो ववर्थ॥१५॥

या ते धामानि दिवि या पृथिव्याम्। या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेडन्। राजन्धसोमं प्रति हव्या
 गृभाया। विष्णोर्नुकं तदस्य प्रियम्। प्र तद्विष्णुः। परो मात्रया
 तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वञ्जुवन्ति। उभे ते विद्म
 रजंसी पृथिव्या विष्णो देव त्वम्। परमस्य विथ्से॥१६॥

विचक्रमे त्रिदेवः। आ ते महो यो जात एव। अभि
 गोत्राणि। आभिः स्पृधो मिथतीररिषण्यन्। अमित्रस्य
 व्यथया मन्युमिन्द्र। आभिर्विश्वा अभियुजो विषूचीः।

आर्याय॑ विशोव॑तारी॒र्दासीः॑। अ॒यं शृ॑ण्वे अध॒ जय॑न्नुत
घ्नन्। अ॒यमु॑त प्र कृ॑णुते यु॒धा गाः। य॒दा स॒त्यं कृ॑णुते
म॒न्युमि॑न्द्रः॥१७॥

विश्वं॑ दृ॒ढं भ॑यत॒ एज॑दस्मात्। अनु॑ स्व॒धाम॑क्षर॒न्नापो॑ अस्य।
अव॑र्धत॒ मध्य॒ आ ना॒व्याना॑म्। स॒ध्रीची॑नेन॒ मन॑सा तमि॒न्द्र
ओजि॑ष्ठेन। ह॒न्मना॑हन्न॒भिद्यून्। म॒रुत्वे॑न्तं वृष॒भं वा॑वृ॒धानम्।
अक॑वारिं दि॒व्यं शा॒समि॑न्द्रम्। वि॒श्वासा॑ह॒मव॑से नू॒तना॑य।
उ॒ग्रं स॑हो॒दामि॑ह तं हु॒वेम। जनि॑ष्ठा उ॒ग्रः स॑ह॒से
तुरा॑य॥१८॥

म॒न्द्र ओजि॑ष्ठो बहु॒लाभि॑मानः। अव॑र्ध॒न्निन्द्रं॑ म॒रुतं॑श्चि॒दत्र॑।
मा॒ता यद्वी॑रं द॒धन॑द्धनि॒ष्ठा। क॑स्यावो॒ मरु॑तः स्व॒धाऽऽसी॑त्।
यन्मा॑मेकं स॒मर्ध॑त्ताहि॒हत्ये॑। अ॒हं ह्यु॑ग्रस्त॒विष॑स्तुवि॒ष्मान्।
विश्व॑स्य॒ शत्रो॑रन॒मं वध॑स्त्रैः। वृ॒त्रस्य॑ त्वा श्व॒सथा॑ दी॒षमा॑णाः।
विश्वे॑ दे॒वा अ॑ज॒हुर्ये॑ सखा॒यः। म॒रुद्वि॑रिन्द्र स॒ख्यं ते॑
अस्तु॥१९॥

अथे॒मा वि॒श्वाः पृ॑त॒ना जया॑सि। वर्ध॑नीं वृ॒त्रं म॑रुत इन्द्रि॒येण॑।
स्वेन॒ भामे॑न तवि॒षो ब॑भू॒वान्। अ॒हमे॒ता मन॑वे वि॒श्वश्च॑न्द्राः।
सु॒गा अ॒पश्च॑कर॒ वज्र॑बाहुः। स यो वृषा॒ वृष्णि॑येभिः स॒मोकाः॑।
म॒हो दि॒वः पृ॑थि॒व्याश्च॑ स॒म्राट्। स॒तीन॑स॒त्वा ह॒व्यो भ॑रैषु।
म॒रुत्वा॑ नो भव॒त्विन्द्र॑ ऊ॒ती। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑तरद्वृ॒त्रतूर्ये॑॥२०॥

अ॒ना॒धृ॒ष्यो म॒घवा॒ शूर॒ इन्द्रः॑। अ॒न्वे॒नं॒ वि॒शो॑ अ॒मद॒न्त
पू॒र्वीः। अ॒य॒ राजा॒ जग॑तश्च॒र॒षणी॒नाम्। स ए॒व वी॒रः
स उ॑ वी॒र्या॑वान्। स ए॒करा॒जो जग॑तः प॒र॒स्याः। य॒दा
वृ॒त्रम॑त॒र॒च्छूर॒ इन्द्रः॑। अथा॑भ॒वद्मि॒ताभि॑क्र॒तूना॑म्। इन्द्रो॑ य॒ज्ञं
व॒र्धय॑न्वि॒श्ववे॑दाः। पु॒रो॒डाश॑स्य जुष॒ता॒ ह॒विर्नः॑। वृ॒त्रं ती॒र्त्वा
दा॑न॒वं वज्र॑बाहुः॥ २१॥

दि॒शो॑ऽदृ॒हद्दृ॒हि॒ता दृ॒हणे॑न। इ॒मं य॒ज्ञं व॒र्धय॑न्वि॒श्ववे॑दाः।
पु॒रो॒डाशं॑ प्र॒ति गृ॒भ्णा॒त्विन्द्रः॑। य॒दा वृ॒त्रम॑त॒र॒च्छूर॒ इन्द्रः॑।
अथै॑करा॒जो अ॑भ॒ववृ॒ज्जनाना॑म्। इन्द्रो॑ दे॒वाञ्छ॑म्ब॒रह॑त्य
आ॒वत्। इन्द्रो॑ दे॒वाना॑म॒भ॒वत्पु॒रो॒गाः। इन्द्रो॑ य॒ज्ञे ह॒विषा॑
वावृ॒धानः॑। वृ॒त्रतू॒र्नो अ॑भ॒य॒ शर्म॑ य॒सत्। यः स॒प्त सि॒न्धू॒
रद॑धात्पृ॒थि॒व्याम्। यः स॒प्त लो॒कान॑कृ॒णो॒द्दि॒शश्च॑। इन्द्रो॑
ह॒विष्मा॒न्त्सग॑णो म॒रुद्भिः॑। वृ॒त्रतू॒र्नो य॒ज्ञमि॒होप॑ या॒सत्॥ २२॥

व॒वर्थं॑ वि॒थ्मु इन्द्र॑स्तुरायास्तु वृ॒त्रतू॒र्यं वज्र॑बाहुः पृथि॒व्यान्नी॒णि च॥ [३]

इन्द्र॑स्तर॒स्वान॑भि॒माति॒हो॒ग्रः। हि॒र॑ण्यवा॒शीरि॑षि॒रः सु॑व॒र्षाः।
तस्य॑ व॒य॒ सु॑म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि॑ भ॒द्रे सौ॑म॒न॒से स्या॑म।
हि॒र॑ण्यव॒र्णो अ॑भ॒यं कृ॒णोतु॑। अ॒भि॒मा॒ति॒हेन्द्रः॑ पृ॒त॒ना॒सु जि॒ष्णुः।
स नः॑ शर्म॑ त्रि॒वरू॒थं वि॒ य॒सत्। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑
नः। इन्द्र॑ः स्तु॒हि व॒ज्रिण॑ः स्तोम॑पृ॒ष्ठम्। पु॒रो॒डाश॑स्य जुष॒ता॒
ह॒विर्नः॑॥ २३॥

हृत्वाऽभिमांतीः पृतनाः सहस्वान्। अथाभयं कृणुहि
 विश्वतो नः। स्तुहि शूरं वज्रिणमप्रतीतम्। अभिमातिहन्
 पुरुहूतमिन्द्रम्। य एक इच्छतपतिर्जनैषु। तस्मा इन्द्राय
 हविरा जुहोत। इन्द्रो देवानामधिपाः पुरोहितः। दिशां
 पतिरभवद्वाजिनीवान्। अभिमातिहा तविषस्तुविष्मान्।
 अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिन्दात्॥२४॥

य इमे द्यावापृथिवी महित्वा। बलेनादृहदभिमातिहेन्द्रः।
 स नो हविः प्रति गृभ्णातु रातये। देवानां देवो निधिपा
 नो अव्यात्। अनवस्ते रथं वृष्णे यत्ते। इन्द्रस्य नु
 वीर्याण्यहन्नहिम्। इन्द्रो यातोऽवसितस्य राजा। शमस्य च
 शृङ्गिणो वज्रबाहुः। सेदु राजा क्षेति चर्षणीनाम्। अरान्न
 नेमिः परि ता बभूव॥२५॥

अभि सिध्मो अजिगादस्य शत्रून्। वितिग्मेन वृषभेणा
 पुरोभेत्। सं वज्रेणासृजद्वृत्रमिन्द्रः। प्र स्वां मतिमतिरच्छाशदानः।
 विष्णुं देवं वरुणमूतये भगम्। मेदसा देवा वपया यजध्वम्।
 ता नो यज्ञमागतं विश्वधेना। प्रजावदस्मे द्रविणेह धत्तम्।
 मेदसा देवा वपया यजध्वम्। विष्णुं च देवं वरुणं च
 रातिम्॥२६॥

ता नो अमीवा अप बाधमानौ। इमं यज्ञं जुषमाणावुपेतम्।
 विष्णूवरुणा युवमध्वराय नः। विशे जनाय महि शर्म

यच्छतम्। दीर्घप्रयञ्जू हविषा वृधाना। ज्योतिषा-
ऽरातीर्दहतन्तमांसि। ययोरोजसा स्कमिता रजांसि।
वीर्येभिर्वीरतमा शविष्ठा। याऽपत्ये ते अप्रतीत्ता सहोभिः।
विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ॥२७॥

विष्णूवरुणावभिः शस्तिपावाम्। देवा यजन्त हविषा घृतेन।
अपामीवांसं सेधतंसं रक्षसंश्च। अथाधत्तं यजमानाय शं
योः। अंसं होमुचा वृषभा सुप्रतूर्ती। देवानां देवतमा शचिष्ठा।
विष्णूवरुणा प्रतिहर्यतन्नः। इदं नरा प्रयतमृतये हविः। मही नु
द्यावापृथिवी इह ज्येष्ठे। रुचा भवतांसं शुचयद्विरुक्तेः॥२८॥

यथ्सीं वरिष्ठे बृहती विमिन्वन्। नृवद्भ्योक्षा पंप्रथानेभिरेवैः।
प्रपूर्वजे पितरा नव्यसीभिः। गीर्भिः कृणुध्वंसं सदने ऋतस्य।
आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन। जनेन यातं महिं वां वरूथम्।
स इत्स्वपा भुवनेष्वास। य इमे द्यावापृथिवी जजान। उर्वी
गभीरे रजसी सुमेके। अवशे धीरः शच्या समैरत्॥२९॥

भूरिं द्वे अचरन्ती चरन्तम्। पृद्वन्तं गर्भमपदीदधाते। नित्यं
न सूनुं पित्रोरुपस्थे। तं पिपृतंसं रोदसी सत्यवाचम्। इदं
द्यावापृथिवी सत्यमस्तु। पितृमार्तर्यदिहोपं ब्रुवे वाम्। भूतं
देवानामवमे अवोभिः। विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम्। उर्वी
पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते। उपं ब्रुवे नमसा यज्ञे अस्मिन्।
दधाते ये सुभगे सुप्रतूर्ती। द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात्।

या जा॒ता ओष॑धयोऽति॒ विश्वाः॑ परि॒ष्ठाः। या ओष॑धयः
सोम॑रा॒ज्ञीर॒श्वाव॒ती॑ ५ सोम॑व॒तीम्। ओष॑धीरिति॒ मातरोऽन्या॑
वो अ॒न्याम॑वतु॥ ३०॥

हविर्नां दाद्वभूव राति पूर्वहतावर्कैरैरदस्मिन्यञ्च च॥ [४]

शुचिं॑ नु स्तोम॒ः ५ शज॑थद्वृत्रम्। उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी प्र
च॑र॒षणि॒भ्यः। आ वृ॑त्रहणा गी॒र्भिर्वि॑प्रः। ब्रह्म॑णस्पते॒ त्वम॒स्य
य॒न्ता। सू॒क्तस्य॑ बोधि॒ तन॑यं च जिन्व। विश्वं॑ तद्भू॒द्रं
यद॑वन्ति॒ देवाः। बृ॒हद्व॑देम वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। स ई॑ ५
स॒त्येभिः॑ स॒खिभिः॑ शुच॑द्भिः। गोधा॑यसं वि॒धन॒सैर॑तर्दत्।
ब्रह्म॑णस्पति॒र्वृष॑भिर्व॒राहैः॑॥ ३१॥

घ॒र्मस्वे॑देभिर्द्रवि॑णं व्या॒नट्। ब्रह्म॑णस्पते॒रभव॑द्यथाव॒शम्।
स॒त्यो म॒न्युर्म॑हि कर्मा॑ करिष्य॒तः। यो गा उ॒दाज॑त्स दि॒वे
वि चा॑भजत्। म॒हीव॑ रीतिः शव॑सा सर॒त्पृथ॑क्। इ॒न्ध्या॒नो
अ॒ग्निं व॑नवद्वनुष्य॒तः। कृत॑ब्रह्मा शूशुव॒द्रात॑हव्य॒ इत्। जा॒तेन॑
जा॒तम॑ति॒सृ॒त्र सृ॑सते। यं यं युजं॑ कृणुते ब्रह्म॑णस्पतिः।
ब्रह्म॑णस्पते सु॒यम॑स्य वि॒श्वहो॑॥ ३२॥

रा॒यः स्या॑म र॒थ्यो वि॑वंस्वतः। वी॒रेषु॑ वी॒रा ५ उप॑पृङ्क्षि न॒स्त्वम्।
यदी॑शा॒नो ब्रह्म॑णा॒ वेषि॑ मे॒ हव॑म्। स इ॒ज्जन॑नेन॒ स वि॒शा स
जन्म॑ना। स पु॒त्रैर्वाजं॑ भरते॒ धना॒ नृभिः॑। दे॒वानां॑ यः पि॒तर॑मा॒
विवा॑सति। श्र॒द्धाम॑ना ह॒विषा॒ ब्रह्म॑णस्पतिम्। यास्ते॑ पू॒षन्ना॑वो
अ॒न्तः। शु॒क्रं ते॑ अ॒न्यत्पू॑षेमा आशाः॑। प्रप॑थे प॒थाम॑जनिष्ट

पूषा॥ ३३॥

प्रप॑थे दि॒वः प्रप॑थे पृ॒थि॒व्याः। उ॒भे अ॒भि प्रि॒यत॑मे स॒ध॒स्थे।
आ च॒ परा॑ च चरति प्रजा॒नन्। पूषा सु॒बन्धु॑र्दिव आ
पृ॒थि॒व्याः। इ॒डस्प॑तिर्म॒घवा॑ द॒स्मव॑र्चाः। तं दे॒वासो॑ अद॑दुः
सूर्या॑यै। कामे॑न कृतं त॒वस॑स्व॒श्चम॑। अ॒जाऽश्वः॑ पशु॒पा
वाज॑बस्त्यः। धि॒यं जि॒न्वो वि॒श्वे भुव॑ने अर्पितः। अष्टा॑ पूषा
शि॒थिरा॑मु॒द्वरी॑वृजत्॥ ३४॥

स॒ञ्चक्षा॑णो भुव॑ना दे॒व ई॒यते। शुची॑ वो ह॒व्या म॑रुतः शुची॑नाम्।
शुचि॑ हिनो॒म्यध्व॑र शुचि॑भ्यः। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमृ॑तसाप आयन्।
शुचि॑जन्मानः शुच॑यः पाव॒काः। प्र चि॒त्रम॑र्कं गृ॒णते॑ तुरा॒य।
मा॒रुता॑य स्वत॑वसे भर॒ध्वम्। ये सहा॑सि॒ सह॑सा॒ सह॑न्ते।
रेज॑न्ते अ॒ग्ने पृ॒थि॒वी म॒खेभ्यः॑। अ॒से॒ष्वा म॑रुतः खा॒दयो॑
वः॥ ३५॥

वक्षः॑ सुरु॒क्मा उप॑ शिश्रि॒याणाः॑। वि वि॒द्युतो॑ न वृ॒ष्टिभी॑
रुचा॒नाः। अनु॑ स्व॒धामा॑यु॒धैर्य॑च्छ॒मानाः॑। या वः॑ शर्म
शश॑मा॒नाय॑ सन्ति। त्रि॒धातू॑नि दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑। अ॒स्मभ्य॑
तानि॑ मरुतो॒ विय॑न्त। र॒यिं नो॑ धत्त वृषणः सु॒वीर॑म्। इ॒मे
तुरं॑ म॒रुतो॑ रामयन्ति। इ॒मे सहः॑ सह॑स॒ आ न॑मन्ति। इ॒मे
श॒सं॑वनुष्य॒तो नि पा॑न्ति॥ ३६॥

गुरु॑द्वेषो अ॒ररु॑षे दधन्ति। अ॒रा इ॒वेद॑चरमा॒ अहै॑व। प्रप्र
जाय॑न्ते अक॑वा॒ महो॑भिः। पृ॒श्नेः पु॒त्रा उ॑प॒मासो॑ रभि॑ष्ठाः।

स्वया॑ म॒त्या म॒रुतः॑ सं मि॑मिक्षुः। अनु॑ ते दा॒यि म॒ह इन्द्रि॑याय॑।
स॒त्रा ते॑ वि॒श्वमनु॑ वृ॒त्रह॑त्यै। अनु॑ क्ष॒त्रमनु॑ स॒र्हो यज॑त्र। इन्द्रं
दे॒वेभि॒रनु॑ ते नृ॒षह्यै॑। य इन्द्र॑ शु॒ष्मो म॑घवन्ते अस्ति॥ ३७॥

शि॒क्षा स॒खिभ्यः॑ पु॒रुहू॑त नृभ्यः। त्व॑ हि दृ॒ढा म॑घवन्विचैताः।
अपा॑वृधि॒ परि॑वृतिं न राधः। इन्द्रो॑ राजा॒ जग॑तश्च॒र्षणी॑नाम्।
अधि॑क्षमि वि॒षु॒रूपं॑ यदस्ति। ततो॑ ददातु दा॒शुषे॑ वसू॒नि।
चो॒द॒द्राध॑ उप॑स्तुतश्चि॒द॒र्वाक्। तमु॑ष्टुहि॒ यो अ॒भिभू॑त्यो॒जाः।
व॒न्वन्न॑वातः पु॒रुहू॑त इन्द्रः। अषा॑ढमु॒ग्रं स॒हमा॑नमा॒भिः॥ ३८॥

गी॒र्भिर्व॑र्ध वृष॒भं च॑र्षणी॒नाम्। स्थू॑रस्य॒ रा॒यो बृ॑हतो य ईशै॑।
तमु॑ ष्टवाम वि॒दथे॑ष्विन्द्रम॑। यो वा॒युना॒ जय॑ति गोम॑तीषु। प्र
धृ॒ष्णु॒या न॑यति॒ वस्यो॑ अच्छ॑। आ ते॑ शु॒ष्मो वृष॑भ ए॒तु प॒श्चात्।
ओ॒त्तरा॑द॒धरा॑गा पु॒रस्ता॑त्। आ वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॑मे॒त्वर्वा॑ङ्। इन्द्रं
द्यु॒म्नं सु॑र्व॒र्वद्धे॒ह्यस्मे॥ ३९॥

वराहैर्विश्वहाञ्जनिष्ट पृषोद्वरीवृजत्खादयो वः पान्त्यस्त्याभिर्नवं च॥ [५]

आ दे॒वो या॑तु सवि॒ता सु॒रत्नः॑। अ॒न्तरि॑क्ष॒प्रा वह॑मानो
अश्वैः॑। हस्ते॒ दधा॑नो न॒र्या पु॒रूणि॑। नि॒वेश॑यं च प्रसु॒वं
च भू॑म। अ॒भीवृ॑तं कृ॒शनैर्वि॑श्वरूपम्। हि॒र॒ण्यश॑म्यं यज॑तो
बृ॒हन्त॑म॑। आ॒स्था॒द्रथ॑ सवि॒ता चि॒त्रभा॑नुः। कृ॒ष्णा र॒जांसि॑
तवि॑षीं दधा॑नः। स॒घा नो॑ दे॒वः स॑वि॒ता स॒वाय॑। आ
सा॑विष॒द्वसु॑पति॒र्वसू॑नि॥ ४०॥

वि॒श्रय॑माणो अम॑तिमु॒रूची॑म्। म॒र्त॒भोज॑न॒मध॑रासतेन।

विजनाञ्छ्वाः शितिपादो अख्यन्। रथः हिरण्यप्रउगं
वहन्तः। शश्वद्विशः सवितुर्देव्यस्य। उपस्थे विश्वा भुवनानि
तस्थुः। वि सुपर्णो अन्तरिक्षाण्यख्यत्। गभीरवेपा असुरः
सुनीथः। कैदानीः सूर्यः कश्चिकेत। कतमान्द्याः रश्मिरस्या
ततान॥४१॥

भगं धियं वाजयन्तः पुरन्धिम्। नराशंसो ग्रास्पतिर्नो
अव्यात्। आ ये वामस्य सङ्गथे रयीणाम्। प्रिया देवस्य
सवितुः स्याम। आ नो विश्वे अस्क्रागमन्तु देवाः। मित्रो
अर्यमा वरुणः सजोषाः। भुवन् यथा नो विश्वे वृधासः।
करन्धसुषाहा विधुरं न शवः। शं नो देवा विश्वदेवा भवन्तु।
शः सरस्वती सह धीभिरस्तु॥४२॥

शमभिषाचः शमु रातिषाचः। शं नो दिव्याः पार्थिवाः शं
नो अप्याः। ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे। मित्रस्य व्रते
वरुणस्य देवाः। ते सौभगं वीरवद्गोमदप्रः। दधातन् द्रविणं
चित्रमस्मे। अग्ने याहि दूत्यं वारिषेण्यः। देवाः अच्छा
ब्रह्मकृता गुणेन। सरस्वतीं मरुतो अश्विनाऽपः। यक्षि
देवान्रत्नधेयाय विश्वान्॥४३॥

द्यौः पितुः पृथिवि मातरधुक्। अग्ने भ्रातर्वसवो मृडता
नः। विश्व आदित्या अदिते सजोषाः। अस्मभ्यः शर्म
बहुलं वि यन्त। विश्वे देवाः शृणुतेमः हवं मे। ये
अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ट। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्राः।

आ॒सद्या॒स्मिन्ब॒र्हिषि॑ मादयध्वम्। आ वा॑ मि॒त्रावरु॑णा
ह॒व्यजु॑ष्टिम्। नम॑सा दे॒वावव॑साऽऽववृ॒त्याम्॥४४॥

अ॒स्माकं॑ ब्र॒ह्म॒ पृ॒त॒नासु॑ स॒ह्या अ॒स्माकम्॑। वृ॒ष्टिर्दि॒व्या सु॑पा॒रा।
यु॒वं वस्त्रा॑णि पी॒वसा॑ व॒साथे॑। यु॒वोरच्छि॑द्रा मन्त॑वो ह॒ सर्गाः॑।
अवा॑तिरत॒मनृ॑तानि॒ विश्वा॑। ऋ॒तेन॑ मि॒त्रावरु॑णा स॒चेथे॑। तथ्सु॑
वा॑ मि॒त्रावरु॑णा म॒हित्वम्॑। ई॒र्मा त॒स्थुषी॑र॒हभिर्दु॑दुहे। विश्वाः॑
पि॒न्वथ॒ स्वस॑रस्य॒ धेनाः॑। अ॒नु वा॒मेकः॑ प॒विरा॑ व॒वर्ति॥४५॥

यद्व॑र॒हिष्ठ॑नाति॒ विदे॑ सु॒दानू॑। अ॒च्छि॑द्र॒शर्म॑ भु॒वन॑स्य
गो॒पा। ततो॑ नो मि॒त्रावरु॑णाववीष्टम्। सि॒षास॑न्तो
जी॒गिवा॑सः स्याम। आ नो॑ मि॒त्रावरु॑णा ह॒व्यदा॑तिम्।
घृ॒तैर्गव्यू॑तिमु॒क्षत॑मिडा॒भिः। प्रति॑ वा॒मत्र॒ वर॑मा जना॑य।
पृ॒णीत॑मु॒द्रो दि॒व्यस्य॒ चारोः॑। प्र बा॒हवा॑ सि॒सृतं॑ जी॒वसे॑ नः।
आ नो॑ गव्यू॑तिमु॒क्षतं॑ घृ॒तेन॑॥४६॥

आ नो॑ जने॑ श्रवयतं यु॒वाना॑। श्रु॒तं मे॑ मि॒त्रावरु॑णा ह॒वेमा॑। इ॒मा
रु॒द्राय॑ स्थि॒रध॑न्वने गि॒रः। क्षि॒प्रेष॑वे दे॒वाय॑ स्व॒धाम्ने॑। अ॒षाढा॑य॒
सह॑मानाय मी॒ढुषे॑। ति॒ग्मायु॑धाय भ॒रता॑ शृ॒णोत॑न। त्वाद॑त्तेभी॒
रु॒द्र श॑न्त॒मेभिः॑। श॒त॑ हि॒मा अ॑शीय भेष॒जेभिः॑। व्य॑स्मद्वे॒षो
वि॒तरं॑ व्य॑र॒हः। व्य॑मी॒वाश्चा॑तयस्वा॒ विषू॑चीः॥४७॥

अ॒र्हन्बि॑भ॒र्षि मा॑ न॒स्तो॒के। आ ते॑ पि॒त॒र्मरु॑ता॑ सु॒म्रमे॑तु। मा
नः॒ सूर्य॑स्य स॒न्दृशो॑ यु॒योथाः॑। अ॒भि नो॑ वी॒रो अ॑र्वति क्षमे॒त।

प्र जायेमहि रुद्र प्रजाभिः। एवा बभ्रो वृषभ चेकितान।
 यथा देव न हृणीषे न हंसि। हावनश्रूनी रुद्रेह बोधि।
 बृहद्वदेम विदथे सुवीराः। परि णो रुद्रस्य हेतिः स्तुहि श्रुतम्।
 मीढुष्टमारहन्विभर्षि। त्वमग्रे रुद्र आ वो राजानम्॥४८॥
 वसूनि ततानास्तु विश्वान् ववृत्यां ववर्ति घृतेन विपुचीः श्रुतन्दे च॥ [६]

सूर्यो देवीमुषसः रोचमानामर्यः। न योषामभ्येति पश्चात्।
 यत्रा नरो देवयन्तो युगानि। वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम्।
 भद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य। चित्रा एदग्वा अनुमाद्यासः।
 नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः। परि द्यावापृथिवी यन्ति
 सद्यः। तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वम्। मध्या कर्तोर्विततः
 सञ्जभार॥४९॥

यदेदयुक्त हरितः सधस्थात्। आद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै।
 तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे। सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरुपस्थे।
 अनन्तमन्यद्रुशदस्य पाजः। कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति।
 अद्या देवा उदिता सूर्यस्य। निरहंसः पिपृतान्निरवद्यात्।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम्। अदितिः सिन्धुः पृथिवी उत
 द्यौः॥५०॥

दिवो रुक्म उरुचक्षा उदेति। दूरे अर्थस्तरणिभ्राजमानः। नूनं
 जनाः सूर्येण प्रसूताः। आयन्नर्थानि कृणवन्नपांसि। शं नो
 भव चक्षसा शं नो अह्ना। शं भानुना शं हिमा शं घृणेन।

यथा॒ शम॒स्मै शम॑सद्दुरो॒णे। तत्सूर्य॑ द्रवि॒णं धेहि॑ चि॒त्रम्। चि॒त्रं
दे॒वाना॑मुद॒गादनी॑कम्। चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑ वरु॒णस्या॑ग्नेः॥५१॥

आप्रा॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षम्। सूर्य॑ आ॒त्मा जग॑तस्त॒स्थुषं॑श्च।
त्वष्टा॒ दध॑त्तन्नस्तु॒रीप॑म्। त्वष्टा॑ वी॒रं पि॒शङ्ग॑रूपः।
दशे॒मन्त्वष्टु॑र्जनयन्त॒ गर्भ॑म्। अत॑न्द्रासो युव॒तयो॑ बिभ॑र्त्रम्।
ति॒ग्मानी॑कः॒ स्वय॑शसं॒ जनै॑षु। वि॒रोच॑मानं॒ परि॑षीन्नयन्ति।
आवि॑ष्ठ्यो॒ वर्ध॑ते॒ चारु॑रासु। जि॒ह्माना॑मूर्ध्वस्वय॑शा
उप॒स्थे॑॥५२॥

उ॒भे त्वष्टु॑र्बिभ्यतु॒र्जाय॑मानात्। प्र॒तीचीं॑ सि॒ंहं प्र॑तिजोषयेते।
मि॒त्रो जना॑न्प्र स मि॒त्र। अ॒यं मि॒त्रो न॑म॒स्यः सु॑शेवः। राजा॑
सुक्ष॒त्रो अ॑जनिष्ट वे॒धाः। तस्य॑ व॒यं सु॑म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि॑
भ॒द्रे सौ॑मनसे स्या॒म। अ॒न॒मी॒वास॑ इड॒या म॑दन्तः। मि॒तज्म॑वो
वरि॑म॒न्ना पृ॑थि॒व्याः। आ॒दि॒त्यस्य॑ व्र॒तमु॑प॒क्ष्यन्तः॥५३॥

व॒यं मि॒त्रस्य॑ सु॒म॒तौ स्या॑म। मि॒त्रं न ई॑ं शि॒म्या गो॑षु
गव्य॑वत्। स्वा॒धियो॑ वि॒दथे॑ अ॒प्स्वजी॑जनन्। अ॒रे॒जय॑ता॒ं
रोद॑सी॒ पाज॑सा गि॒रा। प्र॑ति॒ प्रि॒यं य॑ज॒तं ज॒नुषा॑मवः। म॒हा॑ं
आ॒दि॒त्यो न॑म॒सोप॑सद्यः। या॒त॒य॒ज्जनो॑ गृण॒ते सु॑शेवः। तस्मा॑
ए॒तत्प॑न्य॒तमा॑य जुष्ट॑म्। अ॒ग्नौ मि॒त्राय॑ ह॒विरा॑ जु॒होत॑। आ
वा॒ं रथो॑ रोद॑सी ब॒द्धधा॑नः॥५४॥

हि॒र॒ण्य॒यो वृ॑ष॒भिर्या॑त्व॒श्वैः। घृ॒तव॑र्तनिः प॒विर्भी॑रु॒चानः॑।
इ॒षां वो॒ढा नृ॑पति॒र्वाजि॑नी॒वान्। स प॑प्रथा॒नो अ॒भि प॑ञ्च

भूमं। त्रिवन्धुरो मनसाऽऽयातु युक्तः। विशो येन गच्छथो
देवयन्तीः। कुत्रा चिद्वाममश्विना दधाना। स्वश्वा यशसा-
ऽऽयातमर्वाक्। दस्त्रा निधिं मधुमन्तं पिबाथः। वि वा२
रथो वध्वा यादमानः॥५५॥

अन्तान्दिवो बाधते वर्तनिभ्याम्। युवोः श्रियं परि योषावृणीत।
सूरो दुहिता परितक्मियायाम्। यद्देवयन्तमवथः शचीभिः।
परिघ्न२ सवां मनावां वयोगाम्। यो हस्यवा२ रथिरावस्त
उस्त्राः। रथो युजानः परियाति वर्तिः। तेन नः शं योरुषसो
व्युष्टौ। न्यश्विना वहतं यज्ञे अस्मिन्। युवं भुज्युमवविद्ध२
समुद्रे॥५६॥

उदूहथुरणसो अस्त्रिधानैः। पुत्रिभिरश्रमैरव्यथिभिः।
द२सनाभिरश्विना पारयन्ता। अग्नीषोमा यो अद्य वाम्।
इदं वचः सपर्यति। तस्मै धत्त२ सुवीर्यम्। गवां पोष२
स्वश्वियम्। यो अग्नीषोमा हविषा सपर्यात्। देवद्रीचा मनसा
यो घृतेन। तस्य व्रत२ रक्षतं पातम२हंसः॥५७॥

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। अग्नीषोमा य
आहुतिम्। यो वां दाशाद्धविष्कृतिम्। स प्रजया सुवीर्यम्।
विश्वमायुर्व्यश्नवत्। अग्नीषोमा चेति तद्वीर्यं वाम्।
यदमुष्णीतमवसं पणिङ्गोः। अवातिरतं प्रथयस्य शेषः।
अविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः। अग्नीषोमाविम२ सु

मेऽग्रीषोमा ह॒विषः प्र॒स्थित॑स्य॥५८॥

जुभार॒ द्यौरग्रेरु॑पस्थं॒ उप॑क्ष्यन्तो॒ बद्ध॑धानो॒ वृध्वा॑ याद॒मानः॒ समु॒द्रेऽहं॑सुः प्र॒स्थित॑स्य॥—————[७]

अ॒हम॑स्मि प्रथ॒मजा॑ ऋ॒तस्य॑। पूर्वं दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य
नाभिः। यो मा॒ ददा॑ति॒ स इ॒देव॑ माऽऽवा॑ः। अ॒हम॑न्नम॒न्न-
म॒दन्त॑मद्भि। पूर्वंम॒ग्रेरपि॑ दह॒त्यन्न॑म्। य॒त्तौ हा॑साते
अ॒हमु॒त्तरेषु॑। व्या॒त्तम॑स्य प॒शवः॑ सु॒जम्भ॑म्। प॒श्यन्ति॒ धीराः॑
प्रच॑रन्ति॒ पाकाः॑। जहा॑म्य॒न्यन्न॑ ज॒हाम्य॒न्यम्। अ॒हम॑न्नं
व॒शमि॑च्छ॒रामि॥५९॥

स॒मा॒नम॑र्थं पर्ये॑मि भु॒ञ्जत्। को माम॑न्नं मनु॒ष्यो द॑येत। परा॑के
अ॒न्नं नि॒हितं॑ लो॒क ए॒तत्। वि॒श्वैर्दे॒वैः पि॒तृभिर्गु॑प्तम॒न्नम्।
यद॒द्यते॑ लु॒प्यते॒ यत्प॑रो॒प्यते॑। श॒त॒त॒मी सा॒ त॒नूर्मे॑ बभूव।
म॒हान्तो॑ च॒रू स॑कृद्गु॒धेन॑ प॒प्रौ। दि॒वं च॒ पृ॒श्निं पृ॒थि॒वीं च॑
सा॒कम्। तथ्स॑म्पि॒बन्तो॒ न मि॑नन्ति वे॒धसः॑। नैत॒द्भूयो॒ भव॑ति
नो क॒नीयः॥६०॥

अ॒न्नं प्रा॒णम॑न्नम॒पान॑माहुः। अ॒न्नं मृ॒त्युं त॒मु जी॒वातु॑माहुः।
अ॒न्नं ब्र॒ह्माणो॑ ज॒रसं॑ वदन्ति। अ॒न्नमाहुः॑ प्र॒जन॑नं प्र॒जाना॑म्।
मोघ॑म॒न्नं वि॒न्दते॒ अप्र॑चेताः। स॒त्यं ब्र॑वीमि व॒ध इ॒त्थस॑ तस्य।
ना॒र्यम॑णं पु॒ष्यति॒ नो स॑खा॒यम्। के॒वल॑ाघो भवति के॒वला॒दी।
अ॒हं मे॒घः स्त॒नय॑न्व॒र्षन्न॑स्मि। मा॒मद॑न्त्य॒हम॑द्व्य॒न्यान्॥६१॥

अ॒हं सद॑मृ॒तो भ॑वामि। मदा॑दि॒त्या अधि॑ सर्वे॒ तप॑न्ति।

दे॒वीं वाच॑म॒जनय॑न्त॒ यद्वा॒ग्वद॑न्ती। अ॒न॒न्ताम॑न्ता॒दधि॑ निर्मि॑तां
म॒हीम्। यस्यां॑ दे॒वा अ॑दधु॒र्भोज॑नानि। एका॑क्षरां द्वि॒पदा॑ ५
षट्प॑दां च। वाचं॑ दे॒वा उप॑ जीवन्ति॒ विश्वे॑। वाचं॑ दे॒वा उप॑
जीवन्ति॒ विश्वे॑। वाचं॑ गन्ध॒र्वाः प॒शवो॑ मनु॒ष्याः। वा॒चीमा विश्वा॑
भुव॑नान्यर्पि॑ता॥६२॥

सा नो॑ हव॑ जुषतामिन्द्र॑पत्नी। वा॒गक्षरं॑ प्रथम॒जा ऋ॒तस्य॑।
वेदा॑नां मा॒ताऽमृत॑स्य॒ नाभिः॑। सा नो॑ जुषा॒णोप॑ य॒ज्ञमागा॑त्।
अव॑न्ती दे॒वी सु॒हवा॑ मे अस्तु। यामृष॑यो मन्त्र॒कृतो॑
मनी॒षिणः॑। अ॒न्वेच्छं॑ दे॒वास्तप॑सा॒ श्रमे॑ण। तान्दे॒वीं वाच॑ ५
ह॒विषा॑ यजामहे। सा नो॑ दधातु सु॒कृत॑स्य॒ लोके॑। च॒त्वारि॑
वाक्प॑रिमिता प॒दानि॑॥६३॥

तानि॑ विदुर्ब्रा॒ह्मणा॑ ये मनी॒षिणः॑। गुहा॒ त्रीणि॑ निहि॑ता
नेङ्ग॑यन्ति। तुरी॒यं वा॒चो म॑नु॒ष्या वद॑न्ति। श्र॒द्धया॑ऽग्निः
समि॑ध्यते। श्र॒द्धया॑ विन्दते ह॒विः। श्र॒द्धां भग॑स्य मूर्ध॒नि।
वच॑सा वेदयामसि। प्रि॒यं ५ श्र॑द्धे दद॑तः। प्रि॒यं ५ श्र॑द्धे
दिदा॑सतः। प्रि॒यं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु॥६४॥

इदं म॑ उदि॑तं कृ॒धि। यथा॑ दे॒वा असु॑रेषु। श्र॒द्धामु॒ग्रेषु॑ चक्रि॑रे।
एवं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु। अ॒स्माक॑मुदि॑तं कृ॒धि। श्र॒द्धां दे॒वा
यज॑मानाः। वा॒युगो॑पा॒ उपा॑सते। श्र॒द्धा ५ हृद॑य्याऽऽकू॒त्या।
श्र॒द्धया॑ हूयते ह॒विः। श्र॒द्धां प्रा॒तर्ह॑वामहे॥६५॥

श्रद्धां मध्यन्दिनं परि। श्रद्धां सूर्यस्य निमृचि। श्रद्धे
 श्रद्धापयेह मा। श्रद्धा देवानधि वस्ते। श्रद्धा विश्वमिदं
 जगत्। श्रद्धां कामस्य मातरम्। हविषां वर्धयामसि। ब्रह्म
 जज्ञानं प्रथमं पुरस्तात्। वि सीमतः सुरुचो वेन आवः। स
 बुधिया उप मा अस्य विष्ठाः॥६६॥

सुतश्च योनिमसंतश्च विवः। पिता विराजामृषभो रयीणाम्।
 अन्तरिक्षं विश्वरूप आविवेश। तमर्कैरभ्यर्चन्ति वत्सम्। ब्रह्म
 सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्म देवानंजनयत्। ब्रह्म विश्वमिदं
 जगत्। ब्रह्मणः क्षत्रं निर्मितम्। ब्रह्म ब्राह्मण आत्मना।
 अन्तरस्मिन्निमे लोकाः॥६७॥

अन्तर्विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठम्। तेन कौऽरहति
 स्पर्धितुम्। ब्रह्मन्देवास्रयस्त्रिंशत्। ब्रह्मन्निन्द्रप्रजापती। ब्रह्मन्
 ह विश्वा भूतानि। नावीवान्तः समाहिता। चतस्र आशाः
 प्रचरन्त्वग्रयः। इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतं पिन्वन्नजरं
 सुवीरम्॥६८॥

ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। आ गावो अग्नन्नुत भद्रमक्रन्।
 सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः।
 इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति।
 उपेद्ददाति न स्वं मुषायति। भूयोभूयो रयिमिदस्य वर्धयन्।
 अभिन्ने खिले नि दधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न ता
 अर्वा॥६९॥

गावो॒ भगो॒ गाव॒ इन्द्रो॑ मे अ॒च्छात्। गावः॒ सोम॑स्य प्रथ॒मस्य॑
भ॒क्षः। इ॒मा या गावः॒ सज॑नासु॒ इन्द्रः॑। इ॒च्छामी॑द्धृ॒दा
मन॑सा चि॒दिन्द्रम्। यू॒यं गा॑वो मे॒दय॑था कृ॒शं चि॑त्। अ॒श्ली॒लं
चि॑त्कृ॒णुथा सु॑प्रती॒कम्। भ॒द्रं गृ॑हं कृ॒णुथ भ॑द्रवाचः। बृ॒हद्वो
वयं॑ उच्यते स॒भासु॑। प्र॒जाव॑न्तीः सू॒यव॑सꣳ रि॒शन्तीः॑। शु॒द्धा
अ॒पः सु॑प्रपा॒णे पि॑बन्तीः। मा वः॑ स्तेन ई॒शत॒ माऽघ॑शꣳसः।
परि॑ वो हे॒ती रु॒द्रस्य॑ वृ॒ज्यात्। उपे॒दमु॑प॒पर्व॑नम्। आ॒सु
गोषू॑प॒पृच्य॑ताम्। उप॑र्षभस्य॒ रेत॑सि। उपे॑न्द्र॒ तव॑ वी॒र्ये॑॥ ७०॥

चुरामि कर्नीयोऽन्यान्पिता पुदानि यज्वंसु हवामहे विष्टा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीः षट्॥ [८]

ता सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑ वि॒श्वभृ॑त्त॒मा म॒हत्। तेजो॑ वसु॒मद्रा॑जतो
दि॒वि। सा॒मात्मा॑ना चरतः सा॒मचा॑रिणा॑। ययो॑र्ब्र॒तं न म॒मे जा॑तुं
दे॒वयोः॑। उ॒भाव॑न्तौ परि॑ यात॒ अम्य॑। दि॒वो न र॒श्मीꣳस्त॑नुतो
व्य॑र्णवे। उ॒भा भु॑वन्ती॒ भुव॑ना क॒विक्र॑तू। सूर्या॑ न च॒न्द्रा
च॑रतो ह॒ताम॑ती। पती॑ द्यु॒मद्वि॑श्व॒विदा॑ उ॒भा दि॒वः। सूर्या॑ उ॒भा
च॒न्द्रम॑सा विचक्षणा॥ ७१॥

वि॒श्ववा॑रा वरि॒वोभा॑ वरे॑ण्या। ता नो॑ऽवतं मति॒मन्ता॒ महि॑व्रता।
वि॒श्वव॑प॒री प्र॑तर॒णा तर॑न्ता। सु॒वर्वि॑दा दृ॒शये॑ भूरि॑र॒श्मी।
सूर्या॑ हि च॒न्द्रा वसु॑ त्वे॒षद॑र्शता। म॒नस्वि॑नो॒भानु॑चर॒तोनु॑
सन्दि॑वम्। अ॒स्य श्रवो॑ न॒द्यः स॒प्त बि॑भ्रति। द्यावा॑ क्षा॒मा पृ॑थि॒वी
द॑र्शतं वपुः। अ॒स्मे सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑ऽभि॒चक्षे॑। श्र॒द्धेक॑मिन्द्र
चरतो विचर्तु॒रम्॥ ७२॥

पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम्।
 विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो विदधञ्जायते पुनः।
 हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासां राजा। यासां देवाः
 शिवेन मा चक्षुषा पश्यत। आपो भद्रा आदित्यश्यामि।
 नासदासीन्नो सदासीत्तदानीम्। नासीद्रजो नो व्योमा परो
 यत्। किमावरीवः कुह कस्य शर्मन्॥ ७३॥

अम्भः किमासीद्गहनं गभीरम्। न मृत्युरमृतं तर्हि न।
 रात्रिया अहं आसीत्प्रकेतः। आनीदवातं स्वधया तदेकम्।
 तस्माद्ध्यानं न परः किञ्चनास। तम आसीत्तमसा गूढमग्रे
 प्रकेतम्। सलिलं सर्वमा इदम्। तुच्छेनाभवपिहितं
 यदासीत्। तमसस्तन्महिना जायतैकम्। कामस्तदग्रे
 समवर्तताधि॥ ७४॥

मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्। सतो बन्धुमसन्ति निरविन्दन्।
 हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा। तिरश्चीनो विततो
 रश्मिरेषाम्। अधः स्विदासी(३)दुपरि स्विदासी(३)त्।
 रेतोधा आसन्महिमानं आसन्। स्वधा अवस्तात्प्रयतिः
 परस्तात्। को अद्धा वेद क इह प्र वोचत्। कुत आजाता
 कुत इयं विसृष्टिः। अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनाय॥ ७५॥

अथा को वेद यत आबभूव। इयं विसृष्टिर्यत आबभूव।
 यदि वा दधे यदि वा न। यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्।

सो अङ्ग वेदं यदि वा न वेदं। किंस्विद्वनङ्क उ स वृक्ष
आसीत्। यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा
पृच्छतेदुतत्। यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। ब्रह्म वनं ब्रह्म स
वृक्ष आसीत्॥७६॥

यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा विब्रवीमि वः।
ब्रह्माध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे।
प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिम्।
प्रातः सोममुत रुद्रं हुवेम। प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम। वयं
पुत्रमदितेर्यो विधर्ता। आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चित्॥७७॥

राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याहं। भग प्रणेतर्भग सत्यराधः। भगेमां
धियमुदव ददन्नः। भग प्र णो जनय गोभिरश्वैः। भग प्र
नृभिर्नृवन्तः स्याम। उतेदानीं भगवन्तः स्याम। उत प्रपित्व
उत मध्ये अहाम्। उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य। वयं देवानां
सुमत्तौ स्याम। भग एव भगवां अस्तु देवाः॥७८॥

तेन वयं भगवन्तः स्याम। तं त्वां भग सर्वं इज्जोहवीमि। स
नो भग पुर एता भवेह। समध्वरायोषसो नमन्त। दधिक्रावेव
शुचये पदाय। अर्वाचीनं वसुविदं भगं नः। रथमिवाश्वा
वाजिन आवहन्तु। अश्वावतीर्गोमतीर्न उपासः। वीरवतीः
सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीनाः। यूयं पात
स्वस्तिभिः सदा नः॥७९॥

पीवौ॑न्ना॒न्ते शु॒क्रासः॑ सोमो॑ धे॒नुमिन्द्र॑स्तर॑स्वा॒ञ्छुचि॑मा दे॒वो या॑तु सूर्यो॑ दे॒वीम॒हम॑स्मि॒ ता
सूर्या॑चन्द्र॒मसा॒ नव॑॥९॥

पीवौ॑न्ना॒मग्ने त्वं पा॑रयानाधृष्यः शुचिं॑ नु वि॒श्रय॑माणो दि॒वो रु॒क्मोऽन्नं॑ प्रा॒णमन्न॑न्ता
सूर्या॑चन्द्र॒मसा॒ नव॑सप्ततिः॥७९॥

पीवौ॑न्नां यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके

अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

---

 generated on **March 2, 2025**

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | [StotraSamhita](#) | [Credits](#)